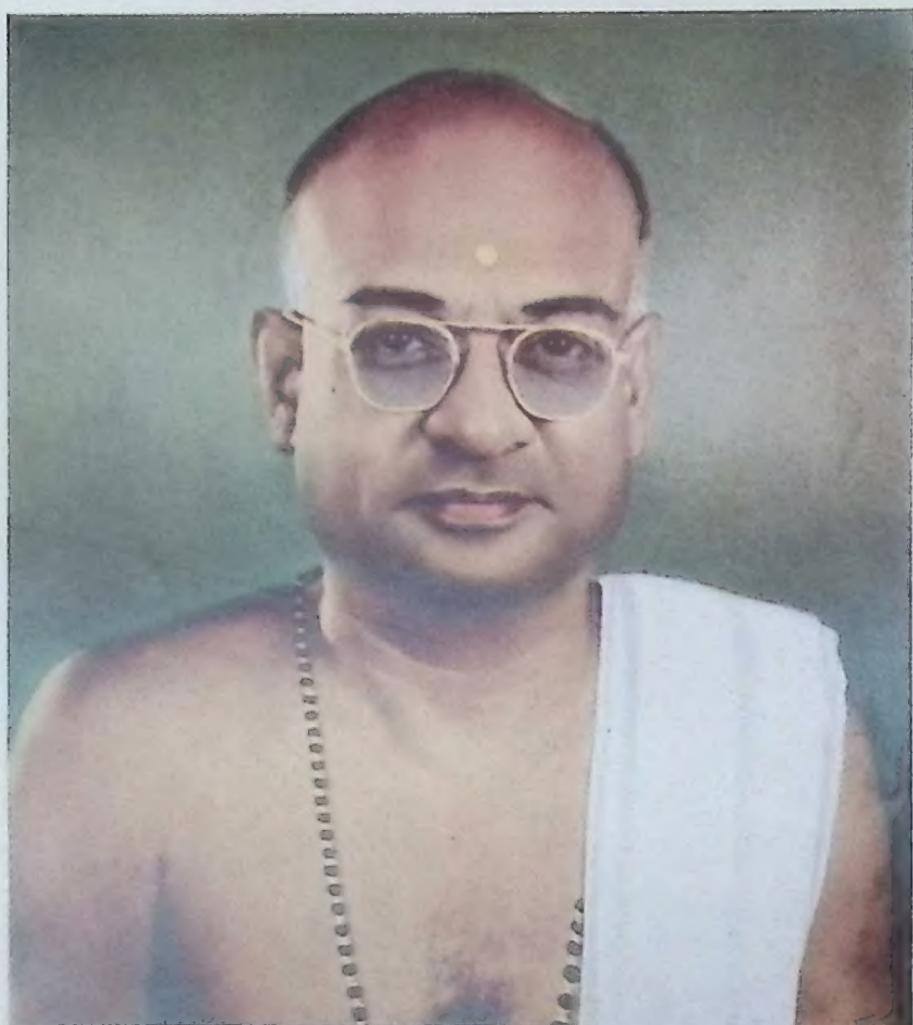

கும0259

தமிழ்த்தாய் பிரபந்தம்

மூபன் அடிப்போடி
சா. கணேசன்

தமிழ்த்தாய் பிரபந்தம்

384

(2)

தொகுப்பு:
கம்பன் அடிப்பொடி

கம்பன் அறநிலை
கம்பன் மணி மண்டபம்
காரைக்குடி 623 002

(i)

© கம்பன் அறநிலை

நன்றி

தொகுப்பில் உதவி : கம்பன் அடிகுடி
(பழ பழநியப்பன்)

வடிவமைப்பில் உதவி : திரு பி.எஸ். பால்ராஜ்
அச்சிட்டோர் : திரு பி. வேணு கோபால் ரெட்டி
பிரசாத் பிராசல், சென்னை.

ஒளி அச்சுக் கோர்வை : திரு ஆர். மகேஷ்
கிரியேஷ்வ் டைப்செட்டர்ஸ்,
சென்னை 600 024.

திருமுன்றில்.....

உலகம் யாவையும் 'பால் நினைந்தூட்டும் தாயினும் சாலப் பரிவு'டைய இறையை சக்தியாகத் தாய் வடிவில் வணங்கி வழிபட்டு மகிழ்ந்து வருகின்றது. அத் தாயை நெஞ்சு நெகிழிந்து உணர்ந்து உருகி வழிபட மொழி ஒரு கருவியாகக் காலம் காலமாகப் பயன்பட்டு வருகின்றது. அந்த மொழியாம் கருவியையே ஒரு தாயாகித் தாங்குகின்ற தெய்வமாக வழிபட்டால் எப்படி இருக்கும்?

அதைத்தான் 'கம்பன் புகழ் பாடிக் கண்ணித் தமிழ் வளர்ப்பதையே' தம் வாழ்நாள் வேள்வியாகக் கொண்டிருந்த தமிழறிஞர் சா. கணேசன், கம்பன்பால் கொண்டிருந்த பேரன்பால் தன்னை மட்டுமன்றித் தன் பெயரையுமே கம்பன் அடிப்பொடியாய் மாற்றிக் கொண்ட அவர், "இன்னுந்தான் என்னை இவள் காலம்?" என யாரும் கணிக்க ஒண்டுத் தமிழன்னைக்குப் படிமக் கலைத்துறையில் ஒரு புத்தமுதாய் முதன்முதலில் ஒப்பரிய ஒரு திருவடிவத்தினைப் படைத்தளித்தார்கள். பன்னெடுங்காலம் அவர்கள் உள்ளத் தவிசில் கோலோச்சிவந்த உயர்தனிச் செம்மொழியரசிக்கு ழும்புகார் கண்ட பெருந்தச்சர், வள்ளுவருக்குக் கோட்டம் வடித்த வண்டமிழ்ச் சிற்பி, கலை மாவளவர், கலைஞர் தம் கருணை நிதியால் திருக்கோயில் திருப்பணி தொடங்கினார்கள்.

அத் திருப்பணி நிறைவில் திறப்பு விழா நன்னாளில் தமிழ்த்தாய் மீது மரபுக்கேற்ற பாடல்கள் சிலவற்றையாவது யாத்துக் கோத்து ஒரு நூலாக அச்சிட்டுத் தமிழ் ஆர்வலர்கள் யாவர்க்கும் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்ற உள்ளக் கிடக்கையோடு, தமிழ்த்தாய் கோயில் கால்கோள் விழா முடிந்த கையோடு 1975ல் இந்நூலைத் தொகுக்கும் பணியை ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் அவள் இறை திருவுளப்பாங்கு

அதனை இப்போதுதான் வெளிக் கொணரச் செய்ய வேண்டுமெனக் கருதியது போலும்!

அதிலும் குவளை முத்துவேற் புத்திரர், தமிழாருர்க் 'குருமூர்த்தி'யாம் அருள்நிதி தமிழன்னையின் கண் திறந்தருளிச்செய்ய, தில்லி(ஸல)யம்பலம் மேவும் கறைக் 'கண்டன் ஹைர்' உவந்த சித் அம்பரத்தான் அவள் புகழ் பாடும் பிரபந்தத்தை சீராட்டித் தர, 'கண்ணுதற் பெருங் கடவுளும் கழகமோடமர்ந்து பண்ணுறத் தெரித்தாய்ந்த' மதுரத் தமிழ் மாமதுரைச் சொக்கர் பெறுவதும் அவள் அலகிலா விளையாட்டேயாம்!

இப் பிரபந்தங்களில் சிலவற்றை யாத்தவர்களும், தொடுத்துத் தொகுத்தளிக்க எண்ணிய அவரும் அமரராகி விட்டனர். அடிப்பொடியார் விரும்பிய வண்ணமே மற்ற பிரபந்தங்களை சேர்த்துக் கோத்து இப்போது வெளியிடும் பேரு பெற்றமைக்காக அகம் மிக மகிழ்சின்றோம்.

மிக் குறுகிய காலத்தே அச்சிட்டதாலும், எழுதிய சிவர் இன்று ஜீவியவந்தராய் இன்மையால் அவர்கள் கைப் பிரதிகளை முழுதும் உற்று உணர முடியா எம் அறிவுக் குறையாலும் எங்கேனும் பிசிறு தட்டலாம்; அக்குறையைப் பொறுத்தருளி, அடுத்த பதிப்பில் முழுமையாக்க உதவுமாப் போல அறிஞர் பெருமக்கள் அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியுதவியருளினால் நன்றியுடன் போற்றிடுவோம்.

'வையமீன்ற தொண்மக்கள் உள்தினைக் கையினால் உரைத்த காலம் மெள்ள இரிந்திடப் பைய நாவை அசைத்த காலத்தே தோன்றி' பண்டைத் தன் மணம் கமழ் தெய்வத்து இளநலம் பொலியும் தன்னேரில்லாத் தமிழ்த்தாயின் பொன்னார் திருவடிப் போதினில் இப் பாவார் மாலையொடு சென்னி தனையும் சேர்த்து மனங்களிய, நா இனிக்க, வாய் மணக்க வாழ்த்திச் சுரன் புகுகின்றோம், உள்ளம் விஞகிஞக்கின்றோம் நாங்களே!

கம்பன் அறநிலை,

காரைக்குடி

16.04.1993

—கம்பன் அடிகுடி

உள்ளுறை

எண்	தலைப்பு	நாள்	ஆக்கியோர்	பக்க எண்
1.	தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (விருத்தம்)	1974	கம்பன் அடிப்பொடி	1
2.	தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (அவல்)	1974	கம்பன் அடிப்பொடி	5
3.	கம்பன் மலர் வணக்கம்	1958	கம்பன் அடிப்பொடி	9
4.	வள்ளுவன் மலர் வணக்கம்	1974	கம்பன் அடிப்பொடி	13
5.	இளங்கோ மலர் வணக்கம்	1975	கம்பன் அடிப்பொடி	17
6.	திருத்தசாங்கம்	06.05.75	கம்பன் அடிப்பொடி	21
7.	திருப்பள்ளி எழுச்சி	15.02.74	கம்பன் அடிப்பொடி	23
8.	திருவடிமுடிகுடல்	16.05.75	கம்பன் அடிப்பொடி	26
9.	திருத்தமிழ்த் தொண்டத் தொகை	26.06.75	கம்பன் அடிப்பொடி	28
10.	திருத்தோணோக்கம்	28.06.75	அரங்க சினிவாசன்	35
11.	திருப்பல்லாண்டு	01.07.75	"விசாகன்"	40
12.	தமிழ்த்தாய் கண்ணி	03.07.75	கம்பன் அடிப்பொடி	42
13.	தமிழ்த்தாய் அடிமுடி விளக்கம்	07.07.75	அரங்க சினிவாசன்	47
14.	ஏதேனும் ஆகேணோ	12.07.75	கம்பன் அடிப்பொடி	51
15.	அடைக்கலப் பத்து	20.07.75	கம்பன் அடிப்பொடி	54
16.	அருள்வேட்டல்	04.08.75	ரெ. முத்துக் கணேசன்	56
17.	திருப்பொற் கண்ணம்	16.10.75	க. தேசிகன்	58
18.	தமிழ்ச் சாழல்	10.01.76	"கலைவாணன்"	66
19.	திருப்பாவை	27.10.76	"கம்பராமன்"	69

எண்	தலைப்பு	நாள்	ஆக்கியோர்	பக்க எண்
20.	ஹசு பந்து	22.11.76	கம்பன் அடிப்பொடி	77
21.	தமிழ்தாய் தாலாட்டு	24.11.76	கம்பன் அடிப்பொடி	81
22.	கண்ட பந்து	26.11.76	கம்பன் அடிப்பொடி	83
23.	தமிழ்தாய் திருக்காட்சி	06.12.76	கம்பன் அடிப்பொடி	86
24.	எங்கள் தனித் தெய்வம்	07.12.76	கம்பன் அடிப்பொடி	89
25.	திருப்பொன்னூசல்	16.01.88	கி.வா. ஜகந்நாதன்	92
26.	வருகைப் பதிகம்	20.05.75	"சக்தி சுரணன்"	94
27.	இருபா இருபது	20.05.75	ந. கந்தசாமி	97
28.	திரு அம்மானை	10.03.88	தமிழன்னால்	102
29.	திருப்பூவல்லி	23.03.88	சௌ.சௌ.மி. சுந்தரம்	104
30.	காவடிச் சிந்து	02.02.90	இளங்கேவன்	107

தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (விருத்தம்)

[கம்பன் அடிப்பொடி]

உலகம் யாவையும் தாம்சள ஆக்கலும்,
நிலைபெறுத்தலும், நீக்கலும், நீங்கலா
அவகிலா-விளையாட்டுடையார்-அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே.

ஆதிமுதல் உயிர்த்தமிழ் அன்னாய் போற்றி!

அகத்தியளார் வளர்த்தமொழி அணங்கே போற்றி!
ஒதருதொல் காப்பியளால் ஒளிர்ந்தாய் போற்றி!

ஒருமூன்று சங்கமத்தில் உயர்ந்தாய் போற்றி!
தீதிலற வள்ளுவத்தால் சிறந்தாய் போற்றி!

திருக்கம்பன் கவியமுதால் செழித்தாய் போற்றி!
நீதிநெறி நூல்பலவால் நிறைந்தாய் போற்றி!

நீண்டகலை எண்ணிலவாய் நின்றாய் போற்றி! 8

முன்னர்வரு மொழிக்கெல்லாம் முத்தாய் போற்றி!

முத்தாலும் கண்ணிலை முற்றாய் போற்றி!
பின்னர்வரு மொழினதற்கும் பிந்தாய் போற்றி!

பெருமைநிறை நிகண்டுபல பெற்றாய் போற்றி!
மன்னுபொருள் அகம்புறமாய் மலர்ந்தாய் போற்றி!

வளமிகுந்த தினைதுறையால் வளர்ந்தாய் போற்றி!
பன்னரிய தொகைநூல்கள் படைத்தாய் போற்றி!

பாவகைகள் பலப்பலவாய்ப் படர்ந்தாய் போற்றி! 16

இனிமைன்னும் பொருள்தனக்கே இசைந்தாய் போற்றி!
எம்மொழிக்கும் இடையாத எம்மோய் போற்றி!

தனிமொழின் றுவகேத்தும் தாயே போற்றி!

ஈவமுதல் பலசமயம் தந்தாய் போற்றி!

தொத்திரப்பா உலகிலுயர் தொல்லோய் போற்றி!

நனியுயர்ந்த அளவைநூல் நவின்றாய் போற்றி!

நவிலளவை எழுவகையாய் நயந்தாய் போற்றி! 24

என்னுடனே எழுத்தாகி இவிப்பாய் போற்றி!

இலக்கமது தனக்கே என்று இருப்பாய் போற்றி!
நுண்ணியங்க கணிதமெலாம் நுவன்றாய் போற்றி!

நோக்கரிய அண்டமெலாம் நுவனித்தாய் போற்றி!
மண்ணுலுவின் பலபாஸ்கும் வடித்தாய் போற்றி!

மதி-குரிர்-மீன் நாள்-கோஞும் மதித்தாய் போற்றி!
கண்ணுநல் மால் வேதனையும் கண்டாய் போற்றி!

கடவுளர்கள் தொகைமுழுதும் கணித்தாய் போற்றி!

32

வரிசிலம்பு மலரடிமேல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி!

வளர்மணிமே கலைமருங்கில் வரிந்தாய் போற்றி!
புரிவனையா பதிகரத்தில் பூண்டாய் போற்றி!

புயல்தருகுண் டலகேசிப் பெறவிவே போற்றி!
அரியனித்தா மணிமார்பில் அணிந்தாய் போற்றி!

அருட்கம்பன் கவிமுடியே புனைந்தாய் போற்றி!
உரியதிருக் குறட்செங்கோல் உகந்தாய் போற்றி!
உலகமொழி அரசினன உள்ளாய் போற்றி!

40

பொறிமலரில் தாள்பொருந்தும் பொன்னே போற்றி!

பொன்னடிகள் சிலம் பொலிக்கும் புகழே போற்றி!
செறிமணிகள் கிணியவிதாள் செல்வி போற்றி!

திருப்பாத் கடகமிடை தேவி போற்றி!
மறுவில்வென் கலையுடுத்த மாளே போற்றி!

மருங்குமணி விரிசிகையார் மயிலே போற்றி!
நிறைநாளக் கைச்சரிபூண் நிமலை போற்றி!

நெனிகரக்கே யூரமொளிர் நிலவே போற்றி!

48

அரதனமோ திரம்பலவும் அணிந்தாய் போற்றி!

அங்கதமென் தோன்சார்த்தும் ஆத்தாள் போற்றி!
பரவுசரப் பணிசூரம்தாழ் பண்ணே போற்றி!

பணிலவடம் மார்பில் ஒளிர் பரமே போற்றி!
நரைமுத்துக் கண்டசரம் நயந்தாய் போற்றி!

நற்குழல்பின் சரியவிடு நங்காய் போற்றி!
விரைகமழும் மூல்வைமலர் வேயந்தாய் போற்றி!

விளங்குதவிப் பிரபைஒளி விரித்தாய் போற்றி!

56

இருசெவியில் வச்சிரத்தோ டுட்டாய் போற்றி!

இவற்றிலிரு கொப்பாட இருப்பாய் போற்றி!

இருவாயில் கவிமுறைவல் செழிப்பாய் போற்றி!

சிறுதுதவில் மணித்திலகம் சேர்ப்பாய் போற்றி!

பெருவிழிகள் கருணைமழை பெய்வாய் போற்றி!

பிரசமிகு மலர்முகத்துப் பேரே போற்றி!

ஒருமொழியாய் முடிகுடும் உயர்வே போற்றி!

உகமிசை விற்றிருக்கும் ஒருத்தி போற்றி!

64

இத்தரையில் தவிமொழியாய் இருப்பாய் போற்றி!

என்றாலும் பிறங்கையும் இகழாய் போற்றி!

சுத்தான பொருள்தழுவத் தயங்காய் போற்றி!

தன்னவற்றைப் பிரர்க்குதவத் தவறாய் போற்றி!

எத்தாலும் உலகொள்ளே என்பாய் போற்றி!

எவ்வெவரும் நம்மவரென் ஹற்றாய் போற்றி!

அத்தாலே மொழிஅரசி ஆனாய் போற்றி!

அனைவருமே மதிக்குநிலை அடைந்தாய் போற்றி!

72

ஆசமுதல் கவிநான்காய் அளந்தாய் போற்றி!

அளப்பரிய வண்ணங்கள் அமைந்தாய் போற்றி!

பாசரங்கள் பயன்கொழிக்கப் பரிந்தாய் போற்றி!

பலதுறையில் மதிநூல்கள் படைத்தாய் போற்றி!

விசைகழ்க் காப்பியத்தால் விரிந்தாய் போற்றி!

மேவுபெருங் காப்பியத்தால் மிளிர்ந்தாய் போற்றி!

காசில்பிர பந்தவகை கணித்தாய் போற்றி!

கவிமதுரச் சாறுநினை கரும்பே போற்றி!

80

வந்தவற்றிற்கு இலக்கணங்கள் வகுத்தாய் போற்றி!

வருபவைக்கும் வழிதிறந்து வைத்தாய் போற்றி!

முந்திவரும் மரபோம்பி முத்தாய் போற்றி!

முத்தவர்கள் நெறிதுலங்கக் காத்தாய் போற்றி!

சந்தமுயர் தென்பொதியம் தவழ்ந்தாய் போற்றி!

சமண்முதலோர் தருமணிகள் தரித்தாய் போற்றி!

எந்தாயர் கருத்தினையும் ஏற்றாய் போற்றி!

எவ்வெவரும் தொழுதேத்த இருந்தாய் போற்றி!

88

வாலறிவன் கபிலனுறை மதித்தாய் போற்றி!

வளர்கிரன் தருபாலில் மலர்ந்தாய் போற்றி!

சிலளிளங் கோச்சிலம்பில் செழித்தாய் போற்றி!

திருத்தக்க முனிநூலால் சிறந்தாய் போற்றி!

மாலடியர் ஆழ்வார்சௌல் மகிழ்ந்தாய் போற்றி!

மலர்சைவத் திருமுறையில் வளர்ந்தாய் போற்றி!

குாலமுணர் சித்தர்மொழி நயந்தாய் போற்றி!

நவிலருண கிரிப்புகழில் நடந்தாய் போற்றி!

96

அன்படிகள் அருட்பாற் றருள்வாய் போற்றி!

அவ்வையரும் இளநூல்கள் அணிவாய் போற்றி!
என்புருக்கும் வாசத்தில் இழைவாய் போற்றி!

எழில்மணக்கும் கோதைமிழ் இனிப்பாய் போற்றி!
நின்பரவு பார்தியில் நிமிர்வாய் போற்றி!

நிமிர்ப்பக்கிச் சேக்கிழாரில் நெகிழ்வாய் போற்றி!
தென்டேம்பா வணிகுடித் திகழ்வாய் போற்றி!
திராநல் புராணநலம் சேர்ந்தாய் போற்றி!

104

கன்றுமொழி பலசங்ற கவிஞே போற்றி!

கம்பன் அற நிலைபோற்றும் கடியே போற்றி!
நன்றியொடு யாம்பணியும் நற்றாய் போற்றி!

நாள்நாளும் வளர்தமிழே போற்றி போற்றி!

105

என்றுமுள என்தமிழே என்று கம்பன்

இதயமுடன் வாய்மணக்க இயம்பு மாப்போல்
தொன்றுதொடு விளங்குதமிழ்த் தாயே! நின்றன்
துணைமலர்த்தான் நாளுமுடி சூடி வாழ்வாம்

தமிழ்த்தாய் மலர் வணக்கம் (அகவல்) [கம்பன் அடிப்பொடி]

உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும்,
நிலைபெறுத்தலும், நீக்கலும், நீங்கலா—
அலகு இலா—விளையாட்டு உடையார்-அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே!

அகர மொழிக்கோர் அன்னாய் போற்றி!
பகரும் மொழிகளும் பழையாய், போற்றி!
மலையம் தந்த மகளே, போற்றி!
சங்கம் வளர்த்த நையால், போற்றி!
மூன்று கவடாய் முளைத்தாய், போற்றி!
சான்றோர் நாவில் தவழ்ந்தாய், போற்றி!
பாங்ருளிப் பழந்தி படிந்தாய், போற்றி!
அங்கிய குமரிந்த அருந்தினை, போற்றி!
கன்னி வையைக் கரும்பே, போற்றி!
பொன்னித் துறைதலிழ் போதே, போற்றி!

10

தண்ணீய பொருநைத் தவமே போற்றி!
புண்ணீய நதிஎலாம் பொலிவாய் போற்றி!
. தென்னவன் கூடல் செழித்தாய் போற்றி!
சென்னிதன் உறந்தையில் சிறந்தாய் போற்றி!
வில்லவன் வஞ்சியில் மிலிர்ந்தாய் போற்றி!
பல்லவன் காஞ்சியில் படர்ந்தாய் போற்றி!
வில்புவி கயற்குறி மேவினை போற்றி!
பல்தினை துறைகளாய்ப் பரவினை போற்றி!
எண்ணாய் மொழியாய் இயங்குவாய் போற்றி!
ஓலியாய் வரியாய் ஓங்குவாய் போற்றி!

20

அசையாய்ச் சீராய் அமைந்தாய் போற்றி!
தளைஅடி தொடையாய்த் தழைத்தாய் போற்றி!
பாவகை ஆறாய்ப் பயின்றாய் போற்றி!
பாவினம் ஈரேழ் படைத்தாய் போற்றி!
பாடலும் பாட்டுமாய்ப் படர்ந்தாய் போற்றி!
நீடுபா சுரமுமாய் நிலைத்தாய் போற்றி!

செய்யுளும் கவியமாய்ச் செழிந்தாய் போற்றி!
துய்யநல் உரைகளாய்ச் சுடர்ந்தாய் போற்றி!
வண்ணமும் சிந்துமாய் வளர்ந்தாய் போற்றி!
நன்னாறுபல் சந்தமாய் நடந்தாய் போற்றி!

30

சித்திரக் கவிதலம் செனிந்தாய் பேற்றி!
வித்தகைக் கலைபல வெய்ந்தாய் போற்றி!
செவிநுகர் கணிகளாய் திகழ்ந்தாய் போற்றி!
புலிமகும் அணிவளம் பூண்டாய் போற்றி!
சாத்திரம் பலப்பல தந்தாய் போற்றி!
தோத்திரப் பாடவில் துணையிலி போற்றி!
எண்ணமுந்து இலக்கமும் சந்தாய் போற்றி!
பண்முறை கண்ட பழையோய் போற்றி!
பல்கலை அக்ஞியற் பயந்தோய் போற்றி!
தொல்காப் பியணைத் தோற்றினை போற்றி!

40

யமிபல ணந்தியை இயற்றினை போற்றி!
அமித்சா கரணை அளிந்தாய் போற்றி!
பரணைங்க் கபிலவனப் படைத்தாய் போற்றி!
மருதனை ஆந்தையை வளர்ந்தாய் போற்றி!
சாத்தனைக் கிரவைத் தந்தாய் போற்றி!
கத்தனைக் கணியனைக் கொடுத்தாய் போற்றி!
அவ்வையைச் சென்னையை அருளினை போற்றி!
செவ்விய பொன்முடி சேர்ந்தாய் போற்றி!
வள்ளுவம் மணக்கும் மலரே போற்றி!
ஒள்ளிளங் கோவை உதவினை போற்றி!

50

ஆழ்வார் நாவில் அமர்ந்தாய் போற்றி!
நால்வர் வாக்கில் நடந்தாய் போற்றி!
மொய்ம்புடை மூலனை முகிழ்தாய் போற்றி!
கம்பனைப் படைத்த கடவுளே போற்றி!
கேக்கிழார்க் கருளிய செல்வி போற்றி!
மாக்கவி பாரதி மகிழ்ந்தாய் போற்றி!
எண்ணிலாப் புவவரை சந்தாய் போற்றி!
விண்ணவளவு உயர்கலை விரிந்தாய் போற்றி!
எட்டுத் தொகைகொளும் எம்மோய் போற்றி!
பத்துப் பாட்டுடை முத்தே போற்றி!

60

அறவோர் தெஞ்சில் அமர்ந்தாய் போற்றி!
மறவோர் தோலில் வயங்குவாய் போற்றி!

மன்னவர் மாட்சியில் மன்னுவாய் போற்றி!
கன்னியர் கற்பில் களிப்பாய் போற்றி!
இசைப்போர்ச் சுருதியாய் இலங்குவை போற்றி!
உழூப்போர்க் கார்வமாய் உள்ளாய் போற்றி!
சிவநெறி யதனுள் சிவமே போற்றி!
பவமறு வைணவப் பணிவே போற்றி!

அருகர் மதத்துநல் அறமே போற்றி!
அருள்சாக் சியத்துள் அன்பே போற்றி! 70

ஆசில்வே தாந்தத்து அறிவே போற்றி!
ஏசுவிள் கருணை ஏத்துவாய் போற்றி!
அல்லா மாண்பினை அறைவாய் போற்றி!
எல்லா நெறிக்கும் இடனே போற்றி!
விண்முதல் ஜந்தின் வீறே போற்றி!
கண்முதல் பொறிகளின் கதியே போற்றி!
முன்னுறு பழைமையில் முத்தாய் போற்றி!
பின்வரு புதுமையின் பேர்த்தியே போற்றி!
மானிடம் தன்னொடும் வந்தாய் போற்றி!
சினர்தம் நாட்டிலும் திகழ்ந்தாய் போற்றி!

80

ஷழிதோ ரூழி உலவாய் போற்றி!
ஏழிசை வகுத்த எம்தாய் போற்றி!
இயல்திசை நாடக எழிலாய் போற்றி!
பயிலியம் பற்பல படைத்தாய் போற்றி!
தண்ணுமை குழல்யாழ் தழுவவாய் போற்றி!
மன்னுயர் பரதநூல் வழங்கினை போற்றி!
எழுவகை அளவைசொல் மொழிநலாய் போற்றி!
வழுவிலாக் கணிதம் வகுத்தாய் போற்றி!
இலக்கியச் செறிவில் இணையிலி போற்றி!
இலக்கணப் பெருவளம் இயைந்தாய் போற்றி! 90

விலக்கரும் மரபெலாம் விரித்தாய் போற்றி!
இலக்கமார் தனிமொழி எனவுளாய் போற்றி!
காலம் கணிக்கொணாக் கவினே போற்றி!
ஞாலம் புகழ்மொழி நாயகி போற்றி!
பிழிசைவ நறுமணப் பிரசமே போற்றி!
நாற்பொருள் நூற்பயன் நாட்டுவாய் போற்றி!
ஏற்றனை, அன்பறம் இருகணாய், போற்றி!

நல்லவர் வாழ்கென நவில்லாய் போற்றி!
ஏல்லவர் நல்லவர் ஆக்குவாய் போற்றி!

100

யாவதும் நமதூர் என்றாய் போற்றி!
யாவரும் உறவென இசைத்தாய் போற்றி!
ஒய்மொழி பலவாய் செழித்தாய் போற்றி!
தாய்மொழி கன்னித் தமிழே போற்றி!
உ.லகோரு குலமென உரைத்தாய் போற்றி!
நிலமினச் அமர்ந்தருள் நிமலாய் போற்றி!
கந்தமா மஸர்பொரு கழலோய் போற்றி!
செந்துமிழ்த் தாயாம் நெய்வமே நின்றன்
திருவடித் தாமரை போற்றி, போற்றி!

108

கம்பன் அறநிலையும் கற்பிற் சிறந்தோரும்
நம்பித் தினம்பாவும் நல்ல தமிழ்த்தாயின்
செம்பதுமக் தாள்மலரில் சென்னி தனைச்சேர்ந்து
வம்பார் மஸர்தூவி வாழ்த்தி வணங்குதுமே!

கம்பன் மலர் வணக்கம்

[கம்பன் அடிப்பொடி]

உலகம் யாவையும் தாம்சள ஆக்கலும்,
நிலைபெற நுத்தலும், நீக்கலும் நீங்கலா,
அலகி வாவிளை யாட்டுடை யார்அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க் கேசரண் நாங்களே.

திருவழுந் தூர்வரு தேவே போற்றி!
அருள்வழி உணர்த்துபேர் அந்தண போற்றி!
தமிழ்தவம் செய்தமா தவமே போற்றி!
அமிழ்தினும் இனியசொல் அருளினை போற்றி!
உலகமா கவினை ஒளிர்வாய் போற்றி!
கலைகளின் பெருங்கடல் கடந்தாய் போற்றி!
பொன்னித் துறைதவழ் புனித போற்றி!
கண்ணித் தமிழ்த்திறம் காட்டினை போற்றி!
முத்தமிழ் துறையின் வித்தக போற்றி!
சித்தம் அழகிய சேவக போற்றி!

10

இதிகா சத்துறை ஏறே போற்றி!
விதிவலி உணர்த்தும் மதிவல போற்றி!
சாத்திரம் நன்குணர் சதுரனே போற்றி!
பாத்திரம் சுவைசெயும் பாவல போற்றி!
புவிமுழு தளந்த புலவனே போற்றி!
கவிஞரில் ஓங்கிய கலைஞரை போற்றி!
மாயாப் புகழொடு வாழ்வாய் போற்றி!
தாயாய் அறத்தைத் தாங்குவாய் போற்றி!
பெண்மைக் குயர்வு பேணுவாய் போற்றி!
உண்மைக் குருவெம் உதவினை போற்றி!

20

நடையில் நின்றுயர் நாயக போற்றி!
சடையன் புகழ்விரி தலைவ போற்றி!
இறைஉயிர் முறைஅறி எம்மான் போற்றி!
பொறைசயத் துறைனும் புனித போற்றி!

கற்பனைத் திறம்பல கவித்தனை போற்றி!
 அற்புதம் படைக்கும் அரசே போற்றி!
 காவிய வானைக் கநிரவ போற்றி!
 ஒலியக் கவிதைக் கொருவனே போற்றி!
 விருத்தக் கவிக்கொரு வேந்தே போற்றி!
 கருத்துப் புரட்சிக் கவிஞரே போற்றி!

30

என்றுமள தெண்கமிழ் இயம்பினை போற்றி!
 தென்றலைப் புலியாய்ச் செய்வாய் போற்றி!
 இராமாவ தாரம் சந்தாய் போற்றி!
 பராவரும் கவிவலம் படைத்தாய் போற்றி!
 வான்மிக மணிக்கொளி வழங்கினை போற்றி!
 கோண்மை நெறிசணர் கொற்றவ போற்றி!
 வெண்ணெய் வளர்ந்த விளக்கே போற்றி!
 மண்ணில் வாழ்ந்த வானவ போற்றி!
 அவகிலா வினாயாட் டறிவே போற்றி!
 உலகெலாம் போற்றும் உத்தம போற்றி!

40

பெருமையே வடிவாய்ப் பிறங்குவாய் போற்றி!
 அருளமயைச் சொல்லில் அமைத்தாய் போற்றி!
 பலகலை ஆர்ந்த பனிமதி போற்றி!
 உலகம் பொதுனை உரைத்தனை போற்றி!
 அவைத்துயர் காப்பியம் ஆக்கினை போற்றி!
 மனத்துலகம் நன்குணர் மன்னவ போற்றி!
 மாயா சனகனை வடித்தனை போற்றி!
 தோயாத் துறையிலாத் தோன்றலே போற்றி!
 தத்துவ நிலைதெரி சுத்துவ போற்றி!
 சித்திரம் எனக்கவி திட்டினை போற்றி!

50

வள்ளுவன் நெறிசெலும் வள்ளலே போற்றி!
 ஒள்ளிய துணர்ந்தல் உணர்வோய் போற்றி!
 காவிரி நலமுணர் காதல போற்றி!
 பாவிகம் முழுதுணர் பருணித போற்றி!
 மெய்ப்பா உணர்ந்திடும் விபுதா போற்றி!
 துய்ப்பார்க் கிணித்திடும் சொல்வல போற்றி!
 பவித்திரப் பெருங்கதை பகர்ந்தாய் போற்றி!
 செவிக்குறு தேன்பொழி செம்மலர் போற்றி!
 மக்களுக் குரிமை வரித்தனை போற்றி!
 தக்கநற் கவிதைத் தச்சனை போற்றி!

60

நுண்கலை உணர்த்திடும் நூலோய் போற்றி!
 வணகவிச் சக்கர வர்த்தியே போற்றி!
 கல்லியிற் பெரிய கடவே போற்றி!
 செல்நெறி காட்டும் தேசிக போற்றி!
 அமர காவிய அமுதே போற்றி!
 சமரம் காட்டவில் சமனிலி போற்றி!
 செந்தமிழ்க் குயர்வருள் செம்மலே போற்றி!
 அந்தமில் சுவைபொழி அண்ணால் போற்றி!
 உலகுடன் பிறப்பென உணர்த்தினை போற்றி!
 விலகலாப் பொருளுரை மேலவ போற்றி!

70

வேதாந் தப்பொருள் விரித்தனை போற்றி!
 நாதாந் தத்துறை நாவல போற்றி!
 அமுக்கறு நெறிதரும் அறவோய் போற்றி!
 ஒழுக்கம் பேணிடும் ஒண்தவ போற்றி!
 கற்பு நெறிக்கொரு காவல போற்றி!
 சொற்பொருள் கணித்த தூயோய் போற்றி!
 திருக்குறள் விரிவுரை செய்தவ போற்றி!
 மருட்கொளா நெறிவளர் மாண்பினை போற்றி!
 துண்பிலே சுகமெனச் சொல்லினை போற்றி!
 அள்பதே ஆக்கம்ளன் றறைந்தனை போற்றி!

80

கவியினுக் கணினனும் கண்ணே போற்றி!
 செவிநுகர் கனியருள் சிற்குண போற்றி!
 படைக்கலப் பரிசனர் பண்பனே போற்றி!
 அடைக்கலம் காக்குநல் அருளோய் போற்றி!
 ஆள்றவிந் தடங்கிய ஜயா போற்றி!
 சாள்றவர் இனத்தொரு தக்கோய் போற்றி!
 அம்பிகா பதிதரும் அத்தா போற்றி!
 கும்பிட்டு வாழ்கிலாக் குலபதி போற்றி!
 அந்தியைக் காலனாய் ஆக்குவாய் போற்றி!
 சந்தமார் சுவைவளம் தந்தனை போற்றி!

90

நாடக அணிக்கொரு நாதனே போற்றி!
 வீடுறு நெறியதும் விளக்கினை போற்றி!
 மறைப்பொருள் விளக்கிடும் மாதவ போற்றி!
 பிறப்பெலாம் சமெனனப் பேசவாய் போற்றி!
 தமிழ்ப்பண் பாட்டின் தாயே போற்றி!
 நிமிர்கடன் உணர்த்தும் நெறிவல போற்றி!

யாரோடும் பகுக்கொளேல் என்றவ போற்றி!
போரொடுங் கிடவழி புன்றவ போற்றி!
மக்களோ உயிர்னன வகுத்தனை போற்றி!
மன்னனை உடலென மாற்றினை போற்றி!

100

ஏறிவிழுக் கறிவினை அறிபவ போற்றி!
செறிபெரும் கேள்விச் செல்வனே போற்றி!
சமய நோக்கினில் சமரச போற்றி!
குமரித் தமிழ்க்கொரு கோவே போற்றி!
மாணிப் பெருமை வளர்த்தனை போற்றி!
கேளிக்கத் தமிழின் தெய்வமே போற்றி!
நாட்டரசன் கோட்டை நயந்தாய் போற்றி!
போற்றி கம்பனே போற்றி போற்றி!

108

உன்னை உள்ள படியறியேம்;
உலகை உள்ள திறமுள்ளேம்
பின்னை அறியேம், முன்னறியேம்,
இடையும் அறியேம்; பிறழாமல்
நின்னை வணக்கி நீவகுத்த
என்னை அடியேம் செயற்பால?
இன்பம் துன்பம் இல்லானே!

வள்ளுவன் மலர் வணக்கம் [கம்பன் அடிப்பொடி]

திருமயிலை அவதரித்த தேவா போற்றி!

திருக்குறளை உபகரித்த செம்மால் போற்றி!
ஒருபெரிய இறையுண்ணமை உரைப்பாய் போற்றி!

உலகியலின் நிலைமுழுதும் உணர்ந்தாய் போற்றி!
அருள்மலரும் அறம்வகுக்கும் ஜயா போற்றி!

ஆம்பொருளின் திறம்கணிக்கும் அரசே போற்றி!
பொருவரிய இன்பநலம் புகல்வாய் போற்றி!
புவியுள்நாள் வரையுமூள புனிதா போற்றி!

8

பாயிரநாள் கவற்றைநனி பகுத்தாய் போற்றி!

படர்க்டவுள் வாழ்த்தினைமுன் பகர்ந்தாய் போற்றி!
மாயிருவான் சிறப்படுத்து வைத்தாய் போற்றி!

மற்றதன்பின் நீத்தார்சிர் வகுத்தாய் போற்றி!
ஏயுமறன் வலியுறுத்தல் இசைத்தாய் போற்றி!

இல்வாழ்வின் மாண்புணர்த்தும் எந்தாய் போற்றி!
தூய்வாழ்க்கைத் துணைநலம்சொல் தொன்றால் போற்றி!

துகளறுமக் கட்பேற்றைத் தொகுப்பாய் போற்றி!

16

அன்புடைமை விருந்தோம்பல் அமைத்தாய் போற்றி!

அஃ:தோடின் சொல்லருமை அருள்வாய் போற்றி!
நன்னன்றி மறவாமை நலின்றாய் போற்றி!

நடுவுநிலை வற்புறுத்தும் நல்லோர் போற்றி!
தன்னடக்கம் பேணுகெனும் தக்கோய் போற்றி!

தனிசூழுக்கம் குடிமைனும் சான்றோய் போற்றி!
அன்னியனில் வினையாமை அறைந்தாய் போற்றி!

அரும்பொறையை விதந்துரைக்கும் அரசே போற்றி!

24

அழுக்காற்றை வெறுத்தொகுக்கும் அறிவோய் போற்றி!

அஃ:தொருவெஃ: காமையுரை அறவோய் போற்றி!
இழுக்காகும் பறங்கூறல் என்பாய் போற்றி!

எழில்பயனில் சொல்மறுக்கும் இனியோய் போற்றி!
அழிசெயுந்தி வினையஞ்ச அறைவோய் போற்றி!

அருமந்த ஒப்புரவை அருள்வோய் போற்றி!

வழுவில்புகும் ஈகையின்யின் வைத்தாய் போற்றி!
மன்னருளே செல்வமென வகுத்தாய் போற்றி!

32

ஊன்சண்ணல் கொலைவுரிதல் ஒறுத்தாய் போற்றி!
ஒன்றவத்தால் வாய்மையால் உயர்ந்தாய் போற்றி!
தான்வெகுளல் திருடுதலைத் தவிர்ப்பாய் போற்றி!
தவம்துறவு வாய்மைநெறி தந்தாய் போற்றி!
மேன்மைதரு மெய்யுணர்தல் விரித்தாய் போற்றி!
விழைந்தின்னா செய்கயமை வெறுத்தாய் போற்றி!
வான்பெரிய ஊழ்வலியை வகுத்தாய் போற்றி!
வளர்முப்பத் தெட்டிலறம் வடித்தாய் போற்றி!

40

கோண்மைநெறி முறையெல்லாம் குணிப்பாய் போற்றி!
கொற்றவர்தம் தரமெல்லாம் குறிப்பாய் போற்றி!
மேன்மையுயர் கல்விநலம் விரிப்பாய் போற்றி!
மிகுசெல்வம் கேள்வினனும் விபுதா போற்றி!
தேவெனவே மான்பெல்லாம் செய்தாய் போற்றி!
செருமுதலா யாவையுமே தெரிப்பாய் போற்றி!
ஐனமிலா நாடெடுதென்று உய்ப்பாய் போற்றி!
உறுப்புகள்தம் கடமையையும் உரைப்பாய் போற்றி!

48

எதுஅமைச்சாம் எனவிளக்கும் ஏந்தால் போற்றி!
இவர்வினைகள் முழுதுணர்த்தும் இனியோய் போற்றி!
பொதுமகள்தம் தொடர்பறுக்கும் புனிதா போற்றி!
பொருள்செய்யும் வகையருளும் பொருளோய் போற்றி!
மதுவிலக்கைக் கொணர்ந்தமுதல் மகாதம் போற்றி!
வளர்ப்பையின் திறமெல்லாம் வடிப்பாய் போற்றி!
புதுமுறையிற் பழைமை நலம் புரப்பாய் போற்றி!
பரிகுது கடிகின்ற புலவோய் போற்றி!

56

குடியியல் வகுத்தபெருங் குருவே போற்றி!
கோள்பணிலின் பெருமைசொலும் கோவே போற்றி!
படியிதனில் உயர்மானம் பகர்வாய் போற்றி!
பரவுமுயிர் சமமென்னும் பழையோய் போற்றி!
கொடிதெதிரே இனிதுசெயும் குரிசில் போற்றி!
கூறுபண்பாட் டழுகைளாம் குவிப்பாய் போற்றி!
மடியதனின் தீமையெலாம் வகுப்பாய் போற்றி!
மாண்புடை ஊக்கமதை ஊர்ப்பாய் போற்றி!

64

எழுபதினில் பொருள்விளக்கம் தந்தாய் போற்றி!
இருபத்தைந் தினிற்காமம் இசெப்பாய் போற்றி!

பழுதில்தகை அணங்குறுத்தம் பாவோய் போற்றி!

படர்குறிப்பை அறியவரை பண்போய் போற்றி
எழில்நலத்தைப் புளைந்துரைக்கும் இனியோய் போற்றி!

இருங்காதற் சிறப்போதும் எழிலோய் போற்றி!
வழுவில்லா நாண்துறக்க வைத்தாய் போற்றி!

வையம்அவர் புரிந்னை மதித்தாய் போற்றி! 72

கற்புடையார் நிலைல்லாம் கணித்தாய் போற்றி!

கண்புடைக் கலங்கலையும் கலிந்தாய் போற்றி!
அற்கனவின் நலம்புகலும் அழகே போற்றி!

அத்தோடு மனம்புலத்தல் அறைந்தாய் போற்றி!
தற்பிரிந்தார் தனியேக்கம் சமைத்தாய் போற்றி!

தனிப்புலவி துணிமுதலாய்த் தந்தாய் போற்றி!
சொற்செட்டில் இணையில்லாத் தோன்றால் போற்றி!
சுவைமலியப் பயன்சரக்கும் சுட்ரே போற்றி! 80

ஒப்பாரு மில்லாத ஒருவ போற்றி!

உலகிலொரு தனிமகனாய் உயர்ந்தாய் போற்றி!
தப்பேதும் புரியாத தலைவ போற்றி!

சலியாத படியறத்தைத் தந்தாய் போற்றி!
செப்பும்சரை பத்துடைய செல்லா போற்றி!

திகழ்மொழிகள் யாவும்பரம் செம்மால் போற்றி!
அப்பாலம் தமிழ்மறத்தின் அச்சே போற்றி!

அகிலமெலாம் கொள்அறும்செய் அத்தா போற்றி! 88

முப்பாலைத் தமிழ்மறையை முகிழ்தாய் போற்றி!

முதுமொழி பொய்யாமொழியை பொழிந்தாய் போற்றி!
செப்பரிய பொருளுரையைச் செய்தாய் போற்றி!

தெய்வநூல் பொதுமறையைத் தெரித்தாய் போற்றி!
ஒப்பரிய வாழுரைவாழ்த் துரைத்தாய் போற்றி!

உத்தரநல் வேதமருள் உரவோய் போற்றி!
துப்பாரும் வள்ளுவத்தைச் சொரிந்தாய் போற்றி!

தாய் திரு வள்ளுவர்நூல் சொற்றாய் போற்றி! 96

மன்னுபெயர் தேவர்ணன வாழ்வாய் போற்றி!

மாதானு பங்கினனும் வள்ளால் போற்றி!
பன்னு தனிப் புலவர்ணனப் படர்வாய் போற்றி!

பகரு முதற் பாவலர்ஜூம் பண்பா போற்றி!
செந்நாப்போ தார்ணன்னச் சிறந்தாய் போற்றி!

திருத்தெய்வப் புலவர்ணனத் திகழ்வாய் போற்றி!

உன்னுபெரு நாவலர்ஜூய் உயர்ந்தாய் போற்றி!
உலகிலொரு நாயனார் என(ரு) உள்ளாய் போற்றி! 104

அறம்படைக்கும் நான்முகவார் ஆனாய் போற்றி!
அரும் பொய்யில் புலவர் எனும் அருளோய் போற்றி!
நிறம்படைத்த தமிழ்ப்படைத்த தேவே போற்றி!
செய்யதிரு வள்ளுவனே போற்றி! போற்றி! 108

நிறம்படைத்த கவிகம்பன் நெஞ்சம் ஆர
நிமிர் தெய்வ மாக்கவியாய் நினைந்து போற்றும்
மறங்கடிந்த தமிழ் அறவோன், மண்டும் கீர்த்தி
வள்ளுவன்தாள் தலைக்கணிந்து மகிழ்ந்து வாழ்வாம்

இளங்கோ மலர் வணக்கம் [கம்பன் அடிப்பொடி]

சேரர் குலந்தரு செல்வா, போற்றி!
வீர வருசியின் விளக்கே, போற்றி!
குடக்கோச் சேரல் குரிசிலே, போற்றி!
இடங்கொள் பெரும்புகழ் இளங்கோ, போற்றி!
மணிமுடி துறந்த வள்ளால், போற்றி!
குணவாய்க் கோட்டக் குடியாய், போற்றி!
துறவுமேற் கொண்ட துணிவே, போற்றி!
அறநெறி ஒம்பும் அந்தன, போற்றி!
முத்தமிழ்த் துறைவல உத்தம, போற்றி!
சித்தம் அழகிய செம்மால், போற்றி!

(10)

ஆடகச் சிலம்பை அருள்வாய், போற்றி!
நாடவை மூன்றையும் நவின்றாய், போற்றி!
காண்டம் மூன்றாய்க் கணித்தாய், போற்றி!
காதை முப்பதாய்க் கவித்தாய், போற்றி!
பாட்டும் செய்யுனும் பகர்ந்தாய், போற்றி!
நாட்டினை உரைதனை நடுநடு, போற்றி!
விருத்தப் பாவின் வித்தே, போற்றி!
திருத்தமாய் எண்வரி தீட்டினை, போற்றி!
சந்தமார் கவிதரு முந்தையே, போற்றி!
செந்தமிழ் வீறெல்லாம் தெளிந்தாய், போற்றி!

(20)

இயலிசை நாடக ஏறே, போற்றி!
பயில்நடம் முழுதுணர் பருணித, போற்றி!
இசைக்கடல் அளவிடும் இபமே, போற்றி!
வசையில் இயல்கணி மாண்பே, போற்றி!
முழுவதன் வகைளவாம் மொழிபவ, போற்றி!
குழலதன் இலக்கணம் கூறுவாய், போற்றி!
யாழினத் திறனெலாம் இசைத்தாய், போற்றி!
வாழ்மிடற் றொலிநெறி வகுத்தாய், போற்றி!
ஆடுவார் அமைதி அறைந்தனை, போற்றி!
ஆடுரங் கியல்பெலாம் அளந்தாய், போற்றி!

(30)

பாட்டியல் நெறியெலாம் பகர்ந்தாய், போற்றி!
 ராட்டிய வரம்பெலாம் நவின்றாய், போற்றி!
 தொழில்புரி கரப்பெயர் தொகுத்தாய், போற்றி!
 எழிற்கரம் சொல்முதல் ஏந்தலே, போற்றி!
 மங்கல வாழ்த்தியல் மலர்ந்தாய், போற்றி!
 திங்களளப் போற்றிடு செம்மால், போற்றி!
 ஞாயிறு தொழுதிடு நம்பா, போற்றி!
 மாமழை வணங்குநல் மனியே, போற்றி!
 பூம்புகார் பரவுசிர் புலவ, போற்றி!
 தேம்பெறு காந்த செய்தவ, போற்றி!

(40)

வணிகர் திருமணம் வரைந்தாய், போற்றி!
 அணிதிகழ் மனையறம் அமைத்தனை, போற்றி!
 மாநாய் கண்மகள் வளர்ந்தாய், போற்றி!
 மாசாந் துவான்மகன் மதித்தாய், போற்றி!
 கற்பிற் கோருரு படைத்தாய், போற்றி!
 கண்ணகி எனப்பேர் கொடுத்தாய், போற்றி!
 வற்பிற் கோருரு வடித்தாய், போற்றி!
 மாகோ வலனென மதித்தாய், போற்றி!
 பொற்பிற் கோருரு பொளிந்தாய், போற்றி!
 புகழ்மா தவினனப் புகன்றாய், போற்றி!

(50)

அற்புக் கோருரு அமைத்தாய், போற்றி!
 அதுமா தரினன் றறைந்தாய், போற்றி!
 நிற்புக் கோருரு சந்தாய், போற்றி!
 நேயக் கவுந்தியாய் நிறைந்தாய், போற்றி!
 மாட மதுரை மகிழ்வாய், போற்றி!
 பீடார் உறந்தை பேசுவாய், போற்றி!
 கலிகெழு வஞ்சியில் காதல, போற்றி!
 ஒலிபுனல் புகாரை உகப்பாய், போற்றி!
 வேங்கடம் பொதியம் விளம்புவாய், போற்றி!
 திச்கில்செங் குன்றும் செப்புவாய், போற்றி!

(60)

காவிரி வையை காட்டுவாய், போற்றி!
 மேவுபே ரியாறுதும் விளக்குவாய், போற்றி!
 பொய்கை ஜந்தும் புகல்வாய், போற்றி!
 தெய்வம் பலவு தெரிக்குவாய், போற்றி!

சமய சமரக்த் தவசியே, போற்றி।
 அமையாருள் அறநிறை அடிகாள், போற்றி।
 நாட்டையும் நகரையும் காட்டுவாய், போற்றி।
 தேட்டின் சிறப்பெலாம் தீட்டுவாய், போற்றி।
 ஏர்த்தொழில் உழவினை ஏத்துவாய், போற்றி।
 ஆர்த்தெழு வாணிகம் அளப்பாய், போற்றி।

(70)

போர்த்தொழில் கொற்றம் புகழ்வாய், போற்றி।
 பார்ப்பனர் சிறப்பெலாம் பகரவாய், போற்றி।
 மாடமும் விதியும் வகுப்பாய், போற்றி।
 ஆடக்க் கோயில் அமைப்பாய், போற்றி।
 அருகனைப் புத்தனைத் தொழுவாய், போற்றி।
 முருகனைச் சிவனைப் புகழ்வாய், போற்றி।
 சந்திர சூரியற் சாற்றுவாய், போற்றி।
 இந்திரன் ஜையயை ஏத்துவாய், போற்றி।
 மால்பல தேவனை வணங்குவாய், போற்றி।
 சால்பல கோட்டமும் தருவாய், போற்றி!

(80)

பத்தினிக் கடவுளைப் பரசுவாய், போற்றி।
 சித்திரக் காப்பியம் செய்தனை, போற்றி।
 ஒருமுழுத் தமிழகம் உதவினை, போற்றி।
 இருவினைப் பயன்மொழி எந்தாய், போற்றி।
 உய்வகை உணர்த்தும் ஒன்தவ, போற்றி।
 தெய்வம் தெளியத் தெரிப்பாய், போற்றி।
 தெளிந்தோர்ப் பேணச் செப்புகை, போற்றி।
 ஊன் ஊன் பொய்யுரை ஒறுப்பாய், போற்றி।
 கள்ளும் காமமும் கடிவாய், போற்றி।
 வெள்ளளக் கோட்டியை வெறுப்பாய், போற்றி!

(90)

அறமனை பேண அருளுவை, போற்றி।
 பிரமனை அஞ்சப் பேசுவை, போற்றி।
 இம்மையில் மயங்கேல் என்பவ, போற்றி।
 அம்மையைப் பார்க்க அருள்வாய், போற்றி।
 அறவோர் அவையில் அடைப்பாய், போற்றி।
 பிறவோர் அவையின் பெயர்ப்பாய், போற்றி।
 உய்தவம் தானமும் உறைப்பாய், போற்றி।
 செய்நலம் நினைகெனத் தெரிப்பாய், போற்றி।
 பொய்க்கரி போகலென் புனிதா, போற்றி।
 எய்ச்சிர் காவெனும் எம்மோய், போற்றி!

(100)

பொருள்மொழி பிடிஎனும் போதா, போற்றி!
 அருள்நெறி ஒழுகெனும் அத்தா, போற்றி!
 உள்கவர் காப்பியம் உதவினை, போற்றி!
 வளங்கெழு பாத்திரம் வகுத்தனை, போற்றி!
 துள்பியல் நாட்கம் தோற்றினை, போற்றி!
 இன்பருள் காதை இயற்றினை, போற்றி!
 நலப்பெரும் உத்திகள் நயந்தவ, போற்றி!
 தலத்தினில் முதிய தமிழ்க்கூப் பியமாம்,
 சிலப்பதி காரச் செழுங்கதை திருத்திய,
 துளங்கா நல்மனத் துறவி யான,
 இளங்கோ அடிகள் போற்றி, போற்றி!

(108)

முத்தமிழ் காப்பியம் மொய்ம்புடன் ஆக்கி
 இத்தரைக் குதவிய இளங்கோ முனிவன்
 சித்தம்நேர் அழிய திருவடித் தாமரை
 புத்தியோ டேத்திப் பணிந்து வாழ்வாம்.

திருத்தசாங்கம் [கம்பன் அடிப்பொடி]

பெயர்:

பொன்பசுமை நன்னிறத்துப் பூங்கிள்ளாய்! நாளிலத்துத் தொன்மொழியாள் தன்பெயர் என்? சொல்லுவையே!-மன்னுதிரு ஆரண்த்தின் மிக்க அழகெல்லாம் கொண்டுதினம் தாரணிமேல் ஒங்குதமிழ்த் தாய்!

நாடு:

ஏராரும் பைங்கிளியே! எங்கள் தமிழ்த்தாயின் சிராரும் நாடெடுவோ? செப்புவையே!-ஸராரும் முக்கோன நல்வடிவில் முத்த நிலமான நற்கோடிச் செந்தமிழ் நாடு!

ஊர்:

செம்பவள வாயாய்! சிறந்துதமிழ்த் தாயுறையும் தம்புனித ஷரெதுவோ? சாற்றுவையே!-அம்புவிதான் கண்ட கவிச்சக் கரவர்த்தி கம்பன்சிர் கொண்டாடும் காரைக்குடி!

அறு:

பவழவாய் அஞ்சகமே! பைந்தமிழ்த்தாய் நாட்டில் தவழுமுயர் ஆறெறவேயோ? சாற்றே!-பவமறுக்கும் திண்ணையம் தந்த திருக்காவிரியோடு தன்பொருநை வையையவை தாம்!

மனை:

செங்களிவாய்த் தத்தாய்! செழுந்தமிழ்த்தாய் தன்மலை என்? துங்கநல் வாய்திறந்து சொல்லுவையே!-எங்கெங்கும் சிர்மலிய ஒங்கிச் சிறந்து தமிழுடனே ஆர்மணக்கும் தன்பொதியம் ஆம்!

ஊர்தி:

துப்பவகுப் பைஞ்சிறகே! தூயதமிழ்த் தாயவனின்
ஒப்பேதும் இல்லாத ஊர்திஎன்ற-செப்புவையே!
மண்ணுலகில் அன்னவட்டே மாண்புடைய மூழுர்தி,
என்னோடெமுத்திலக்கம் என்று!

படை:

மன்னும் கவாகதமே! மாண்பார் தமிழ்த்தாயின்
மின்னும் படைஎன்ற விளம்புவையே!-என்னும்
பழுதில் பண்யோலை பார்த்தெடுத்து வாரி
எழுதும் எழுத்தாணி யே!

முரகு:

ஆக்கக்கா என்னும் அவந்திகையே! எந்தமிழ்த்தாய்
எக்கானும் தான்முழங்கல் எம்முரசோ? - "தக்கவர்கள்
எவ்வெவரும் நல்லுறவோர்; எவ்வூரும் நம்மூர்" என்
செல்வியதிர் இன்பமுர சே!

தார்:

கொஞ்சமொழியரியே! கோதில் தமிழ்த்தாயார்
நெஞ்சு தவழ்தார் என்ற நீ புகல்வாய்!-விஞ்சுபுகழ்
ஆறுபதி னாறாய் அமைந்த பிரபந்த
வீறுபெறும் பாமாலை மெய்!

கொடி:

பச்சைப் பசுஞ்சாரு! பராளந்த பைந்தமிழ்த்தாய்
இச்சையுடன் ஏந்துகொடி ஏதோ? சொல்ல!-மெச்சமொரு
மாதர் மயில்நீல வண்ணத் துகில்நின்ற
கோதிலா அன்னக்கொடி.

(அடிமை கொண்ட முறைமை: அதாவது பத்து அடையாளத்தான்
ஆண்டது.) பெயர், ஊர், நாடு, ஆறு, மலை, குதிரை, படை,
பறை, மலை, கொடி என்ற பத்து உறுப்புக்களையும் பாடுகிற
முறையில் புகழைப் பாடுதல்.

திருப்பள்ளி எழுச்சி

[கம்பள் அடிப்பொடி]

இந்திரன் திசையினில் எழுந்தனன் அருணன்;
 எழில்மிகு கன்னியர் இரட்டினர் கவரி;
 தந்தவை கறைமலர் தனிமணம் பரப்பும்;
 தாமரை மலரினம் தளையவிழ் கின்ற;
 முந்திய சங்கினம் முழங்கின எங்கும்;
 முரசுடன் காகளம் பெரிதொலி கூட்டும்;
 சிந்தையும் இனித்திடத் திகழ்தரும் அன்னாய்!
 செந்தமிழ்த் தாய்ப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 1

உறங்கிய மரளெலாம் உயிர்த்தன; யாண்டும்
 ஊதைகள் சொரிந்தன உயிருறும் அமுதம்;
 புறந்தரு பறவைகள் பொம்மென ஆர்த்துப்
 பொழிலவை நீத்திரை தேடிடப் பறந்த;
 பிறங்கிய இருட்கணம் பிரிவுறல் கண்டு
 பெருந்தொழில் உழவர்கள் விரைந்தனர் கழநி;
 சிறந்துயர் எண்ணெண்முத் திலக்கமும் செறிந்தாய்!
 செந்தமிழ்த் தாய்ப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 2

தண்ணுமை யாழ்குழல் தழுவியோ விக்கத்
 தமிழ்மறை ஒதுநர் குழுமினிற் கின்றார்;
 வண்ணநல் மலர்நிறை வட்டில்கள் தாங்கி
 மாதர்கள் பற்பலர் வந்துநிற் கின்றார்;
 கண்ணடி முதலிய கைம்மலர் ஏந்திக்
 காரிகை யார்பலர் காத்துநிற் கின்றார்;
 திண்ணைய இலக்கணச் செறிவுடை அன்னாய்!
 செந்தமிழ்த் தாய்ப்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே! 3

அகத்தியன் காப்பியன் அருகுநிற் கின்றார்;
 அறந்தரு வள்ளுவன் அருள்நினை இளங்கோ
 மகத்தெனும் காப்பியம் வடித்தருள் கம்பன்
 வளருநின் கோயிலின் மருங்கிருக் கின்றார்;
 தொகைத்தமிழ்ப் புலவர்கள் துறைதினை பாடிச்
 குழந்துநின் திருவருள் தோய்ந்துநிற் கின்றார்;

செகத்தொரு நிகரிலை எனத்திகழ் அன்னாய்!
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

4

எழுந்தரும் ஒவியம் எனமினிர் மாதர்
எட்டெலூம் மங்கலம் ஏந்திநிற் கின்றார்;
முழுமதி பொருநிற முதிர்பச நின்றன்
முன்றிலில் கன்றுடன் நின்றது கண்டாய்;
தொழுநின் திருவடி துதிசெய நல்ல
தொண்டர்கள் பற்பலர் குழந்துநிற் கின்றார்;
செழுமையும் இழுமையும் சேர்ந்தொளிர் அன்னாய்!
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

5

கண்ணினை கைமுகம் கருத்தொடு ஒன்றிக்
கவின்நடம் புரிதர நூபுரக் காலின்
நுண்ணிட மடந்தையர் நோற்றுநிற் கின்றார்;
நுவலரும் பற்பல நுண்கலை வல்லார்
எண்ணிலர் நின்னருள் எய்தவந் துள்ளார்!
எழில்மிகு கூதிரில் இனிதெழும் அமுதத்
தெண்ணில வெனமுகம் திகழ்தரும் அன்னாய்!
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

6

சந்தனம் மான்மதம் புனுகுசவ் வாது
தண்மணம் தருபவை தாங்கினர் ஒருபால்;
சிந்துரம் குங்குமம் அஞ்சனம் மற்றும்
சிறந்தூ மாலிகை சுமந்தனர் ஒருபால்;
சந்திர குரியர் தம்மொளி மழுங்கத்
தகத்திடும் அணிகலன் தாங்கினர் ஒருபால்;
சிந்தையொடு உன்பணி செய்திட நின்றார்
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

7

பள்ளிகல் ஹாரியில் பயின்றிடு வோரும்
பற்பல கைத்தொழில் பழகுகின் ரோரும்
எள்ளரு மதிநிறை எழிற்குரு மாரும்
இலக்கிய இலக்கண இரும்புல வோரும்
கள்ளெனக் கவிகதை காப்பியம் தருவோர்
கருதுநல் விமர்சனம் கட்டுரை வரைவோர்
தெள்ளிய நின்னருள் தேடிவந் துள்ளார்
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

8

பற்பல மொழிவலர், பல்கலைச் செல்வர்,
பணிபல புரிகுநர், பரிவுடை நெஞ்சர்,

அற்புத மெனவளர் அன்னைநின் செய்ய

அடிமலர் தொழுதருள் அடையவந் துள்ளார்
முப்பழம் பால்நறும் தேன்றுள நீரும்

முதிரைகள் சர்க்கரை முதலிய யாவும்
திப்பிய முறையில்நின் திருமுனம் படைத்தோம்
செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

9

பலவகை மதநெறி பரவற வோரும்

பற்றவை மற்றறு பருணிதர் தாழும்
இலைத்து முழுமுதல் எனுநிலை யோரும்

இறைவினின் பதயுகம் ஏத்திட வந்தார்;
உலகினில் வளர்த்தரும் உயர்கலை யாவும்

உனதடி தரவல உரவரும் நின்றார்;
சிலைதவழ் திருநுதல் திலகம துள்ளாய்!

செந்தமிழ்த் தாய்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!

10

மறைப்பான மலத்தை நீக்கல். துயில் எழுப்புகின்ற முறையில்
புகழைப் பாடுதல்.

திருவடி முடிகுடல்

[கம்பன் அடிப்பொடி]

ஆடிசிவன் பெற்றெடுக்க அகத்தியனார் வளர்த்தனிக்க
முதறிஞர் பற்பலரும் மொய்யணியால் அலங்கரிக்க
திதறுநல் உலகமெலாம் செழித்துவளர் தமிழ்த்தாயின்
போதுநிகர் திருவடியே போற்றிமுடி குடுவமே!

1

முன்பொதிய மலைப்பிறந்து முச்சங்கந் தமில்தவழந்து
தன்ஸுன்று துறைநடந்து தரணியெலாம் புகழ்பரப்பி
என் காரைக் குடிநீரில் இருந்தருளும் தமிழ்த்தாயின்
பொன்னொளிரும் திருவடியே புகழந்துமுடி குடுவமே!

2

உலகமது தோன்றியக்கால் ஒவியாகி வந்ததற்பின்
பலகாவம் செல்வ வரிப் படிவமதைப் பெற்றுநிதம்
கலைகளுடன் தினைதுறைகள் கணித்துவளர் தமிழ்த்தாயின்
நவமலரும் திருவடியே நாளுமுடி குடுவமே!

3

தொன்றுதொடு நாள்முதலாய்த் தோன்றிவளர் வாளெளிலூம்,
கன்றுமொழி பலசங்றும் கண்ணிபதம் மாறாமல்
நின்றுபயன் சர்க்கின்ற நெடுமொழியாம் தமிழ்த்தாயின்
நன்றுமலர்த் திருவடியே நயந்துமுடி குடுவமே!

4

இத்தரையில் தனிமொழியாப் பிருந்தாலும் பிறமொழியை
எத்தாலும் பொருதாத, எம்மொழியிற் கண்டாலும்
சத்தான் பொருள்தழுவத் தயங்காத, தமிழ்த்தாயின்
உத்தமநல்த் திருவடியே உச்சிமிகைச் குடுவமே!

5

இனிமௌனாலும் பொருள்நல்கி எத்துறையும் தனில்விளங்கும்
தனிமொழியாப் உலகோங்கி, சமயமெலாம் தனில்மலர
நனியுயர்ந்த பலகளையும் நவின்றுவளர் தமிழ்த்தாயின்
பனிமலர்நேர் திருவடியே பாடிமுடி குடுவமே!

6

எண்ணெழுத்தை உடையமொழி எத்தனையோ இருந்தாலும்
மண்ணக்கில் இலக்கமதால் மாண்புடைய தனிமொழியாய்த்
திண்ணமுறச் செழித்துவளர்ந்திருக்கும் செம்மொழியாம் தமிழ்த்தாயின்
வண்ணமலர்த் திருவடியே மன்றத்தையில் குடுவமே!

7

இப்பெரிய நிலவுவகில், இந்தியநல் தேயமிதில்
மொய்ப்புகழார் தென்திசையில் முக்கோடித் திருநாட்டில்
அப்பிரண்டு புறஞ்கும் அருள்சரக்கும் தமிழ்த்தாயின்
ஒப்பரிய திருவடியே உவந்துமுடி குடுவமே!

8

கம்பன்தான் வள்ளுவன்தான் கபிவன்தான் பரணன்தான்
தம்பிழூங் கோஅவன்தான், தாவில்மணி வாசகன்தான்
செம்புலமை அவ்வையுந்தான் திளம்பரவும் தமிழ்த்தாயின்
அம்புயமாம் திருவடியே அகஞ்சிரத்தில் குடுவமே!

9

வலக்கரத்தில் மணிமாலை, வலமேவில் சூடர்விளக்கும்,
துலக்குமிட மேவில்யாழ், தொல்லேடே இடக்கரத்தில்,
நிலைத்திருக்க உலகமிசை நிலவுமொரு தமிழ்த்தாயின்
மலர்க்குவமைத் திருவடியே வணங்கிமுடி குடுவமே!

10

திருத்தமிழ்த் தொண்டத் தொகை

[சம்பள் அடிப்பெடி]

ஆதிமுதல் தமிழான் அகத்தியனார்க் கடியேன்
 அரண்முளிவும் அஞ்சாத நக்கிரற் கடியேன்;
 ஒதுபுலன் அழுக்கற்ற உயர்கபிலவற் கடியேன்;
 ஒங்குபுகழ் தாங்கிவளர் ஒண்பரணற் கடியேன்;
 தீதறுநல் சித்த வையூர்ச் சாத்தனுக்கு மடியேன்;
 திருநிறைமாங் குடிமருதன் செழும்புலவற் கடியேன்;
 முதறிஞன் மருதனிள நாகனுக்கு மடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 1

காசிலிலக் கணந்தருதொல் காப்பியலுக் கடியேன்;
 காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் கண்ணனுக்கு மடியேன்;
 விசுபுகழ் அவ்வைவளும் மெய்ப்புலவர்க் கடியேன்;
 வியன்மதுரை வணிகனிள வேட்டனுக்கு மடியேன்;
 பேசரிய பெரும்புலவன் பேயனுக்கு மடியேன்;
 பிறங்கிறையே பரசுபெருந் தேவனுக்கு மடியேன்;
 மோசிவளர் கிரலெனும் முதுபுலவற் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 2

பாளைநயம் பாடுபெருங் கடுங்கோவுக் கடியேன்;
 படர்முல்லைக் கவியிருள்நல் ஓருத்திரனுக் கடியேன்;
 ஆலிநெய்தல் தினைதருநவ் வந்துவனுக் கடியேன்;
 அருமைபல தழுவுபிசிர் ஆந்தைக்கு மடியேன்;
 காலமுண்ணர் கனியன்பூங் குன்றனுக்கு மடியேன்;
 காதலெறி கரைகண்ட அம்முலவற் கடியேன்
 மூலங்கி மானாலூர் முதுபுலவற் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 3

வள்பரணன் தண்ணோடு மாழுலற் கடியேன்
 மாறோக்க நப்பசலை மணித்தாய்க்கும் அடியேன்
 நன்னாகன் நன்னாகை நல்வேட்டற் கடியேன்;
 நரிவெருஷத் தலையனுடன் நக்கண்ணக் கடியேன்;
 பொன்முடிக்கும் நஸ்செள்ளளப் புலவர்க்கும் அடியேன்
 பொத்திக்கும் நல்வோரம் போகிக்கும் அடியேன்
 முன்வள்ளல் ஆய்ப்பாடும் மோசிக்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 4

மதுரையளக் கர்மகளாம் மள்ளனுக்கும் அடியேன்

வளர்ச்சுக்கூர் மாசாத்தன் மாசாத்திக் கடியேன்
அதிமேத அறிவுடைய நம்பிக்கும் அடியேன்

அறுவையிள வேட்டனுடன் ஆந்தைக்கு மடியேன்
துதிபெறுநல் மருத்துவன்தா மோதரனுக் கடியேன்

துளைறுகல் லாடனெனும் தொல்வோனுக் கடியேன்
முதுகாக்கை பாடினியாம் ருதறிவுக் கடியேன்

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

5

பெய்நேயம் பிறங்குகோப் பெருஞ்சோழற் கடியேன்

பெருங்குண்ணார் விழார்பேரி சாத்தற்கு மடியேன்
தொய்யாத பெரும்புலமைக் கயமனுக்கு மடியேன்

சொல்லுமிள நாகனுடன் உலோச்சற்கு மடியேன்

பொய்யாத வாப்பையிளந் திரையனுக்கு மடியேன்

புகழ்புரியும் சேந்தன்மகன் பூதனுக்கு மடியேன்
மொய்வீரம் விளக்குமுயர் நெட்டிமைக்கு மடியேன்

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

6

அரிசிவ்கிழார், குடவாய்க்கி ரத்தற்கு மடியேன்

அரும்புலமைக் குமட்டுர்வாழ் கண்ணற்கு மடியேன்
பெருந்த வையூர்ச் சாத்தனிளங் கிரற்கு மடியேன்

பேசுமிடைக் காடனெனும் பெரியோனுக் கடியேன்
கருதுகாப்பி யாற்று ரின் காப்பியற்கு மடியேன்

கணக்காயன் தத்தனுடன் கந்தரத்தற் கடியேன்

முருகுவெறி பாடியகா மக்கண்ணிக் கடியேன்

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

7

செழுங்குமணற் போற்றுபெருஞ் சித்திரனுக் கடியேன்

தீதறுகோ ஓர்கிழாளென் செம்மலுக்கு மடியேன்
விழுமியபாத் தருவெள்ளி விதிதளக் கடியேன்

மிலிர்தாயங் கண்ணண்ணும் மெய்ப்புலவற் கடியேன்
பழுதிலறம் அருளுதிரு வள்ளுவற் கடியேன்

பண்கூத்தோ டியலளக்கும் இளங்கோவுக் கடியேன்
முழுமழியன் மேகலைசெய்ச் சாத்தனுக்கும் அடியேன்

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே!

8

அரனருளும் காரைக்கா வம்மைக்கும் அடியேன்

அருள்மாலே பாடுகின்ற ஆழ்வார்கட் கடியேன்
திருமுறைகள் ஏழுமருள் மூவர்க்கும் அடியேன்

விவுராணம் மொழியுமணி வாகற்கு மடியேன்

சரிறிகளில் கவிகம்பன் தனிப்புலவற் கடியேன்
தவநெறியால் மந்திரம்சொல் திருமூலற் கடியேன்
முருகுதவழி திருத்தக்க முனிவெளுக்கும் அடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 9

செம்புலமை நிறையாண்டாள் எனும்செல்விக் கடியேன்
திருத்தொண்டார் சிர்பரவும் சேக்கிழாற் கடியேன்
ஜம்புலன்வெல் பட்டியத்தின் அடிகட்கும் அடியேன்
அருங்கவிஞன் செயங்கொண்டாள் அருள்பரவீக் கடியேன்
பம்புபல சந்தமருள் அருணவிரிக் கடியேன்
பாரதம்செய் வில்லிஎனும் பண்பாளற் கடியேன்
மொய்ம்புலமைத் தாய்மான முனிவற்கும் அடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 10

வழுத்துபுகழ் நாதமுனி மாதவளுக் கடியேன்
வளமிக்க சடருளும் நம்பிள்ளைக் கடியேன்
பழுத்தங்கர தருபெரிய வாச்சாளுக் கடியேன்
பாவைசீர் பரவுமிரா மானுஜனுக் கடியேன்
செழித்தமுதல் விளக்கஞ்செய் பிள்ளாளுக் கடியேன்
திகழ்வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளைக்கும் அடியேன்
மொழிக்குமுதல் இடந்தருமால் அடியார்கட் கடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 11

மெய்கண்ட குரவளெனும் வியன்ஞானிக் கடியேன்;
வீறுடைய அருணந்தி சிவனுக்கும் அடியேன்
துய்யமன மறைஞான சம்பந்தற்கு அடியேன்
சொல்லரிய கீர்த்திநிறை உமாபதிக்கு அடியேன்
அய்யமிலா துயர்க்கி யப்பனுக்கும் அடியேன்
அருங்கவிதோ லாமணித்தே வன்தனக்கும் அடியேன்
மொய்யறிவுச் சிவஞான முனிவெளுக்கும் அடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 12

துறைசைசிவப் பிரகாசத் துயோனுக் கடியேன்;
துகளறுநல் குமரகு பரஞானிக் கடியேன்
மறைமங்கை வருபிள்ளைப் பெருமாளுக் கடியேன்
மணோன்மணியம் தருமணந்தைச் சந்தரற்கு மடியேன்
இளற்றிரு விளையாடற் பரஞ்சோதிக் கடியேன்
இந்தியர்தம் மாகவியாம் பாரதிக்கும் அடியேன்
முறைஞான வடாளாளின் வள்ளனலுக்கும் அடியேன்
மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 13

தென்களந்தை திகழுவரு புகழேந்திக் கடியேன்;
 திரிசூட ராசப்பக் கவிராயற் கடியேன்;
 பின்வளர்மூ துரையல்லவப் பிராட்டிக்கும் அடியேன்
 பெரும்புலமை அரசகே சரிதளக்கும் அடியேன்
 மன்னகவி அதிவீர ராமனுக்கும் அடியேன்
 மதிக்குமொரு துறைக்கோவை அமிர்தகவிக் கடியேன்
 முன்னொப்பி வக்கணஞ்செய் கால்டுவெல்லுக் கடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 14

ஆள்றதமிழ் ஜீஸுபோப் பய்யருக்கும் அடியேன்;
 அருள்சிறாப் புராணம் செய் உமருக்கும் அடியேன்;
 தேன்றுளிரும் குணங்குடியார் மஸ்தானுக்கு அடியேன்;
 தேசிகவி நாயகனாம் செழுங்கவிக்கும் அடியேன்
 ஊன்றுகோல் உடையமாம் பழக்கவிக்கும் அடியேன்;
 உயர்பெஷ்வி எனும்வீர மாழுனிவற்கு அடியேன்;
 ஸுன்றுவாசெய் கவிசூட்டக் கூத்தனுக்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 15

விந்தைமுக விலாசமுரை வில்லியப்பற் கடியேன்;
 மீனாட்சி சுந்தரநற் பிள்ளளக்கும் அடியேன்;
 சந்தநிறை தமிழ்ச்சதவு படிக்காசக் கடியேன்;
 தமிழில்நகை தருங்களா மேகத்திற் கடியேன்;
 சிந்தைகவர் இரட்டையர்தம் செந்தமிழுக் கடியேன்;
 சேசுபுகழ் இசைகிருஷ்ண பிள்ளளக்கும் அடியேன்;
 முந்தையர்நேர் பாரதிதா சன்தமிழுக் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 16

பழுத்ததமிழ் உவேசா பருணிதற்கும் அடியேன்;
 பதிப்புமுறைக் கொருவையா புரிதனக்கும் அடியேன்;
 எழுத்துலகின் பரிதிதிரு வி.க.வுக் கடியேன்;
 எத்தாலும் உயர் வ.வெ.ச.வுக்கும் அடியேன்;
 வழுத்துபுகழ் வி.கோ.கு. மாண்பனுக்கும் அடியேன்;
 வ.உ.சி. எனமிலிரும் வள்ளலுக்கும் அடியேன்;
 முழுத்தமிழுக் குழழுத்ததிரு மறைமலைக்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 17

சிந்தைகவர் முத்தொள்ளா யிரம்செய்தோற் கடியேன்;
 திகழ்ந்திக் கலம்பகமீய் செழுங்கவிக்கும் அடியேன்;
 நந்தனருள் கோபால கிருஷ்ணர்கும் அடியேன்;
 நல்லருணா சலகவியின் நாடகத்திற் கடியேன்;

- கந்தகர்ணா முதகோஸ் வரலூக்கும் அடியேன்;
 கொவடிச்சிங் தருவண்ணா மலைரெட்டிக்கு அடியேன்;
 முந்துகவி குஞ்சரணாம் பாறநிக்கும் அடியேன்; .
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 18
- தன்னிகில் லாழுத்துத் தாண்டவற்கும் அடியேன்;
 தனிவளமார் பதந்தருபொன் வனயனுக்கும் அடியேன்;
 மன்னூபுகழ்ப் பாஸ்கரணாம் சேதுபதிக்கு அடியேன்;
 வளர்பாண்டித் துரெள்ளூம் மகிபனுக்கும் அடியேன்;
 பள்ளிய புரவலணாம் பெத்தாச்சிக்கு அடியேன்;
 பண்ணாய்ந்த ஆபிரகாம் பண்டிதனுக்கு அடியேன்;
 முன்னொப்பில் முனிவிபுலா ஏந்தனுக்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 19
- தன்னிகில் சுப்பிரநல் தீபகவிக் கடியேன்;
 தமிழ்நடையைச் சித்திரிருசெய் வராவுக்கு மடியேன்;
 பொன்னியினற் புதல்வ ளெனும் கல்விக்கும் அடியேன்;
 புகழ்புதுமைப் பித்தணெனும் சொ.வி.க்கும் அடியேன்;
 பள்ளுபல நாடகஞ்செய் பம்மலுக்கும் அடியேன்;
 பண்டிதமா மணியான கதிரேசற் கடியேன்;
 முன்னொத்த பெருவள்ளால் கடையப்பற் கடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 20
- அரச�்சண் முகப்பிள்ளை யாம்புவலற் கடியேன்;
 அருள்திருப்பா திரிப்புவியூர்ப் பெருஞ்சானிக் கடியேன்;
 கரம்வலிய வள்ளிமலைக் கவின்புலவற் கடியேன்;
 கலித்தொகையைக் கொண்றனந்த ராமையற் கடியேன்;
 தரமிகுந்த கோவடிவேல் தத்துவனுக் கடியேன்;
 சந்தமுதிர் தண்டபாணிச் சாமிக்கும் அடியேன்;
 முரசறந்த தமிழ்ச்சமாம சேசற்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 21
- மாபுலவன் ராகவையஸ் காருக்கும் அடியேன்;
 மதிக்கவிஞன் ஆம்பாம்பன் சாமிதனக் கடியேன்;
 தேமதுரத் தமிழ்வழங்கும் எல்லப்பற்கு அடியேன்;
 திருப்போகுர்ச் சிதம்பரநற் சாமிக்கும் அடியேன்;
 ஆமுதல்தேர் ஆஹுமுக நாவலற்கும் அடியேன்;
 அகுந்தமிழ்ஜூப் கணக்கபைப் பிள்ளைக்கும் அடியேன்;
 மூவகையார் தமிழ்தெவிந்தார் எல்லார்க்கும் அடியேன்;
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 22

பொன்னான உரைசெயிளம் பூரணற்கும் அடியேன்;

புகழ்ந்து ஸார்க்கினிய புலவற்கும் அடியேன்;
இன்னமுதாய் உரைதருபே ராசிரியற்க் கடியேன்;

இனியவுரை தருதெய்வச் சிலையாற்கும் அடியேன்;
நன்னயக்சே னாவரைய நம்பிக்கும் அடியேன்;

நயவுரைசெய் அடியாக்கு நல்லாற்கும் அடியேன்;
முன்னிறைய னாரென்னும் முதுபுலவற் கடியேன்;

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 23

வள்ளுவத்திற் குரைதெரித்த மணக்குடவற் கடியேன்;

வளர்புலமை மிகுபரிமேல் அழகற்கு மடியேன்;
தள்ளாரிய இலக்கணம்செய் பவணந்திக் கடியேன்;

தனியாப்பின் அருங்கலம்செய் சாகரனுக் கடியேன்;
ஒள்ளலங்கா ரம்ஹதவும் உயர்தண்டிக் கடியேன்;

ஒருபன்னீர் பாட்டியலை உபகரித்தோர்க் கடியேன்;
மொள்ளவளர் கச்சியப்ப முனிவனுக்கு மடியேன்;

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 24

ஆதிநிகண் டருஞ்சிவா கரமுனிவற் கடியேன்;

அவன்சேயாய் வளர்ந்தமுனி பிங்கலனுக் கடியேன்;
சோதினன மிளிர்குடா மணிமுனிவற் கடியேன்;

சொல்லையக ராதிதொரு இரேவணைற் கடியேன்;

ஒதுமக ராதிபல உதவினர்க்கும் அடியேன்

உயர்வளமார் கலைக்களாஞ்சி யம்தொகுத்தார்க் கடியேன்;
முதறிவால் தொகைநூல்கள் கோத்தளித்தார்க் கடியேன்;

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 25

ஒதுமிசைப் பண்கண்ட ஒண்கலைஞர்க் கடியேன்

ஓலியலைக்கு வரியமைத்த உயர்தபதிக் கடியேன்;
தீற்றுநல் பரதகலை தெரிந்தவர்க்கும் அடியேன்;

திகழுபல மூலிகைஆய் தித்தர்க்கட்கும் அடியேன்

வேதிமுதல் கலைநூல்கள் விரித்தார்க்கும் அடியேன்

விண்ணேணாடு மண்ணளந்த வித்தகர்க்கும் அடியேன்;
முதறிவால் கட்டடநூல் மொழிந்தார்க்கும் அடியேன்;

மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சரணே! 26

கம்பளைமுன் பதிவேங்க டாசலற்கும் அடியேன்

காதலூடன் பின்பதித்தோர் எல்லார்க்கும் அடியேன்
அம்புவியில் அதற்குரைசெய் அனைவர்க்கும் அடியேன்
அதற்கென்றே உயிர்வாழ்ந்த ரசிகமணிக்கு அடியேன்

- செம்புலவன் மோ.வே.கோ. திருவடிக்கும் அடியேன்
 செய்குதம்பிப் பாவலனாம் செழும்புலவற்கு அடியேன்
 மொய்ம்புறிறை செங்கல்வ ராயலூக்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 27
- வழுத்துமென்தாய் உயர்நாச்சி யம்மையார்க்கு அடியேன்
 மதித்தந்தை திருசாமி நாதற்கும் அடியேன்
 எழுத்தறிவு நல்கரங்க வாத்தியார்க்கும் அடியேன்
 இவக்கியஞ்சொல் சிதம்பரப்பேர் ஏந்தலூக்கும் அடியேன்
 பழுத்தமிழ் நிறைசேதுப் பின்னளக்கும் அடியேன்
 பலவழியில் ஊக்குவித்த ராஜாஜீக்கு அடியேன்
 முழுத்தகுதிக் "குருதேவர்" தெ.பொ.மீக்கு அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 28
- பளையோலை எழுதிநூல் படித்தோர்கட் கடியேன்;
 பழுதிலவை அச்சிட்டுப் பரப்பினர்க்கும் அடியேன்;
 பினையவற்றை ஒதுவித்த பெரியோர்க்கும் அடியேன்
 பெருநூல்கள் காத்தவற்றைப் பேணினர்க்கும் அடியேன்
 கணைகடலூம் கடந்துதமிழ் காட்டினர்க்கும் அடியேன்
 காலமெலாம் தமிழ்ப் பணியே கருதினர்க்கும் அடியேன்
 முனைநூல்கள் படனம்செய் மொய்ம்பினர்க்கும் அடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 29
- தொன்றுதொடு தமிழ்மரபைக் காப்பார்கட் கடியேன்;
 துயர்அகலத் தமிழமுதம் ஊட்டுவார்கட் கடியேன்
 என்றுமுள தென்தமிழ்த்தாய்க் கெழில்முடியைச் சூட்டும்
 எந்தைபிரான் கம்பன்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்
 நின்றுவளர் கம்பன் அற நிலைகாப்பார்க் கடியேன்
 நெடியதமிழ்த் தாய்க்கோயில் புரப்பார்கட் கடியேன்
 முன்றுவிர்க்கும் இடுக்கணைவை முறிப்பார்கட் கடியேன்
 மும்மைவளர் செந்தமிழ்த்தாய் முளரித்தாள் சுரேணை 30

திருத்தோணாக்கம்

[அரங்க சிவிவாசன்]

திருக்குறள் படைத்தது
 சொல்சொல் இளித்தது
 திரட்டமிழ் தமொப்பது

-ஒரு நாலு

திறப்பயன் விரிப்பது
 தனித்தியல் நலத்தது
 சிவத்தையும் எதிர்த்தது

-புதிதாகப்

பொருட்கியல் வகுத்தது
 அகத்தினை செழித்தது
 புறத்தினை தமைத்தது

-நவில்தோறும்

புதுச்சைவ கொடுப்பது
 மதிக்குண வளித்தயல்
 புலத்தவர் வியப்பது

-பரிபாடல்

விருத்தம் கவற்கவி
 கவித்துறை எனப்பல
 விதப்படு வளத்தது

-மொழியாவும்

வியக்கள் வகைச்சைவ
 நலத்தினை வளர்த்தது
 விரித்துறை செய்செய

-உணர்வுறி

இருட்கொரு விளக்கெள
 அகத்தியம் முதற்பல
 இலக்கணம் அடுத்தது

-வழுவாத

இசைத்தமிழ் இயற்றமிழ்
 நடத்தமிழ் எனத்திகழ்
 எழிற்றமிழ் எனக்கொரு

-துணையாமே

முள்ளெமாழி அத்தனைக்கும்
முத்துவாய், முதுவலிற்
பின்னைவரும் மொழிகளுக்கும்
பெரும்புதுமை பயப்படுவாய்,
தன்னனிகர் மொழியில்லாத
தலைசான்ற தண்தமிழாம்
அன்னையவள் வாழ்களன
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

சிவத்துக்கு) அரண்ணுகிச்,
சிரியர்கள் மனச்களுக்கோர்
பாலத்தை அமைத்தருளிப்,
பயனாலும் சுவையாலும்
காலத்தை வென்றுநிற்கும்
கனித்தமிழ்த்தாய் வாழ்களன
ஆலித்துப் பண்பாடி
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

ஐந்தருவிக் குற்றாலுத்து)
ஆர்கிள் அழகள்ளிச்,
சந்தனமும் தெள்காலும்
தரும்மதுர மணம்துளைந்து,
கொந்தணவும் பொதியநெடுங்
குள்றில்லிளை யாடிவரும்
அந்தமிழ்த்தாய் வாழ்களன
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

எண்ணிற்குச் சுவையுட்டும்
இயலும், எண் ஜோடுசெவிகள்
பண்ணிற்கு மயங்கிவிடப்
பயிவிசையும், அவற்றுடனே
கண்ணிற்கும் விருந்தாகும்
கவின்சுத்தும் என்றுன்றாய்
அண்ணிக்கும் தமிழ்த்திறம்கற்ற(லு)
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

அகவுணர்வை வளர்ப்பதனால்
அன்னையாய், அறிஞர்ஸ்தூம்
தகவினையே தருவதனால்
தந்தையாய்ச், சுவைப்பார்க்குப்

பகரரிய பேரின்பம்
 பயப்பதனால் ஆசாள்ஆம்
 துகள்இல்தமிழ் வாழ்களனத்
 தோணோக்கம் ஆடாமோ!

 வேங்கடமால் வரைமகுடம்
 மிலைந்து, திருக் குமரிமகள்
 தேங்கமலக் கால்வருடச்,
 செழுங்கடல்கள் ஒர்இரண்டும்
 பாங்கர்அவைக் கைக்கவரி
 பணிமாறப், பைந்தமிழ்த்தாய்
 ஆங்கமரும் கொலுப்பாடி
 ஆடாமோ தோணோக்கம்!

 எல்லையிலாப் பரம்பொருள்தான்
 எதிர்வந்து, “வீட்டின்பம்
 ஒல்லைபெறு” கெனின், “தமிழ்அங்
 குண்டுகொலோ?” எனவிளவி,
 “இல்லை”எனில், “அதுவேண்டா”
 எனவெறுக்கச் சுவைபயக்கும்
 தொல்லைமொழித் திறம்பாடித்
 தோணோக்கம் ஆடாமோ!

புறப்பாட்டு வயவருக்குப்
 போற்பாட்டு முரசாகத்,
 திறப்பாட்டாம் அகப்பாட்டுச்
 சிந்தனையில் தேன்சுரக்கக்,
 குறப்பாட்டு மெய்ப்பாட்டைக்
 கொண்டுதரத், தமிழ்த்தாயின்
 அறப்பாட்டுப் புகழ்பாடி
 ஆடாமோ தோணோக்கம்!

அடிகள்அணி சிலம்பென்னும்
 அணிகலனே அம்புவியோர்
 முடிகள்அணி மகுடமாய்
 முத்திறத்தின் ஒளிவிரிக்க,
 வடி-கள்ளளச் சுவைபயக்கும்
 வண்தமிழ்த்தாய் புகழ்பாடித்-
 தொடிகள்அணி கைம்மடவீர்-
 தோணோக்கம் ஆடாமோ!

மனம் என்றும் ஓர் களிவண்டு
வட்டமிடக், கற்பனையாம்
இனியமதுப் பெருக்கெடுக்க,
எழிற்கம்பன் காலியமாம்
தனிநறும்பூ மலர்ந்து), அறமாம்
தன்மணமே வீசுதமிழ்ச்
கணையினிலே குடைந்தாடித்
தோணோக்கம் ஆடாமோ!

'அமிழ்தமிழ்'தென்(ரு) அன்றை
அடுக்கிடுதைத் திடும்போது,
'தமிழ்தமிழ்'என்(ரு) ஒவிப்பதனால்
தான்மட்டோ! பயனாலும்
இமையவர்தம் அமிழ்தத்துக்கு(கு)
இணையாகும் எங்கள்தமிழ்க்
குமரியவள் சிர்பாடிக்
குனியாமோ தோணோக்கம்!

சாரமுறச் சுவைப்பவருக்கு(கு)
அமரநிலை தருவதனால்,
தாரணையில் நரரமுப்புச்
சாக்காடு தடுப்பதனால்,
சோர்வுகெட எண்ணிடினும்
சுரந்தின்பம் ஊறுவதால்,
ஆரமுதே நம்தமிழ்னன்(ரு)
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

சுந்தரர்தம் சொற்றமிழ்க்குச்
சொக்கிளின்ற முக்கண்ணம்மான்
மைந்தர்களை ஈடாக
வைத்தபுகழ்த் திறம்வியந்து,
சிந்தையினும் வாயினிலும்-நாவினிலும்
செழுமதுரத் தேன்ஜை
அந்தமிழ்த்தாய் சிர்பாடி
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

பெருங்குருகு பறந்தாலும்,
பெருநாரை பிரிந்தாலும்,
இருங்களரி யாவிரைதான்
இற்றுதிர்ந்து போனாலும்,-

ஒருங்கமுது புலம்பாமல்-

உயர் தமிழ்த்தாய்க்கு) இலக்கியமாம்
அருங்கலங்கள் புதுவதனின்து)-புதுக்கிநிதம்
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

துடிமருங்குல் துவண்டெசியத்,
தோளோடு தோள்தழுவ,
அடிபெயர்ந்தே, அங்கையுடன்
அங்கைகுவிந் தொலியெழுப்ப,
“வடிநறுங்கள் அளையதமிழ்
வாழ்க”என வட்டமிட்டுத்,
தொடியொடும்பல் கலன்ளிரத்,
தோணோக்கம் ஆடாமோ!

தருவளர்தென் மலையிழிந்து,
சங்கத்தின் அணைதேங்கி,
இருள்தெறுவள் ஞவன்கம்பன்
எனும்கால்கள் வழியோடிப்,
பொருவரிய கம்பன்அடிப்
பொடிமனத்துப் பாய்ந்ததமிழ்
அருவியிசை திசைபரவ
ஆடாமோ தோணோக்கம்!

(பிரபஞ்ச சுத்தி: அதாவது சேதன்-அசேதனங்களை நீர்க்கி வேறா
தல்.) ஒருவர் தோளை ஒருவர் தொட்டுக் கொண்டோ, பார்த்துக்
கொண்டோ, விளையாடுவதான மகளிர் விளையாட்டில் பாடுவ
தாக அமைத்துக் கூறுதல்.

திருப்பல்லாண்டு

[விசாகன்]

1. பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லா யிரத்தாண்டு
பல்கோடி.நூறாயிரம்
சொல்லாண்ட செந்தேன் தமிழ்த்தாயே நின்
சேவடி செவ்விதிருக்காப்பு.
2. உறவேமோடும் நின்னோடும் ஒழிவிள்ளி யாயிரம் பல்லாண்டு
நறவேகமழும் செழும்பொதிகை நங்காய் தமிழே பல்லாண்டு
கறவைகரக்கும் தீம்பாலாம் கம்பன் கவியும் பல்லாண்டு
இறமிவ்வுவகுக் கருள்தெய்வத் திருவள் ஞவனும் பல்லாண்டே
3. ஏழேழ்பிறப்பும் மெய்யடியோம் நாங்கள், எங்கள் குழாம்புகுந்து
வாழப்புண்ணீயஞ் செய்துரேல் வந்திச் கள்ளை அருள்கொண்மிள்
பீழூப்பட்டு நின்றிரேல் அலூக்கில்லீர் எம் பெருங் குழுவில்
ஷாழூவென்ற தமிழ்த்தாய்க்கே உவந்து பல்லாண்டு கூறுதுமே.
4. வையப்பெருக்கில் எதிரேறி வானோர்க்கிறையை வசமாக்கும்
எதயலெங்கள் தமிழ்தாயின் தளிர்மெல் வடிகள் சரணமென
உய்யுமுள்ளம் உடையிரே உவந்திச் கெய்திக் கூடுமினோ
வையநிறைந்த வடிவணங்கை வாழ்த்திப் பல்லாண் டினசுயினோ.
5. மூலமுடிவும் கண்டறியா முதன்மைத் தேவி மொழிக்கரசி
ஏலக்குழவி யெம்மனை இயலாய் இசையாய் நாடகமாய்க்
காலக்கணக்கிற் கப்பாலாய்க் கனியுந் தாயின் புகழ்பேசிப்
பாலைப்பழிக்குங் கவிதையினால் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பாடுதுமே.
6. முத்துக்கடந்த முள்ளோர்கள் தொடங்கி மூவேழ் தலைமுறையும்
சிர்த்தமளத்தால் அடித்தொண்டு செய்வேம், காரைக் குடிநகரில்
ஆத்திவேம்பு பனனகுடி அருளைப் புரியும் தமிழ்த்தானைய
பார்த்துமகிழ்ந்து பல்லாண்டு பல்லா யிரத்தாண்டோ துவமே.
7. சிலம்புகுறுங்குஞ் சீறடியும் சிற்றிடை பொவியு மேகலையும்
வலம்புரிசுச் சினிவியன்ற வளைகள் பொவியுந் திருக்கரமும்
பொலம்பூவாடை யெனக்கம்பன் புகழ்சேர் நூலும் பொவிகின்ற
நலஞ்சேர் தெய்வ நங்கைக்கு நாளும் பல்லாண்டு நவிலுதுமே.

8. கூடவிற் செஞ்சடை வாளவனும் குமரவேஞும் பொலிந்துநின்றன் பாடவிற்றிளைத்துப் பண்ணியெந்த பறை வியற்றிக் களிப்பெய்த ஆடகப்பொற் பலகையிட்ட அரியா தனத்தில் அரசோக்கம் ஈடுணையில்லாத் தேவியுளக் கியெந்து பல்லாண்டு கூறுதுமே.
9. அரவைச்சுருட்டித் தோளிவிட்டும் அரவிந்தையைத் தன்மார்ப்பளைத்தும் விரவும்மறைகள் விதிர்விதிர்க்க விண்ணோ ரதியாச் சேவடிகள் தரையிற்றோய்ந்து மெவிவெய்தத் தண்ணெந் தழுவோன் ஒடிவரப் பரவிமுள்ளே நடந்தமிழ்ப் பாவைக்குப் பல்லாண்டு பல்லாண்டே.
10. கொடுத்த தெய்வத் தீம்பாடற் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யினிற்குற்றம் தொடுத்த செந்நாப் புலவனது சிந்தை யமர்ந்து துண்டமதி அடுத்த சடையாளெதிர், வழக்கை யாடி வெல்லும் அழுதமெலூம் மடுத்த செந்நாத் தேள்மணக்கும் மங்கைக்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.
11. கோடுயர் விந்த மடக்கும் குறுமுனி செவிலித் தாயாக நீடிய நின்றன் மதலையர்யாம் நினைப்பில் வாக்கில் நிலைநின்று பீடுறும் கொங்கைகள் பொழிபாலாம் கம்பன் கவியும் பிறங்குதெய்வப் பாடுறு குறளும் பருகிநிதம் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பாடுதுமே.
12. வில்லாண்ட மூவர் மூவேந்தர் விரும்பும் விழுப்பொருளைச் சொல்லாண்ட இன்பச் சுடர்க்கொடியை மதுரைக்கவிவாணின்னும் மல்லாண்ட விசாகள் துரைசாமி மகிழ்ந்துரைத்த தீஞ்சொற் பல்லாண்டு பாடலைப் பாடிப் பரவுதும் பல்லாண்டு பல்லாண்டே.

தமிழ்த்தாய் கண்ணி

[கம்பன் அடிப்பொடி]

கம்பன் பணிசெய்யக் கைகாட்டி விட்டுவிட்டாய்
இன்ப நிலைபெற்றேன் எங்கள் தமிழ்த்தாயே!

கம்பன் கவியமுறைக் காசினியெல் வாம்பரப்பும்
செம்பொற் பணியாற் திகழ்வேன் தமிழ்த்தாயே!

வள்ளுவனைப் போற்றிநிதம் வாழும் நெறிமுறையால்
தெள்ளு தமிழ்செழிக்கச் செய்வேன் தமிழ்த்தாயே!

கள்ளோடு பொய்குறைக் கட்டறுத்து இவ்வுலகில்
வள்ளுவத்தை முற்கொண்டு வாழ்வேன் தமிழ்த்தாயே!

குத்தர்த் துணியுடுத்துக் காந்திவழி வாழ்ந்திடவே
நித்தம் முயன்றிடுவேன் நேயத் தமிழ்த்தாயே!

ஹரெல்லாம் நம்முர் உலகவரெல் வாழ்ந்தார்
யாரும் பகையில்லை என்பேன் தமிழ்த்தாயே!

வேறாம் சமயமெலாம் மேலோங்கி நிற்குமந்த
மாறாப் பொருள்வனங்கி வாழ்வேன் தமிழ்த்தாயே!

இமேன்றும் மேலென்றும் கேடாய் முளைத்தபெரும்
பாழாள் புன்செறியைப் பாரேன் தமிழ்த்தாயே!

எல்லோரும் இன்புற் றிருப்பதற்காய் எஞ்ஞான்றும்
நல்லோர்கள் கூட்டம் நயப்பேன் தமிழ்த்தாயே!

அன்போ டறம்பேணி ஆன்றோர் அடிபரவி
இன்போ டிருப்பேன் எழிலார் தமிழ்த்தாயே!

தெய்வந் தனைநம்பிச் செந்நெறியில் நின்றுதினம்
மெய்வருந்தி வாழ்ந்திடுவேன் மேன்மைத் தமிழ்த்தாயே!

ஆழ்ந்துயர்குழ்ந் தாலும் அந்திற் பிறழாமல்
வாழ்வாப்கு வையத்தில் வாழ்வம் தமிழ்த்தாயே!

மெய்திருவே.வந்தாலும் வெந்துயரே நேர்ந்தாலும்
ஒத்திருக்கும் உள்ளம் உதவாய் தமிழ்த்தாயே!

சித்தம் கலங்காமல் செம்மைநெறி நீங்காமல்
 பத்தியுடன் வாழ்ந்திருக்கப் பாராய் தமிழ்த்தாயே।
 உள்ளெனப் பணிந்தேத்து உள்பணிக்கே ஆட்பட்டேன்
 என்ன குறையுமிலேன் இன்பத் தமிழ்த்தாயே।
 முன்னென மொழிக்கெல்லாம் மூத்தவளே! ஆனாலும்
 கன்னிநிலை மாறாய் கடவுள் தமிழ்த்தாயே।
 கல்முளைத்த காலத்தே காற்றோ டுடன்பிறந்த
 தொல்லை மொழியாய்ச் சுடர்வாய் தமிழ்த்தாயே।
 பனித்தமலை தோன்றுமுனம் பாருவகில் தோன்றி
 இனித்தமொழி என்னும்பேர் ஏற்றாய் தமிழ்த்தாயே।
 பன்னுமொழி பற்பலவை பாரில் படைத்துநீ
 முன்னெனப் பரம்பொருள்போல் மூவாய் தமிழ்த்தாயே।
 பாருவகில் உள்ள பழைய மொழிக்கெல்லாம்
 வேரெனவே நிற்பாய் விளங்கும் தமிழ்த்தாயே।
 எத்தனை யான்பிறவி எய்திடனும் எப்பிறப்பும்
 முத்தமிழ்தேர் பேற்றுள்வாய் மொய்ம்பார் தமிழ்த்தாயே।
 யாரும் பகையிலை என்றிடில் இவ்வுலகில்
 போரிலை என்றாம் புனிதத் தமிழ்த்தாயே।
 காசினியில் ஒப்பிலாக் காந்திஎனும் மாபெரியோன்
 பேசுபுகழ் மாட்சிதனைப் பெற்றாய் தமிழ்த்தாயே।
 ஒவியாய் வரியாய் மொழியாய் உயர்வாய்
 கலையாய் மணமாய்க் கனிவாய் தமிழ்த்தாயே।
 எண்ணைய் எழுத்தாய் இலக்கம் அவற்றுடன்
 பண்ணைய் நடமாய்ப் படர்வாய் தமிழ்த்தாயே।
 தென்றல்வினை யாடுமலை தென்பொதியம் தந்தமொழி
 கன்றுபல சுன்றவள்தான் கன்னித் தமிழ்மொழியே।
 மூன்றுகவ டாக முளைத்தெழுந்து பூவுலகில்
 தேன்றுவிளர்க்கம் பாமலர்க்கும் தெய்வத் தமிழ்த்தாயே।
 ஆதிமுதல் ஆசான் அகத்தியனும் காதலுடன்
 ஒதியுயர் கீர்த்தியினால் ஒங்கும் தமிழ்த்தாயே।
 ஆதிக்கும் முத்த அநாதினை ஆனாலும்
 ஒதுக்கணி யாக ஒளிர்வாய் தமிழ்த்தாயே।

எண்ணுவது நின்புகழை ஏத்துவது நின்கழலை
பண்ணுவது நின்புசை பண்ணார் தமிழ்த்தாயே!

மானே, குயிலே, மயிலே, மலைதந்த
தேனே, தெளிபாகே செய்ய தமிழ்த்தாயே!

பாட்டும் தொடையும் பதினெட்டாய் ஆனவற்றைக்
கேட்டுச் சுலவத்துக் கிளர்வேன் தமிழ்த்தாயே!

சேருளைச் கோசெய் சிலப்பதி காரமெனும்
சாரமிகு நூலால் தழைத்தாய் தமிழ்த்தாயே!

ஆழ்வார்கள் வார்த்த அருமைத் தமிழாலே
ஊழிதோ றுழி உலவாய் தமிழ்த்தாயே!

மூவர் திருமுறையால் முக்காஜும் இவ்வுவகில்
தேவர் மொழியாய்த் திகழ்வாய் தமிழ்த்தாயே!

வேண்டாத சிலநூலை வேண்டாமென் நேயொதுக்கிப்
பூண்டோடே போக்கினையோ பொன்னார் தமிழ்த்தாயே!

எந்தைபிரான் கம்பன் எழிற்காப் பியமென்னும்
சிந்தைகவர் நன்முடியார் தேவி தமிழ்த்தாயே!

முக்கோண் நன்னிலத்தில் முற்றா இளமையுடன்
திக்கோடி முட்டுபுகழ்த் தெய்வம் தமிழ்த்தாயே!

எல்லாரும் வாழ்ந்திங் கிருப்பீர் எனவாழ்த்தும்
நல்லாளாய் ஒங்குபுகழ் நங்கை தமிழ்த்தாயே!

அறம்பொருள் இன்பம்வீ டடைலே நூலால்
உறும்பயன் என்னும் ஒருத்தி தமிழ்த்தாயே!

எத்திக்கும் கீர்த்தி எழில்மணக்க வீற்றிருக்கும்
தித்திக்கும் பேரின்பத் தேனே தமிழ்த்தாயே!

பார்க்குமிடம் எங்கும் பரந்து புகழ்மணக்கும்
சீர்த்துமிகும் தொன்மொழிந் தெய்வத் தமிழ்த்தாயே!

ஒப்பேது மில்லா துயர்ந்துவளர் நின்புகழைச்
செப்ப வழியறியேன், சேயேன், தமிழ்த்தாயே!

சொல்லில் அடங்காச் சுலவயமுதைத் துய்ப்பதுவே
அல்லால்உன் சிரளக்க ஆற்றேன் தமிழ்த்தாயே!

என்னை யறிந்தும் எனதுபணி தானைந்தும்
இன்னும் அருளாத தேனோ தமிழ்த்தாயே!

சிந்தையறி வாய்ன் திருப்பணியும் நன்கறிவாய்
 இந்தவிதம் யானேங்கல் ஏனோ தமிழ்த்தாயே।
 பாடிப் பரவியுள்ளப் பாராட்டி வாழ்வதற்கே
 தேடிச் சரண்டெந்தேன் செய்ய தமிழ்த்தாயே।
 எவ்வெவரும் நம்மவரேன் நெண்ணி மகிழுந்துவகில்
 உய்வதற்கு நீயருள்வாய் ஒங்கு தமிழ்த்தாயே।
 நாயேன் எனக்கிங்கே நற்றுணைவே றில்லைன்னத்
 தாயே, சரணைன்று தாழ்ந்தேன் தமிழ்த்தாயே।
 அன்பால் நிறையும் அறிவிலேன் என்றாலும்
 நின்பால் அடைக்கலமாய் நின்றேன் தமிழ்த்தாயே।
 கல்விநல் மில்லேன் கணக்கறியேன் ஆளாலும்
 செல்விநின்தாள் பற்றுமொரு சேயன் தமிழ்த்தாயே।
 சேயன், அணியன்; திருத்தாள் முடிகுடி
 நேயன் உனதிக்கீழ் நிற்பென் தமிழ்த்தாயே।
 மால்காட்டி என்னை மயங்கிவிழுச் செய்யாதுன்
 கால்காட்டி வாழ்விப்பாய் கண்ணித் தமிழ்த்தாயே।
 உம்பெருமை தன்னை உலகறிய என்செய்தேன்
 கம்பன் அடிப்பொடியேன் கண்ணித் தமிழ்த்தாயே।
 தேன்காண மாட்டாத திஞ்சுவையை நின்னிடத்தே
 யான்காண மாட்டுவனோ எங்கள் தமிழ்த்தாயே।
 நின்னைத்தொழுது நினதருளுக் கேங்கிறிற்கும்
 என்னைக் கடைத்தேற்றாய் இன்பத் தமிழ்த்தாயே।
 பொன்னார் மணிக்கமலப் பூப்போலுன் சேவடிக்கே
 என்னையா ளாக்கி இருந்தேன் தமிழ்த்தாயே।
 நின்னை முழுதறியேன் நின்பெருமை தானறியேன்
 என்னில் எனிற்கடையன் யாரோ தமிழ்த்தாயே।
 உன்னை யறிந்தே உனக்கடியர் ஆவவர்கள்
 என்னையாட் கொள்ள இருப்பேன் தமிழ்த்தாயே।
 மடிகை யதனை மறந்துவிட்ட தென்னை
 அடிகை கொள்ளல்நிற் கரிதோ தமிழ்த்தாயே!

ஒவியில் நடந்து, வரியில் இருந்தாய்,
 மலையில் பிறந்த மயிலே தமிழ்த்தாயே।
 எத்தனையான் குற்றம் இயற்றிடலூம் எண்ணாமல்
 அத்தனையும் நீபொறுத் தாள்வாய் தமிழ்த்தாயே।
 எங்கெங்கே நோக்கிடலூம் எத்துறையை ஆய்ந்திடலூம்
 அங்கெங்கே நின்னருமை ஆகும் தமிழ்த்தாயே।
 என்னதான் குற்றம் எளியனேன் செப்திடலூம்,
 அன்னவை தாம்பொறுப்பாய் ஆத்தா தமிழ்த்தாயே।
 அல்லும் பகலும் அனவரத முந்துதிப்பேன்
 எல்லையிலா நின்புக்கை எம்மோய் தமிழ்த்தாயே।
 தன்னை யறியேன்; தமிழறியேன் என்றாலும்
 என்னையறி யாயோ, இனித்த தமிழ்த்தாயே।
 ஒன்றாய், ஒருமூன்றாய், ஒதுக்கை பற்பலவாய்,
 நின்றாய் நிலையாய்; நிமிரும் தமிழ்த்தாயே।
 என்கொண்ட நற்கிர்த்தி எட்டுத் திசைபரவும்
 கண்கண்ட தெய்வம் கவிளார் தமிழ்த்தாயே।
 தெய்வம் தலையுணர்த்திச் சிந்தை தெளிவிக்கும்
 தெய்வம் மொழியரசாம் தேவி தமிழ்த்தாயே।
 எந்தம் மனத்தின் இருளாகல இன்பானிலி
 வந்து சுரந்தாய்ந் வாழி தமிழ்த்தாயே।
 எத்துவண்ணதான் துண்பம் எனக்குவந் துற்றாலும்,
 அத்துவண்யும் நீக்கி அருள்வாய் தமிழ்த்தாயே।
 ஆடுவதும் ஆண்த மாக நினைவுபுகழ்
 பாடுவதும் என்றன் பணியாம் தமிழ்த்தாயே।

தமிழ்த்தாய் அடிமுடி விளக்கம் [அரங்க சிவிவாசன்]

திருவடிகள்

அறப்பொருளின் வடிவெண்ண, அருளுண் டாக
அரும்பொருளைக் காட்டுகின்ற ஆடி யெண்ணப்,
புறப்பொருளும் அகப்பொருளும் ஆம்லி ரண்டு
புதுப்பொருளும் உருவெடுத்துப், “புவனம் வாழத்
திறப்பொருளைத் தருவதுஇவை காண்மின் வந்து
சேர்மின்!”என அழைப்பதுபோற் சிலம்பு கொஞ்சம்-
சிறப்பொருங்கு படைத்ததமிழ்த் தாயின் கஞ்சச்
செழுமலர்மேற் சீறடின் சென்னிப் பூவே!

திருவடித் திருவிரல்கள்

வளக்கவைகள் கொஞ்சதமிழ்த் தாயின் கஞ்ச
மலரடிச்செந் நகம்பொலியும் விரல்கள் பத்தும்,
விளக்கமொடு சுருக்கம் முத வான நன்னூல்
விரிக்கும் அழ கொருபத்தும், விழிகள் காண
அளக்கரிய அணியெனும்செம் மகுடம் குடி,
அடிமலருக்கு இதழாக அவர்ந்த தென்ன
உளக்கமலம் விரிய, ஒளி பெருக, இன்பம்
ஊற்றெடுக்க, ஆதுரம்இங் குதவும் அம்மா!

திருமகுங்குல்

பாவிகமே நூலாக உத்தி என்னும்
பருமணிமுப் பத்திரண்டும் பயிலக் கோத்த
காவியமே என, நாலெவண் கோவை யான
களகவிரி சிகைகுழிந்து கதிர்வி ரிக்க-
நாவியல்செந் தமிழ்த்தாய்தன் மருங்குல் சுற்றும்
நன்னிலவுத் துவில்கண்ட நாட்டம், இங்கோர்
ஓவியமே எனழுமைக் மறக்கு மாலோ
உள்ளத்துப் பேரூவகை உதிக்கு மாலோ!

திரு உத்தரியம்

குற்றாவத் தருவியென வருபொ குந்தம்
குதித்தோடி உடல்விரிவு கொண்ட தென்ன.,
வற்றாத புகழ்த்தமிழ்த்தாய் இடத்தோள் நின்றும்
வார்த்து, -மணி மாலைஅயல் வயங்கித் தோன்ற
முற்றாத இளமார்பிள் இடும்ஏ காச
முன்றானை நிலவொளியில் மூழ்கும் பேறு
பெற்றாரே பேரின்பம் பெற்றார்; பெற்றார்.
பிறந்தனாற் பெறும்பேறு பெற்றார். அம்மா!

திருக்கைகள்

ஒருகையிற் புத்தகந்தான் அறம்பா ராட்ட,
ஒருகையிற் படிகமணி பொருளை நாட்டத்,
தருகையுறும் ஒருகையாழ் இன்பம் மீட்டத்,
தனிக்கையில் ஏந்துசுடர் வீட்டைக் காட்ட,
அருள்கைவரப் பெறும்நூலின் பயணம் நான்கும்
அறிவுறுத்தும் செந்தமிழாம் அன்புத் தாயின்
குருகைஅணி கைந்தான்கும் கண்டார் நெஞ்சம்,
குண்றாத சுவைக்கடவிற் குளிக்கும் அம்மா!

திருக்கைத் திருவிரல்கள்

பாவண்ணம் முதலான ஒருநா வைந்து
பயன்வண்ணம், எழில்பெறநாற் பகுதி யாகி-
மாவண்ணத் திதழாகி மலர்ந்த தென்னப்
பூவண்ணச் செழும்பவளக் கொடிப டர்ந்த
பொன்வண்ணக் கொழுந்தென்னப் பொவிவு காட்டும்
நாவண்ணத் தமிழ்த்தாய்-கை விரல்கள் கண்டார்
நாட்டங்கள், வேறொன்றை நயக்கி லாவே!

திருக்கழுத்து

அலகில்வளம் பயில்காரை குடியிற் கம்பன்
அறநிலையின் கோயிலிலே அருட்செங் கோல்கொண்டு,
உலகமினச் அடிமலர்ஓர் மலர்ச மக்க
உவந்திருக்கும் ஒருதமிழ்த்தாய் ஒளிக்க முத்தில்
இலகுசுரப் பணி,பணில் வடமும் முத்தின்
இயல்கண்ட சரமும் அலங் கெழிலைக் கண்டார்,
விலகிஅயல் செல்லாத விழியர் ஆகி
மெய்புளகம் எழுஅருளில் மிதப்பர் அம்மா!

திருவாய்

நெஞ்சின்அறச் செம்மையினை இதழ்கள் ஏந்த,
நெடுங்கொற்கை முத்தொளிநீள் முறுவ லாகச்,
செஞ்சொல்வள முறுகம்ப நாடன் பாவில்
தேங்குபுதுச் சுவையைனத்தும் செறிந்து பொங்கக்,
கொஞ்சகுழல் யாழ்மல்கும் மழலை இன்பம்
கொப்பளிக்கும் தழிழ்த்தாயின் கோலச் செவ்வாய்க்
கஞ்சமலர் கண்டவிழி, களிவண் டாகிக்
கவின்அழுகுத் தேன்சண்டு களிக்கு மாலோ!

திருநாசி

உளையஇரு விற்களிடும் களைகள் தம்முள்
உடற்றாமல் ஒருதடையை உறுவித் தென்ன-
வளைபுருவ வில்லிடும்கண் அம்பி னாடே
வயங்கிநிமிர் வண்தமிழ்த்தாய் மாசில்-நாசி,
இளையபிறை நுதலின்ஷில் இடம்பெ றாமல்
எழிற்கஞ்ச மலர்க்குஇழிந்த தென்ன வார்ந்தே,
அளையும் அடி யேன்விழிகள் இரண்டு னுக்கும்
அருவிருந்தாய்ப் பரவசமே ஆக்கு மாலோ!

திருக்காது

“செல்வளரும் மயிலைவரும் குறளின் ஆசான்
செல்வத்துட் செல்வம்ளனச் சிறப்புச் செய்தான்
சொல்வளரும் எனக்குநிகர் ஏதிங்” கென்றே
சுவைவளரும் கேள்வினனும் தொலையாச் செல்வம்,
எல்வளரும் இருதோடாய் ஊச வாடும்-
எங்கள்தமிழ்த் திருத்தாயின் இரண்டு காதும்
அவ்வளரும் நெஞ்சத்தில் ஒளியை ஏற்றி,
அருள்வளர் அமரநிலை ஆக்கும் அம்மா!

திருவிழிகள்

கம்பர்பிரான் காப்பியத்தின் விரிவை அள்ளிக்,
காகுத்தன் திருவளத்துக் கருணை ஊறி,
அம்பொதியச் சந்தனத்தின் தண்மை கூர,
அறம்மதிக்கும் திருக்குறள்ஆ ரமுதம் பொங்க,
விம்பமதி முகத்தமிழ்த்தாய் அடியார் தங்கள்
மேல்வைக்கும் கஞ்சமலர் விழிகள்,-அந்தோ!
வெம்பவநோய் பறந்தோட அமரர் வாழ்வும்
வேண்டாத பெருமித்ததை விளைக்கு மாலோ!

திருப்புருவம்

“சேலெழுநிக், குமிழ்ளழுநி ஆம்பற் பூவின்
செயலெழுதித் தீர்ந்ததிரு வதனம் என்றும்
பாலெழுதிஸ் களைக்கண்டாற், புன்கண் யேறு
படும்”என்றே இயற்கைமகள், பழுது ராமல்
மேல்லழுநி யவைபோலும் புருவக் கோட்டம்,
விழிஅப்பாற் போகாமல் விலக்கும் என்றால்,
தால்லழுநிர்த் தமிழ்த்தாயின் அழகை எல்லாம்
தனிலழுத அடியேற்குத் தகுதி உண்டோ?

திருத்தல்

“ஊழிவளர் பலமொழிக்கும் முதல்வி என்றும்,
உலகமெலாம் அறம்வளர்க்கும் ஒருதாய் என்றும்,
ஆழிநெடும் புவிஅறிக்” என்னுடைய யற்கை
அன்னைக்கும் இலச்சினையே ஆகும் என்ன-
ழிசையின் பயன்வழங்கும் செந்த மிழ்த்தாய்
எழில்விளங்கும் திருத்தவில் இலக்த தீட்டும்
வாழிந்றுந் திலகம்அன்றோ, அடியேன் நெஞ்ச
மலர்விரிக்கும் பெருஞ்சுடராய் மலர்ந்த தம்மா!

திருமுகம்

எண்ணெழுத்து விழிவண்டாய்ச் சுமலக், கேள்வி
எனும்குழைகள் இருமருங்கும் இலகி யாடப்,
பண்ணெழுதம் ஊறியவாய் ஆம்பல் பூக்கப்,
பனிமுறுவல் எனும்தரள பந்தி பொங்க,-
ஒண்ணெழுதவின் எழில்அடங்காது ஒழுகிற் தென்ன
ஒருசிறுசன் பகம்மலர ஒளிரும் கஞ்ச
வண்ணமலர் ஒன்றுண்டேல், எம்தமிழ்த்தாய்
மலர்முகத்தை ஒக்கும்என வழுத்த வாயே!

திருமகுடம்

பொதுமையுறப் பெருகியகற் பளையின் ஊற்றுப்
பொங்கிஓரு புறம்வழிந்து போவ தென்ன-
மதுமலர்கள் வனைந்தகருங் குழல்பின் தாழு
வண்கவைகள் ஒன்பதும்ஓர் வடிவு கொண்ட
புதுமையென நவமணிகள் ஒளிவி ரிக்கப்,
போகாத மனத்தின்இருள் போய்சூ துங்க,
முதுதமிழின் அன்னைஅனி மகுடம் கண்டால்
மூவாத அமரநிலை முகிழ்க்கும், அம்மா!

ஏதேனும் ஆகேளோ? [கம்பள் அடிப்பொடி]

காப்பியத்தின் கட்டளையாய், கவித்துவத்தின் முத்திரையாய்
மாப்பெரிய தத்துவங்கள் மனத்துணர்த்தும் திருவிளக்காய்
கோக்கவிஞர் குலவேந்தாய்க் குவவுமொரு கம்பள்தன்
பாப்புளையும் கரந்தழுவும் பளையேடாய் ஆகேளோ? 1

வழியறியாக் கடையேற்கும் வழிகாட்டி வாழ்வளித்துப்
பழியறியா நெறிகூட்டிப் பெந்தமிழ்த்தாய் பதமலரில்
வழிதேறல் மாந்தவருள் மாகவிஞர் கம்பள்தன்
எழில்விரல்கள் பிடித்தெழுதும் எழுத்தாணி ஆகேளோ? 2

செம்பதுமத் திருவடியன் தேசமிகு மலர்முகத்தன்
அம்பெரிய தடக்கையன் அகன்றதிரு மணிமார்வன்
வம்புகவைத் தேளொழுகும் வாக்குடையன் கம்பளென்னும்
எம்பெருமான் இருந்தருளும் எழிற்பிடம் ஆகேளோ? 3

வானகத்தில் கொலுவிருக்க மண்ணகத்தில் ஆட்சிசெய
ஞானநிலை பெற்றுய்ய நான்சிறிதும் வேண்டுகிலேன்;
ஆனபெருங் கவியுலகின் அற்புதளாம் கம்பளவன்
போனகத்தை மகிழ்ந்துண்ணும் பொன்வட்டில் ஆகேளோ? 4

“மண்ணுலகில் வந்தகவி வாணர்களில் மற்றெவரும்
திண்ணமுற இவளைப்போல் திகழ்ச்சிருவர் இல்லை” எனும்,
விண்ணளவு புகழ்தழுவும் வித்தகளாம் சம்பளெனும்
புண்ணியன்தன் பால்பருகும் பொற்குவளை ஆகேளோ? 5

சந்ததமும் தமிழ்த்தாயின் தவமுணர்த்தும் தனிப்புதல்வன்
எந்தைபிரான் என்னாசான் என்னெட்டயன்
சிந்தைசெவி தேன்பாய்ச்சும் செழுங்கவிஞர் கம்பளவன்
அந்தமிகு அரைதழுவும் ஆடையென ஆகேளோ? 6

சித்தமெலாம் அன்பரும்பச் செய்கையெலாம் அறம்மலரச்
சத்தியமே மணம்பரப்பத் தமிழ்வளமே நெறிசிறக்க
உத்தமநற் காப்பியத்தை உவந்தலித்த கம்பள்தன்
உத்தரிய மாகுமொரு உயர்பேறன் ஆகேளோ? 7

எழுத்துலகில் இதற்கு நிகர் இல்லையென அறிஞரெலாம்
வழுத்துபுகும் இராமகண மண்ணவர்க்குத் தாளிந்த
விழுத்தமிழின் சுவையோடு வீறுமுணர் என்னப்பன்
கழுத்திலொளிர் மணிமாலைக் கடைமணியாய் ஆகேணோ? 8

செய்களெலாம் பொன்விளையும் செழும்பொன்னி வளநாட்டில்
பொய்க்கணம் இன்மெலாம் போயகல அவதரித்து
மெய்வாய்மை உண்மையை விளக்கியருள் கம்பன்தன்
ஈயிலொரு குடையாகக் கடையன்யான் ஆகேணோ? 9

தொல்லையறம் கணித்தளந்தான் சொல்லின் வளம் எடுத்தளந்தான்
எல்லையில்நூல் முகந்தளந்தான் எம்மருங்கும் புகழ்நிறைந்தான்
புல்லறிவிற் கடையேற்றும் புகவளித்த கம்பனவன்
மெல்லெனவே துயில்கொள்ளும் மெத்தைன ஆகேணோ? 10

வேதமுடன் உபநிடதம் விளங்குபெரும் ஆகமங்கள்
திதிலற நூல்களுடன் சிறந்த பல காப்பியங்கள்
காதலூடன் கற்றவற்றின் கரைகண்ட கம்பனவன்
ஆகரித்தே பயன்படுத்தும் அடைப்பையாய் ஆகேணோ? 11

கோக்கவிஞர் எல்லாரும் கும்பிட்டு நிற்கூயர்
மாக்கவினத வார்த்துநமை மகிழ்கடலில் ஆழ்த்துகிற,
வாக்குமளம் செய்கைலாம் மாண்புநிறை கம்பன்கைப்
பாக்குவெட்டி எனவிளங்கும் பாக்கியனாய் ஆகேணோ? 12

ஆன்பாலும் வரைத்தேனும் அடிக்கரும்பும் முக்கணியும்
வேம்பாக ஆகிடவே வியன்கவினத வடித்தளிக்கும்
மேம்பாடு மிகவுடைய மெய்ப்புலவன் கம்பனவன்
தான்போடும் வெற்றிவையாம் தவழுடையேன் ஆகேணோ? 13

எட்டுவகை மெய்ப்பாடும் எண்ணூறாம் உள்பாடும்
சொட்டுபெருங் காப்பியத்தைச் சுவைத்தமிழில் உபகரித்த
பட்டறிவுப் பெட்டகமாம் பாரளந்த கம்பனவன்
சட்டுவிரல் தொட்டருளும் சண்ணாம்பாய் ஆகேணோ? 14

உள்ளமெலாம் களிக்க ஒதும்நா தேனுறை
அள்ளதுள்ளக் குறையாத அருஞ்சுவையார் கவிகணிறை
பள்ளமெனத் திகழுமொரு பருவிதனாம் கம்பனெனும்
வள்ளலவன் ஏறுபெட்டி வண்டின ஆகேணோ? 15

பண்டிதராய், பாமராய், பார்த்திபராய், மற்றவராய்
எண்டிசையும் வாழ்வார்கள் எல்லோரும் பாராட்டிக்
கொண்டாடும் கவிகுவத்துக் கோவேந்தாம் கம்பனவன்
வண்டிதனை இழுக்குமொரு மாடாக ஆகேளோ?

16

மால்படிந்த அடிநாயேன் மனத்துயரம் தீர்த்தவளாம்
நூல்தேர்வார் எல்லார்க்கும் நுவலரிய முழுக்கோலாய்
நால்வகைசொல் நூற்பயனை நனியளக்கும் கம்பனவன்
கால்தேய்க்கும் பேறுபெறும் கருங்கல்லாய் ஆகேளோ?

17

ஒப்பற்ற பாத்திரங்கள், ஒவ்வொன்றும் நனிசிறக்க
எப்போதும் வாடாத எண்ணற்ற நிகழ்ச்சிகளைத்
தப்பேதும் இல்லாமல் தந்த கவிகம்பன்தன்
மெய்ப்போதாம் பதயுகத்தின் மிதியடியாய் ஆகேளோ?

18

வழுவற்ற அன்பறத்தின் வழிமுற்றும் காட்டிநமைப்
பழுதற்ற நெறிசெலுத்தப் பாருவகில் அவதரித்த
முழுதுற்ற பேரறிவின் மொய்ம்புருவாம் கம்பனவன்
செழுமுற்றும் பெருக்குமொரு திருவலகாய் ஆகேளோ?

19

முந்தையர்கள் அருள்நெறியை முழுதுமனு சரித்துவரும்
பிந்தையர்கள் கடைபிடிக்கப் பெருநெறியை நன்குணர்த்தும்
சந்தநிறை காப்பியத்தைத் தஞ்சருளும் கம்பனனும்
எந்தைபிரான் சந்திதியில் ஏதேனும் ஆகேளோ?

20

அடைக்கலப் பத்து

[கம்பன் அடிப்பொடி]

கம்மா கிடந்த அறிவிலிமேல் தூய திருக்கண் அருள்சார்த்தி
எம்மான் கவிச்சக் காவர்த்தி என்னும் கம்பன் திருவடிக்கே
இம்மை வாழ்வை அர்ப்பணிக்கும் இன்பப் பேற்றை எனக்களித்த
அம்மா! இனிய தமிழ்த்தாயே அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே!

1

ஈராபிரமேல் ஆண்டுமுளம் இவக்கணங்கள் செழித்த புகழ்
பாரா மகிழ்ந்து வியக்கின்றார் பாரில் விளங்கும் அறிஞரெலாம்
உராய் வளர்ந்த நினையல்பால் சென்னி நிமிர்ந்து வாழ்கின்றோம்
ஆரா அழுதே! தமிழ்த்தாயே அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே!

2

கைவம் புத்தம் வைணவமும் கமணம் இல்லாம் கிறிஸ்தவமும்
உய்வைச் செப்பும் சமயமெலாம் ஒதும் அறங்கள் அத்தனையும்
கைவில் காட்டும் தனிமொழியாப்! காதல் வீர இருவிழியாப்!
ஐயர் ஏத்தும் தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே!

3

இருளே உலகின் இயற்கைனை என்னும் புவவர் மனமதனில்
மருளை நீக்கி அனுதினமும் மாண்பே யிலிர ஒளியூட்டும்
தெருளே நிலவும் தனிச்சட்டே! செம்மை அறத்தில் குளித்து வளரும்
அருளே தெய்வத் தமிழ்த்தாயே அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே!

4

எல்லாம் தன்னில் அடங்குவை எல்லாவற்றுள் தானடங்கும்
எல்லை யில்லா முழுமுதல்முன் இருந்தபடியே இருப்பதுடன்
தொல்லை யுலகில் செவிக்கணிகள் சரக்க அருளும் தெய்வமந்தி
அல்லாவும் இல்லை தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே!

5

பாவாப் இனமாப்ப படர்ந்து பண்ணும் இசையும் எனமலர்ந்து
மேவும் இன்பக் கணிபலவும் விந்தைச் சுவைகள் சுரந்தருளச்
சாவா மூவாத் தனித்தன்மை தழைக்க இருப்பாப்! தமியேனை,
'ஆவா' என்பாப்; தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே!

6

சாநி சமய பேதங்கள் சற்றும் இல்லா அறிவுவகில்
நீதி அன்போ டற்மலையே நெறியாப்ப பற்றி வாழ்கவென
ஒதி மகிழும் வள்ளுவத்தை உலகுக் களித்த ஒருமொழியே!
ஆதி மகளே! தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உன்றன் அடைக்கலமே!

7

துரும்பாம் என்ன இவ்வலில் துவண்டு கிடந்த எளியேன
விருமப் யாண்டு கொண்டவளோ! மேலாம் வாழ்வைத் தந்தவளோ!
கரும்பாம் இளிக்கும் கம்பளருள் கவிதை மாந்திக் களிகொள்ளும்
அரும்பே றளித்த தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உள்றள் அடைக்கலமே! 8

நித்தம் வளரும் இயல்பினளோ! நிரம்ப அழகு மலர்பவளோ!
சித்தம் இளிக்கச் செய்பவளோ! செங்கோட்டியாழை உடையவளோ!
முத்த மூரல் வாயினளோ! மூன்று கவடாய் விரிபவளோ!
அத்தம் அருளும் தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உள்றள் அடைக்கலமே! 9

முள்ளள முதல்வள் ஈள்றவளாம்; முதற்பே ராசாள் வளர்த்தவளாம்;
தன்னளப் பேணிக் காத்தவையோ காற்றும் மூன்று தமிழ்ச் சங்கம்;
பின்னள மொழிகள் பற்பவவைப் பெற்றும் கன்னி எனமினிரும்
அன்னள ஆள தமிழ்த்தாயே! அடியேன் உள்றள் அடைக்கலமே! 10

(பக்குவ நின்னயம்: அதாவது வித்தும் முளையும் போல என்
றல்.) திருவடியே உண்மையான பற்றுக் கோடு என்பதை
உணர்ந்து, அடைக்கலம் புகுதல்.

அருள் வேட்டல் [ரெ. முத்துக் கணேசன்]

1

இசைவினில் எழுந்த ஒசை இனிமையில் தோய்ந்து நாவிள் அசைவினில் வடிவம் பெற்றே அழுதறு மொழியே யாகி நூசைவினில் சேர்ந்த சங்க நலத்தினில் கொலை விருந்தே இசைதரும் தமிழ்த்தாய் நீயோ! இன்பியல் அருளுவாயே!

2

காவிரி மருதம் என்பார்; கவின்பெறு குறிஞ்சி என்பார்;
ஒவிய நெய்தல் என்பார்; ஒளிதிகழ் முல்லை என்பார்;
பாவிரி நானிலத்தின் பண்பினைக் காக்க வந்த
தேவியே தமிழ்த்தாய் நீயோ! செவ்வியல் அருளுவாயே!

3

மெய்யினில் வன்மை சேர்க்க வல்லின ஒவியேயாகி
மெய்தனைக் குழமையச் செய்ய மெல்லினம் ஆளாய் நீயோ!
தொய்விலா இடையினத்தாய்! தொல்புகழ் இலக்கணத்தில்
மெய்யயிர் தமிழ்த்தாய் நீயோ! மெய்யியல் அருளுவாயே!

4

பூவொடு குவளை சேர்ந்து பொவிவினை அடையுமாப்போல்
பூவனை நங்கை தன்னைப் பொற்புறு காளை புல்லும்
பாவியல் அகத்தினையைப் பாளினர் வியக்கச் சொன்ன
ஆவியாம் தமிழ்த்தாய் நீயோ! அன்பியல் அருளுவாயே!

5

திருவினை ஆக்க வேண்டித் திசையெலாம் முழுக்கம் செய்து
வருதுளி மழையைப் போலே வாழ்வியல் வழங்குதற்குத்
திருஉருக் குறளாய் ஈண்டுத் திருவவதாரம் செய்த
அருளுறு தமிழ்த்தாய் நீயோ! அறத்தியல் அருளுவாயே!

நெஞ்சிருள் நீக்கும் முத்தாம் நிகரிலாக் கம்பன் பாவும்
நெஞ்சினில் நினைக்க நல்கும் நிலைசிந்தா மணியும் சேர்ந்து
கொஞ்சிடும் இசைச் சிலம்பும் கும்பிட அணிந்தாய் அம்மா/
மஞ்சளத் தமிழ்த்தாய் நீயே! மதியியல் அருளுவாயே!

வேதமே தேடு பாதம் விளக்கிமெய்ஞ் ஞானம் சேர்க்க
ஒதுநா யன்மார் தந்த உயர்திரு முறையில் ஓங்கும்
கோதையே! ஆழ்வார் பாவாய்! கோதறு மந்திரத்தின்
நாதமே! தமிழ்த்தாய் நீயே! நலத்தியல் அருளுவாயே!

மதிதரு எண்ணம் நீயே! மனத்தமர் ஓவம் நீயே!
துதிபெறும் சிற்பம் நீயே! தொடர்க்கை இசையும் நீயே!
புதியன படைப்பாய் நீயே! புகழ்தரு பரதம் நீயே!
கதிதரு தமிழ்த்தாய் நீயே! கலையியல் அருளுவாயே!

தென்மலைத் திருவே! தூது, திருவுலா, கோவை குடும்
பன்மலர்க் கலம்பகத்தாய்! காரையம் பதியில் கம்பன்
பொன்மணி யரங்கின் பாங்கர்ப் பொலிவுடன் கோயில்கொள்ளும்
இன்னிகைத் தமிழ்த்தாய் நீயே! எழிலியல் அருளுவாயே!

நீதியின் உருவம் நீயே! நின்னடி இரண்டும் எண்ணீக்
கோதிலா அழுதே என்று கூறி நெக் குருகும் நெஞ்சில்
சோதியாய் ஓங்கும் தேவே! சொல்லுமாய்ப் பொருளுமான
ஆதியே தமிழ்த்தாய் நீயே! அருளியல் அருளுவாயே!

திருப்பொற் சண்ணம்

[க. தெரிகன]

ஆதியோ டந்தம் அளந்தறியா
 ஜஸ்கர வப்பன்ன் ஜாமலவில்
 சோதித் திருவருள் தூண் வடிவைச்
 சுந்தரச் செம்பொள் உலக்கையென்றே
 மாதவள் அச்சுதன் தேவிபற்றி
 மஞ்சள் இடிக்க, உரல்: அடியார்
 போதெனும் உள்ளம் தமிழ்த்தாய்க்கே
 போந்துபொற் சண்ணம் இடித்து நாமே

ஜஸ்கரன்: 'பிள்ளையார் பட்டிப் பெருமான்'. எவியேன் கணவில் நோன்றி என். தமிழ்முன் அடிமுடிகாண முடியாப் பரம்பொருளும் அடிமுடி பெற்றடஸ்கும். அச்சுதன் தேவி = நழுவ விடாதவன். தேவியாதவின் வழுவுதவின்றிப் பற்றி. போந்து = இலக்குமியுடன் போந்து. உரல்: அடியார் திருவுள்ளாமாம்.

விளக்கு

ஆதிரை ஒணம் விசாகமெல்லாம்
 அங்கங் கணமத்திடு தீபமம்மா
 போதுகொள் ஆறிரு மாலைகளாப்
 பொற்புறும் ராசி முறைகள்தொங்க
 மாதர்கொள் நோன்புச் சுடர்ப்பாவை
 மங்கலத் தீபம் இருமருங்கும்
 நீதிக் குறள் இன்பத் தூபமாக
 நேர்ந்திடச் சண்ணம் இடித்து நாமே.

அமைத்திடு தீபம்: நந்தா விளக்கு: பாவை விளக்கு: தெப்வத்தருகில் வைப்பதற்குரியது; போது; காலக்குறிப்புமாம்.

முரசு - கண்ணாடி - கயவிகளை

பொள்ளொளிர் நெல்மணி மல்விகைப்பூப்
 போற்றிப் புணங்திட்ட வெண்மூரசம்
 அன்னை யுலகுக் கலித்தகொடை
 அன்புடன் நல்வற வென்றிபெனும்

தன்னொளி காட்டுநல் விள்பழுவத்
தட்டொளி யைந்தினைக் கற்புநெறி
மின்னுங் கயவினை ஞானவிழி
மேவினள் சண்னம் இடித்து நாமே

கொடை முரசு, மணமுரசு, வெற்றி முரசு. தட்டொளி - கண்ணாடி.

சாமரை

நீலத் திரையொடு நெற்கநிர்கள்
நேயக் கவரிமான் கற்றைமயிர்
சாலப் பறக்கும் புறாச் சிறஞ
சந்தவத் தேன்மலர் சேர்த்தழுகாய்க்
கோலக் கதிரொளி நார்வளைத்தே
கோத்தமைத் திட்டவெண் சாமரையாம்
ஆலப் பெருவட்டந் தாளமைத்தோம்
அம்மைக்குச் சண்னம் இடித்து நாமே.

முறையே நெய்தல், மருதம், மூல்லை பாலை குறிஞ்சிப் பொருள்களில் விசிறி போல் அசைவள. (நில அமைப்பும் விசிறி வளைவைக் குறிக்கும்)

கொடி

வான்த்து மீனினம் பல்கியெழு
வண்ணக் கயற்பொறி நோக்கிநிற்கும்;
மானக் குலவரை வில்லெளவே
மாகமனைத்தும் வளைத்து நிற்கும்
கான வயப்புவி வாய் திறந்தே
காலக் கணக்கைக் கடந்துபாயும்
ஆனையிம் மூன்றூடை வெல்கொடியாள்
அன்னைக்குச் சண்னம் இடித்துநாமே.

கயற்பொறி: கொடியிலிருந்தபடி வாளமாகிய அண்டத்திலிருந்து மீன் குஞ்சுகளாகிய விண்மீன்கள் பொறிந்து வெளிப்படும்படி நயன தீட்சை புரியும். மலைத் தொடர்ச்சி வானத்தில் வளைந்தும் பூமியை வளைத்தும் வில்லின் தோற்றங்காட்டும்.

நோடி

எல்லை கடந்த பகுத்தறிவும்
எட்டி நடக்கின்ற உள்ளுணர்வும்
கல்லெற்றி கொள்ளும் இடர்ச்செயலும்
காட்டிப் பிளிறும் மதம்ஒழிய

வல்லநக் கிரன் வடித்தமைத்த
வாழ்முரு காற்றுப் படையென்னும்
சொல்லியல் மங்கலத் தோட்டிகொண்டாய்
சோபனச் சண்ண மிடித்துநாமே.

கிரன் 'ஞ்சாங்குற்றமே' என்றெநிர்த்து மதம் அடங்கப் பெற்றவர். ஆற்றுப் படை: வழிப்படுத்தப்பட்டு இயங்கும் குறிப்பு.

பூரணப் பொற்குடம்

கங்கை யடங்குந் திருச்சடையோ
காவிரி தங்குங் கரகமதோ
வெங்கணை மீண்டு விரைந்தடங்கு
வீரன் புயத்தணி தூணியதோ
பொங்கி யெழுஞ்சலை நாலிரண்டு
போற்றுமோர் பூரணப் பொற்குடமா
மங்கலக் கம்பன் திருக்கவிகொள்
மாண்பினன்; சண்ண மிடித்துநாமே.

காகம் - அகத்தியன் கமண்டலம்: வீரன் - இராமபிரான். எண்கவை பொங்கியெழும் ஆயினும் புறம்போகாது கங்கை வந்து தங்கும்; காவிரி தங்கி வெளிப்படும். தூணியில் அம்புள் போகும் வரும். அளவில் குறையாது.

முக்குடைத் தேவன்ஓர் புத்தபிரான்
மூலப் பிதாமகன் ஏசுநாதன்
தக்கதாம் சாந்தி தழைத்தோங்கத்
தாரணி போற்று நபிப்பெருமான்
குக்கிரன் வேத வியாதனென்மான்
சொற்கள் அறுகம்புல் மாலையாக
ஒக்கப் பசுந்தமிழ் அன்னைகொண்டாள்
ஒம்ளழச் சண்ணம் இடித்துநாமே.

எம்மான் = கண்ணன்.

அறுகு - எவிமை, பசுமை, தூய்மை, என்றுமுண்மை, மாசு நீக்கல் (காற்றில் உள்ள ஈரப்பகையே போகும் உயிர்த்தெழு). உலக்கைப் பூண் ஒவியுமாம் ஒம். புல்லுக்கேற்பப் பகந்தமிழ்.

வானுயர் ஞாயிற்றுப் பொற்றகழி
வாய்ப்புடை மந்திரத் தாங்கொளுவி

ஊனமில் நான்முகன் காட்டுகின்றாள்
ஓமெனும் அன்னை முகங்கவிதை
தானிகர் வாய்மொழிப் புன்முறுவல்
தக்க மகிழும்பு வாசமம்மா
தேனெனும் வாசகங் கொண்டவட்கே
தேர்ந்துபொற் சுண்ண இடித்துநாமே.

ஞாயிற்றுத் தகழியில் கரிந்து போகாத்திரியே மந்திரங்கள். தான்நிகர் - தனக்குத்தானே நிகராகிய திருவாய் மொழி. ஆழ்வார் மாலை மகிழ் மாலை. மந்திரம்: திருமந்திரமுமாம்.

உண்மை யெலாமுன துள்ளமம்மா
ஓங்கிடு வாய்மை உரையுனதே
பெண்மை விழைசெயல் மெய்ம்மையெலாம்
பேணித் திகழ்நிறை மேனிகொண்டாய்
அண்ணலெம் கம்பன் அடிப்பொடிமுன்
ஆயிழை, சிதை வடிவுகொள்வாய்
எண்ணியு தந்தெழை யாண்டுகொண்ட
ஏந்திமூ! சுண்ணம் இடித்துநாமே.

நித்தியச்சுதி உண்மை வாய்மை மெய்ம்மையாகக் கிளாக்கும். பேரூநல் பெட்டு பெண்மையாகும்.

காலம் கரந்த பெயரெச்சம்
காட்டும் வினைத்தொகை, சங்கமம்மா!
ஓலிடும் பேய்வளி வேய்த்துளைகள்
உட்புகிள் நின்னருட் பண்ணிசைக்கும்
சாலக் கொடிய சுறவினம்சுன்
சார்பினில் யாழிலை வான்முடக்கும்
மூலக் கடவுநடுத் தாமரைத்தாள்
முகிழ்த்தெழுச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்க நூல்களின் பெயர்கள் சில தெரிகின்றன. மகர யாழ்: வால் முடக்கியிருப்பதாகிய தோற்றமுடையது. வாளையும் தன் இசையில் முடக்குவது மூலம் - செய்யுள்கள். மூலக் கடல்: ஊழிவெள்ளாம்.

எங்கும் நிறைந்தே யுயிரெழுப்பி
ஏற்ற செவிப்புலன் கோபுரமாத்.

தங்கி யுறையும் ஒவிஅகரம்
 நானென நின்ற தமிழ்த்தாயே!
 சங்க முழக்கம் அகம்புறமாக
 சார்ந்த அபய ரமுடையாய்।
 எங்களூ முன்றன் புகழ்மண்க்க
 ஏர்பெறு சண்ணம் இடித்துநாமே.

ஒவிஃ செவிப்புலளாம் அனுந்திரளாதவின் செவிப்புலன் தஞ்சைக் கோப
 ரம் போன்றும் அகரம் பெருவுடையார் போன்றுமாம்.

ஆன கருப்பொருள் அத்தனையும்
 ஜந்தினைப் பண்ணுக் கமைசுரமாத்
 தான் வரிசை யெனவகுத்துத்
 தான்டி வைத்துத் தொடர்புகொள்
 மானப் புலவர்தம் உள்ளுறைந்தே
 மாமயிலென்ன நடம்புரிவாய்
 ஞானக் கொழுந்தெமை யீன்றவளே
 நாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்துநாமே.

தமிழின் தனித்தன்மை உள்ளுறையுவமமாம். அடிவைத்துத் தொடர்பு
 கொள் - (தொடர்பு: செய்யுள்) - அடியின் சிறப்பே பாட்டாகும்மே).

ஒரடி தொட்ட நெடுங்கணக்கின்
 ஒவ்வோ ரெழுத்தும் மணற்கேணி
 தேர்ந்தெட காட்டும் புன்றுறித்
 தெய்வச் சிறுவர் தினளத்தாடக்
 கூர்மதி ஒளவையும் ஆக்திகுடுங்
 கூத்தனைக் காவல் அமர்த்தினள்காண்
 பாறங்கு செய்ய விரும்பெனுமநீ
 பார்த்திடச் சண்ண மிடித்துநாமே.

'அ'-என்னும் எழுத்து 'அறஞ்செயவிரும்பு' அடியைத் தொட்டுக் காட்டும்
 மணற்கேணி. சிறுவர்கட்கேற்ப ஒரடி தோண்டிய மணற்கேணி கூத்தன்:
 சிறுவர்கட்கேற்ப ஆடல் காட்டுபவள். பார்த்தனூக்குக் கண்ணன் பாலர்
 கட்குப் பாட்டி ஒளவை.

ஆறலை கள்வர் படைவிடவும்
 ஆதவன் வெம்மை அகன்றிடவும்

மாறுகொள் யானை மதமடங்கி
 மாண்புயர் ஞானப் பதம்பெறவும்
 வீறுகொள் பானை விரல்தெறிப்பில்
 வீணை நரம்பிடைத் தோன்றுவைந்!
 நாறு நறுமலர் முல்லையம்மா!
 நாயகச் சண்னைம் இடித்துநாமே.

முல்லையம்மா!: தமிழ்த்தாய்க்குப் பெயர்: முல்லை = கற்பு. முல்லைப் பாட்டையும் நினைவிற் கொண்டது. கம்பளிள் 'மருதம் வீற்றிருக்கும்' என்னும் தொடர்கொண்டு 'மருதாயி கோயில்' என்றுரை வகுத்துளார் கம்பளிடப் பொடியென்பது கருத்தக்கது.

தன்னில் பெருகும் நறுமணத்தில்
 தானிருந் தாடுமோர் பூவினைப்போல்
 நின்னடிப் போதில் இசைநுணுக்கம்
 நீயதிற் பொன்னடி காட்டிநிற்பாய்
 அன்னையுன் காற்சிலம் பொன்றுயர்த்தி
 ஆட்சியும் கற்பும் விதியுமென்பாய்
 மன்னுமென் சென்னியுன் பாதமன்னை
 மாண்புறச் சண்ண மிடித்துநாமே.

சிலம்பு = ஆட்சி, கற்பு, ஊழ்வினைகளின் தத்துவ வடிவம். என் சென்னியேயுன் திருவடி. என் சென்னியில் திருமண் என்பது உன் பாதம். 'திருப் பொலிந்த சேவடி' என்றார் பெரியாழ்வார். இசைநுணுக்கம் -பெயரளவில் உணர்த்தப்படும் நால்.

'வேவவன் வேல்முளைக் கொண்டுகண்ட-
 வேய்ந்குழி லாயன் உரல்நகர்த்த
 காலடி தோய்ந்திடாக் கண்ணிவந்தே
 கைகொடு தொட்டுப் பதம்பார்க்க
 சால விழிப்புடை இந்திரனும்
 சால்பு வருணனுங் காவலர்காண்
 சிலமுடை எங்கள் தாய்த்தமிழின்
 சிர்கொளச் சண்ண மிடித்துநாமே.

கிண்ட - உரவில் பொடியைக் கிளரிவிட; உரல் நகர்த்த - உரவைச் சரிப்படுத்தி வைக்க (கண்ணாலுக்கேற்றபடிவில்) குறிஞ்சி முதல் நெய்தல் வரையுள்ள தெய்வங்கள்.

அம்மென உம்மென மண்டபத்தே
 அன்னைக்கு மஞ்ச ஸிடித்தார்ப்ப
 விம்மிய நாதம் விகம்புறவே
 விண்வெளி எல்லை விரியுமம்மா!
 நம்முடைக் காணிதான் கோடியாகி
 நான்கு திசையும் வளர்ந்ததம்மா!
 எம்மையான் ஏழிசை வல்லபியே
 எண்மண்ணச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மூங்று சிர்களின் முதலெழுந்துக்களாகச் சேர்க்க ஒம் ஆகும். அ + உ + ம்.

எண்மண்ணம் : எட்டுவகை மணப் பொருள்கள்; காணிதான் கோடி:
 நமிழ்நாட்டில் புகுந்தபின்னர்தான் மலர்ச்சி பெற்றுத் தழுத்துப் பாவின
 சமயங்களைல்லாம் ஆக்ஷார்ய புருடர்கள் தோற்றுமே தெண்ணகம்.

சொல்லெனும் மந்திரக் கோவ்கொடுந்
 சுற்றிட மாண்டவர் மீண்டுவந்தார்
 கல்லெனக் கொண்டதுள் சொல்லிழியால்
 காட்சிதருந் தெய்வ மாண்பினகாண்
 வல்லவளே எங்கள் வாழ்வரசி
 வையத் தறம்பொருள் இன்புகண்டாய்
 அல்லும் பகலும் உணைமறவோம்
 அன்னையே சுண்ண மிடித்துநாமே.

மூர்த்திகட்குப் பெயரிடப்படாவிடின் கற்கிலைகளாம் 'எல்லாச் சொல்
 ஆம் பொருள் குறித்தனவே' சொல்லாவிய விழிஃ மெய்ப்பொருள் கண்டு
 காட்டலின். உணை மறவோம் - நினைவே ஒவி வடிவம் பெறாச்
 சொற்களாம். தெய்வம்: திருவரங்கள், தில்லைக் கூத்தன்.

வாழிய செந்தமிழ்! வான்பொழிக!
 வாழுக் குறல்வடி வோங்குகவே!
 வாழிய 'மானிடம் வென்றிபெற
 வாய்த்த பொருண்மொழி' மண்டபமே!
 வாழிய கற்பணைப் பேருணர்வின்
 வண்ணுஇயல் இசை நாடகங்கள்

வாழிலை பூதப் புலள்பொறிகள்
வாழ்ந்திடச் சண்ண மிடித்துநாமே.

செந்தமிழ்வாளே அருள்மிழை பொழிக என்றுமாம். குறள்: வாமளாவதாரக் குறிப்பு. ஒங்கியுவகளந்த உத்தமச் செய்தி. பொருண்மொழி - கம்பன் அலுமன் வாழிலாகச் சொன்னது மானிடம் வென்றதம்மா.

'பொருண்மொழி மண்டபம்'-திருச்சிற்றம்பலம் என்னுமாம் போல் மணி மண்டபம்! என்னல் கணேசபத்ததி.

துதிக்கையே கொண்டாள் துணையடிகள் தோன்றத் துதிக்கையோம் கொண்டோம் துணை.

துதிக்கிள்ற கையினம்

துதிக்கை + ஓம்: துதிக்கையானது ஓம் வடிவம்.

'துதிக்கை ஓம்: ஓம் ஓம் என்று துதித்தலைக் கொண்டோம்.

(ஆனந்த மனோவயம்: அதாவது தானன்றி நிற்றல்.) கலவைப் பொடி இடிக்கும் மகளிர் புகழ்ந்து பாடுதல்.

தமிழ்ச் சாழல்

[கலைவாணன்]

ஆயுதமொன் ராருயிர்ச் ரான்றிடுமெய் மூவாறு
வேடுமொழி தமிழினும் வேறுசிறப் புளதோடு!
தேயுமல் கத்திலுறு தேசமொழி ஏதையும்போல்
மாயுநிலை காணாள்ளம் மாதாகாண் சாழலோ! 1

வம்புசெயும் பண்மொழிகள் வந்திணையப் பட்டதளால்
தம்பலங்கெட் டோய்ந்தள்ளநம் தாய்த்தமிழின் றல்லோடு!
தெம்புறவே வேதியில்பொன் தேடிவருங் களிம்புடைய
செம்பிணையத் தாங்குமிதில் சிறுமையிலை சாழலோ! 2

வாயுடைமை கொண்டுலவும் வாலைக் குமாரிகரம்
மேயுளதோர் ஆயுதம்இம் மேதினியில் ஏனோடு!
தாயுளங்கொண் டாளெனினும் தான்ஆட்சி செய்வதனால்
ஆயுதமில் வாவிடிலிங் கார்பணிவார் சாழலோ! 3

நந்திக் கலம்பகத்தால் நாடியவ ரைத்திய்க்கும்
செந்தமலாய் நின்றதமிழ்ச் சிறுகதையை நாமறிவோயா!
சொந்தஷயி ரைத்தமிழின் சுவைக்கிடாய்ப் பல்வளளார்
தந்தபெருந் தியாகமது தானோ சாழலோ! 4

திருக்கயிலை விட்டிறங்கித் தென்திசையை நோக்கியரன்
இருக்கிடும் தேடிவரற் கேதமூத்த தோதேடு!
இருக்குமுத லாணமவற ஏதினுமில் லாததொரு
உருக்கமுடைத் தமிழ்க்கவிதை உயர்வொன்றே சாழலோ! 5

சுக்துரைநாம் பழகிடவே சார்ந்தொளிர்செந் தமிழினது
இக்துயர்வுக் கிச்சையிலா இருடிகளால் எப்பயனாம்?
சுகப்படநம் தமிழ்க்கெழுத்து சொல்முதலைந் திலக்கணமும்
அகத்தியன்தான் அப்பளனப்போல் அருளின்காண் சாழலோ! 6

செல்காலம் வந்ததுவோ, செப்பமுறுந் தமிழ்க்கவிதைச்
சொல்யாவுமே கடல்கோள் சுவைக்குமுன் வாயதடி!
நல்காலம்! ஏனையவை நாசமடைந் திட்டாலும்
தொல்காப்பிய முளதெம் துயரகற்றச் சாழலோ! 7

நெருப்பினிலோ நீரிடையோ நிலைகுலவெந்து மாள்பவைதாம்,
உருப்பெறும்இவ் வுலகிடைவந் துற்றவைக ள்லோடி!
பெருக்கெடுத்த வைகையுடன் பெருத்தமத்த் தழலுமுளம்
அருக்களெதிர்ப் பனியான தருந்தமிழ்முன் சாழலோ! 8

ஜந்தெழுத்தே சண்டுதன தாஸ்தியெனக் கொண்டிருக்கும்
பைந்தமிழுக் கென்னதனிப் பவிஷ்டாதாம் சொல்லேஷ!
மைந்தரெனத் தானெழுமிம் மாநிலத்துப் பாஷுகளில்
எந்தமொழிக் கும்இல்லா திவ்வைந்தும் சாழலோ! 9

பேழ்வாயால் தூம்றைகள் பேசுமொழிமுன் தமிழைத்
தாழ்வாக்கி வைப்பதினும் தவறுளதோ? கூறடியோ!
ஆழ்வார்பன் னிருவரின்நா லாயிரமும் பெற்றீண்டு
வாழ்வாங்கு வாழ்பவள்நம் வண்டமிழ்காண் சாழலோ! 10

பெண்ணம் பெரியதெனப் பேசுதமிழ்க் கிவ்வுகில்
சின்னஞ்சு சிறுநிலமே சேர்ந்ததெத னாலடியோ!
இன்னிலத்தோர் சின்னடிடத் தின்றிருக்கப் பெற்றாலும்
அன்னைஅகி வேஸ்வரியே ஆனவள்காண்! சாழலோ! 11

பழஞ்சிறப்பெல் வாம் இருக்கப் பாரில்தமிழ்த் தாய்ஓர்படு
கிழந்தானே, புதுச்சிறப்புக் கேதிடமிங் கோதேஷ!
புழங்காத கருவிகளே பொன்றிடுமிசெந் தமிழ்நாதம்
முழங்காத காலமெது? மூத்தழியச் சாழலோ! 12

நஞ்சனாயும் கண்டனிடம் நாய்த்தொழும்பு பூண்டவனைத்
தஞ்சமெனக் கொண்டதமிழ்த் தலைநிமிர லாமோடை!
நஞ்சனியும் கண்டனலால் நாடானும் மனவர்க்கும்
அஞ்சவதிங் கில்லையெனும் அப்பரவர் சாழலோ! 13

உருக்கமொடிங் கறமுறைகள் ஒதிடுசெம் மொழிகளது
வருக்கத்தில் செந்தமிழை வைப்பதெவண் கடநேம!
குருக்கள்பல ராணாலும் கோயிலுக்குள் ளேஇருக்கும்
திருக்குறளைத் தருமதுவே தெய்வமல சாழலோ! 14

கற்றாய்ந்து பாராச்சிர் காழியடைக் கைப்பிள்ளை
பொற்றாளந் தட்டுமிசை பூண்டுதமிழ் நீண்டதுவாம்!
நற்றாயின் பேரருளை நாதவுரு வாய்இசைத்தோன்
சிற்றாளன் றதுகடவுள் சேயோன்காண்! சர்மூலோ! 15

இந்திலத்து மொழிகளுக்குள் ஏதையும்போல் இத்தமிழ்ஓர்
சின்னஞ்சிறுநாட்டார் செப்புமொழி தானேல!

சின்னஞ்சிறுநாட்டைச் சேர்ந்தவளே யாயினும்எம்
அன்னை சிவபெருமான் ஆசைகள் சாழலோ!

16

காயாப் புளியடியில் காத்திருந்த தென்குருகூர்ச்
சேயால் தமிழ்க்குயர்வு சேர்ந்ததும் மெய்யாமோல!
ஓயா தற்றுமறைக் கொண்ணாப் பறத்தினைத்தன்
வாயால் அளந்துவளன் வாய்மொழிகாண் சாழலோ!

17

பவநாசம் புரிந்திடமுன் பரமளருள் பெற்றவர்கள்
புவனமிசை யேபழகும் புண்ணியமே தும்தமிழ்க்கு?
கவனமிலாய்! கேள்கிடதென் கடந்தைவளர் மெய்கண்டார்
சிவஞான போதமுறும் செந்தமிழ்த்தாய் சாழலோ!

18

அம்புவியில் மாகவிக ளாம்சிலரை ஈன்றதனால்
தம்பெருமை விகசிக்கத் தலைநிமிரும் சிலமொழிகள்
கம்பளைத்தான் ஈன்றவைதம் கைப்பும் சீர்த்திதமிழ்
அம்பிகையாள் பெற்றுளதார் அறியார்காண் சாழலோ!

19

தாழ்த்திவிடும் காலத்தால் தனதுநிலை குலைந்துமிகப்
பாழ்த்ததனை வளப்படுத்தப் பல்லாண்டு கூறினேன்!
கீழ்த்தரமாய் வாழ்ந்திடுநம் கேவலத்தைப் போக்கிநமை·
வாழ்த்திடவே தாய்த்தமிழை வாழ்த்தினம்காண் சாழலோ!

20

காருணியம்: அதாவது அருட்சக்தி விளையாட்டு. வினாவும் விடை
யுமாக அமைந்த ஒரு மகளிர் விளையாட்டில் பாடுவதாக அமைத்
புப் புகழ்ந்து பாடுதல்.

திருப்பாவை

[கம்பராமன்]

சித்தர்கள் பராவப் பொள்ளியங் கரையில்
 திருவருள் சாலவும் வழங்கும்
 சத்திரக் கணேசன் அடிப்பொடி போற்றி
 சால்புறு வேங்கட வரையில்
 முத்தரும் வந்து பணிந்திடப் பொலியும்
 முன்னவன் பதமலர் வணங்கி
 நித்தமும் வருத்தும் துயரினை வென்று
 நிகரிலா மகிழ்வினில் மலர்வாம்.

தோற்றுவாய்

1. சீர்மல்கு மூல்வைத் தெரியல் தனைச்சூடி
 மார்கழித் திங்கள் மதிவரை வந்துளதால்
 பார்பரவு காரைப் பதியகத்து வீற்றிருந்து
 சோர்வகற்றி மூலச் சூடரை வளர்த்திடுவாள்
 கூர்வேல் விழியுடையாள்: கோலமுறு செந்தமிழ்த்தாய்
 நீர்மைதரு பொன்னடியை நேயத் துடன்பரவிப்
 பூரணமார் நோன்பைப் பொலிவோ டியற்றிடுவோம்
 தாரணையும் பூங்குழலீர்! சார்ந்துயர்மின்! எம்பாவாய்
2. வண்ணமுறு பூங்குழலீர்வாளார் பொதியத்தில்
 தண்ணமுதம் ஒப்பத் தகவோ டவதரித்துப்
 பண்ணிறைந்த சூடற் பதியில் வளம்பெற்றுக்
 கண்ணாருளும் காரைப் பதியார்ந்த கோவிலின்கண்
 விண்ணவரும் போற்ற விழைந்தரசு செய்தேவி
 புண்ணியச் செந்தமிழ்த்தாய் பொன்னடியை வந்தித்து
 மண்ணிறஞ்சு நோன்பை மகிழ்வொடுநாம் மேற்கொண்டால்
 உண்ணிரம்பு ஞான ஒளிபெருகும்! எம்பாவாய்
3. பொற்புடைய ஞானப் புனிதத் தவமுனிவன்
 சிற்பரன் மோனத் திருவார் அகத்தியன்றன்
 நற்புகழ்சால் நூலில் நயந்து விளையாடி
 அற்புதக் காரை யருட்பதியில் வீற்றிருப்பாள்

கற்புடைய நெருஷற் களியாடும் செந்தமிழ்த்தாய்
பற்பமலர்ப் பாதம் பணிந்துநாம் நோன்பியற்றின்
விற்புருவ வானுதலர்! வேல்விழியீர்! கம்பனருள்
சிற்ப மனையீர்! திருவளரும்! எம்பாவாய்.

4. சஞ்சலங்கள் ஓட்டித் தகவோ டினிதருள
விஞ்சுபுகழ்க் காரைநகர் மேவுந் தமிழ்த்தாயின்
கஞ்சமலர்ச் சேவடியைக் காத ஒட்டன்பணிந்து
வஞ்சமிலா நோன்பை மகிழ்ந்துநாம் மேற்கொண்டால்
பஞ்சமெலாம் நீங்கும்; பரந்த மருத்து
மஞ்சதொடச் செந்நெல் வளர்ந்து தலைசாய்க்கும்
அஞ்சசொல் மடவார் அகங்களிய வீடுதொறும்
எஞ்சலிலா இன்பம் இனிதோங்கும்! எம்பாவாய்.
5. மாமல்லை தன்னில் மலர்ந்தகலைச் சிற்பமெனக்
கோமள மேவிக் கொடியிடையீர்! சான்றோர்தம்
நாமருவு காப்பியற்குநாதத் திறமுணர்த்திச்
சேமமுறு காரைத் திருநகர்வாழ் செந்தமிழ்த்தாய்
பூமருவு பாதத்தைப் போற்றிநாம் நோன்பெடுப்பின்
காமுற்ற எல்லாம் கரத்தெய்தும்: நாடுவிட்டுத்
திமையெலாம் ஓடும்: திறமார் வளமோங்கும்
தூமனம்போல்வானம் சுரந்தருளும்! எம்பாவாய்
6. வண்ணமுறு ஞான வடிவாம் பவணந்தி
பன்னியநன் ஞாவிற் பயின்று களித்திடுவாள்
மன்னிய காரை வளப்பதியில் தீபமெனத்
துன்னி ஒளிரும் சுடரை வளர்த்திடுவாள்
நன்னயமார் செந்தமிழ்த்தாய் நற்பதத்தை வந்தித்துத்
தன்னிகில் நோன்பைத் தகவோடுநாம் நோற்கின்றோம்
முன்னிய வண்ணம் முடியக் கடவுளர்காள்
பின்னுமிடை யூற்றைப் பெயர்த்திடுமின்! எம்பாவாய்
7. செம்மை வடிவாய்த் திகழ்பத்துப் பாட்டினிலும்
இும்மை நலம் வழங்கும் எட்டுத் தொகையினிலும்
விம்மிதத்தோ டுற்று விளங்குகின்ற பூரணியை:
மெய்ம்மை வடிவாய் விரியும் சுடர்க் கொழுந்தைப்:
பொய்ம்மையிலார் மேவிப் பொலிகின்ற காரைநகர்
அம்மையைப் போற்றி யருள்நோன்பு நோற்கின்றோம்
எம்முலில்காள்! நிவிர் மண்டுந் துயரோழிய
வெம்மை யகல விரைந்தெழுமின்! எம்பாவாய்.

8. சிந்தை களிக்கத் திரண்டெடுமுந்த மேகங்காள் விந்தைகளைச் சால விளைக்கின்ற காரைநகர்ச் செந்தமிழ்த்தாய் அன்பின் திறங்காட்டும் வேலையினில் முந்துபுனல் சால முகந்து விசும்பேறி, நந்தவிலாச் செல்வி நயந்தணிந்த பொற்கலன்போல் சந்தமுற மின்னித், தகவார் அருணாகிரி தந்த திருப்புகழ்போல் சால இடியிட்டதுப் புந்தி மகிழப் பொழிந்திடுமின்! எம்பாவாய்.
9. கொஞ்சம் பதமலரிற் கோலச் சிலம்பொலிக்க வஞ்சி யிடையில் மணிமே கலைமிழற்றச் செஞ்செவே நன்மார்பிற் சிந்தா மணிமிளிர நெஞ்சுதொறும் ஆடல் நிகழ்த்தும் சுடர்க்கொழுந்தை விஞ்சுபுகழ்க் காரையினில் மேவுந் தமிழ்த்தாயைச் சஞ்சலங்கள் நீங்கத் தகவோடு வந்திங்குப் பஞ்சள்ள சிற்றடியிர்! பண்பார்ந்த வைகறையில் எஞ்சலில தண்பின் எழுந்தருள்மின்! எம்பாவாய்
10. மன்றஹுறு பூங்குழலீர்! வண்ணக் கொடியிடையீர்! என்றும் பொலிவோ டிலங்கும் மதிமுகத்தீர்! குன்றனைய காரைக் குடிவளரும் கோலிவிள்கண் வென்றிதரு யாழேந்தி வீற்றிருக்கும் செந்தமிழ்த்தாய் துன்றும் கருணையெனத் தோன்றும் புனல்குடைய நன்றிதரு வெள்ளி நலத்தோ டெடமுவதன்முள் ஒன்று மகிழ்வோ டுறங்கி விழித்திடுமின்! சென்று வருமின்! திருவளர்கள்! எம்பாவாய்.

பள்ளியெழுச்சி

11. கந்த முறுகுழலாய்! கற்றோர் வியந்தேத்தச் சந்தமுறு காரைத் தனிநகரில் வீற்றிருந்து சிந்தைமகிழ் ஞானத் தெளிவை விரைந்தருளும் செந்தமிழ்த்தாய் பாதச் சிலம்பின் புகழ்பாடி வந்துற்றோம் முற்றம்; வளர்தல் அறமாமோ? நந்தவிலாப் புக்கள் நவிற்றுமிகை கேட்டிலையோ? விந்தைதரு மூல்லைமணம் மேவுவதும் தேர்ந்திலையோ? புந்தி யுவக்கப் பொலிந்தெழுக! எம்பாவாய்.
12. மண்ணுங்கும் விண்ணுங்கும் வாசந் தருமுல்லை நண்ணியொளிர் முற்றத்து நாயகியே! சோலைதொறும் பண்ணிகைக்கும் வண்டாற் பதுமப் பெருங் கோலிற் கண்ணுறங்கும் அன்னம் களிப்போ டெடமுந்தனவால்

தன்னமுதம் நானும் தகவார்ந்த யாழிசையால்
எண்ணற்ற வேந்தர் இதயங் களையுருக்கி
வண்ணமுறு காரை வளப்பதியில் விற்றிருக்கும்
புண்ணியத்தாய் சிர்பரவப் போந்திடுக! எம்பாவாய்.

13. கொற்றமுறு காரைக் குடியினிலே விற்றிருப்பாள்
செற்றமெலாம் ஓட்டித் திருவளர்க்கும் செந்தமிழ்த்தாய்
பெற்றிமிகு நோக்கிற் பிறக்குப் கலைஞரென
நற்றவமார் சான்றோர் நலத்தோ டெழுந்திருந்து
பற்றுடைய மூலன் பகர்ந்த மொழிவண்ணம்
வெற்றிதரு யோக விதங்கள் பயில்கின்றார்
பொற்றொடியே! இன்னும் பொலிவற் றுறங்குவதோ?
உற்றுயில் போக்கி உவந்தெழுக! எம்பாவாய்.
14. துறையார் சட்கோபன் தூமனத்தி ஜூள்ளே
மறையாய் வளர்ந்து மலர்ந்த தனிச்சுடரை
நிறைவான காரை நெடும்பதியில் விற்றிருந்து
முறையாய் அறம்வளர்க்கும் மூவாத் தமிழ்த்தாயை:
பொறையாடும் பூங்கொடியைப் போற்றா துறங்குதியோ?
சிறையாருஸ் கிள்ளை தெளிவோ டழைத்ததுகாண்
நறையார் மலர்க்குழலார் நண்ணினார் நின்முற்றம்:
கறையார்வேற் எண்ணாய்! கனிந்தெழுக! எம்பாவாய்.
15. தேசமலி வாதலூர்ச் செல்வர் திருவளத்தில்
வாசகமாய்த் தோன்றி வளருந் தனிச்சுடரை
மாசகன்ற காரை வளப்பதியில் விற்றிருந்து
நேசம் வளர்க்கும் நிகரில் தமிழ்த்தாயைப்
பாசமுடன் என்றும் பணியும் திருமகளே!
ஓசை நடுவில் உறங்கந் கற்றனனயோ?
காசகன்ற பற்றுங் கரைந்ததோ பள்ளியினில்
சி! சி! தகுமோ? தெளிந்தெழுக! எம்பாவாய்
16. உலகக் கவிஞர் உவந்துதொழும் மாமணியாய்
இலகுங் கலைக்கம்பன் எம்மான் இதயம்போல்
நலமருளும் மாளிகையில் நற்றந்தக் கட்டிவிள்கன்
அலவில் மணிவிளக்கம் அங்கங் கொளிவீசுத்
திலகமே! சாலத் தெளிந்தும் உறங்குதியோ?
புலர்வ துணர்ந்திலையோ? பொன்மலருங் காரையினில்
கலைந்து யான்மாவின் கண்ணருளும் செந்தமிழ்த்தாய்
மலரடியைப் போற்ற மகிழ்ந்தெழுவாய்! எம்பாவாய்

17. தள்ளவத்தை என்னாத் தகவுடைய காந்திமகான் பொன்னடியைப் போற்றிப் பொலிவோன் திருமகளே! நன்னயமார் வள்ளுவனை நாளும் தொழுபவளே! வள்ளமுறு பள்ளியினில் இன்னும் உறங்குதியோ? புன்னையினில் வண்டினங்கள் பூபாளம் பாடுவதும் முன்று குயில்கள் முழவம் வழங்குவதும் அன்னமே! கேட்டிலையோ? அன்பார் தொழுக் காரையமர் முன்னவளைப் போற்ற முகிழ்தெழுவாய்! எம்பாவாய்.
18. சித வளவயல்குழ் தெள்வஞ்சி மாநகராள் போதமுறத்தந்த பொலிவார் சிலம்பிலொளிர் மாகவியின் யாழ்போல் வளரும் இளங்குயிலே! பாதமலர் நோவப் பரம்பொருளைத் தூதுவிட்டும் சிதரன்தோள் பாய்சுமக்கச் சீர்ப்பா சுரமிசைத்தும் பூதலத்து வாடல் புரியும் தமிழ்த்தாயைக் கோதகன்ற காரைக் குடியிலமர் பூரணியை மேதகவால் போற்ற விரைந்தெழுகி எம்பாவாய்
19. நேசெமொடு மல்லிகைப்பூ நித்தம் மணங்கமழும் வாச ஒடுடையாய்! மலர்ந்ததுகாண் நல்வெள்ளி பாசமுடன் வேதத்தைப் பண்பார்ந்த அவ்வைக்குப் பூசலற நல்கிப் புவியைத் திருத்திடுவாள் தேசமெலாம் போற்றத் திருந்து மறைமுடிவை மாசுகன்ற நற்றாயு மானவனுக் கீந்துவப்பாள் பேசுபுகழ்க் காரைப் பெருநகர்வாழு செந்தமிழ்த்தாய் காசில்சீர் பாடக் களிந்தெழுவாய்! எம்பாவாய்.

நீராட்டம்

20. செஞ்சொற் கிளிபோல் செழிப்பா ரிளமயல்போல் வஞ்சி யிளங்கொடிபோல் வாளார்ந்த மின்னிளம்போல் புஞ்சமாய் வந்து பொலியும் மடந்தையர்காள்! மஞ்சதோய் மாடம் மலிந்தோங்குங் காரையிலும் தஞ்சமருள் கம்பன் தகவா ரியத்தும் விஞ்சுபுகழ்ச் சேக்கிழார் வீராற் பறுவவினும் நெஞ்சவந்து வீற்றிருக்கும் நின்மலியை வந்தித்துக் கொஞ்சபுறை பொய்கை குடைந்துவப்போம்! எம்பாவாய்
21. கோவமுறு பொன்வளையீர்! கோதற்ற காரையினில் சிலமுறு கோவில் செழிக்கவளர் பூங்கொடியை: ஞாலும் அளக்கும் நலமார் தமிழ்த்தாயை: மூலம் அறியா முதல்வியை வந்தித்து

வாலறிஞர் உள்ளுமென வானார் அழுதுமென
மாலுறங்கும் வேலையென மன்னும் புள்ள் குடைந்து
தாலம் வியப்பத் தகவார் ஒளிபெற்றுச்
சால மழிந்து தளிர்த்திடுவோம்! எம்பாவாய்

22. பூரண ஞானப் பொலிவால் இமயம்நேர்
பாரதியில் பாடலெணப் பாய்மே கலைமிழற்
வாரமுறும் அண்ணா மலையளித்த சிந்தொப்பச்
சிரமைந்த பாதச் சிலம்பு கணக்கெணன
ஏரார் உள்களிப்போம்: இன்பத் தடங்குடைவோம்
ஆரா அழுதாய அம்மையருள் பாடிடுவோம்
பாரோதுங் காரைப் பதியின் புகழ் வளர்ப்போம்
தீராத ஞானத் திறம்பெறுவோம்! எம்பாவாய்.

கோவில் வழிபாடு

23. கொற்றமுது ஞானக் கொழுந்தாம் தமிழ்னை
வெற்றியுடன் மேவிப் பிறங்குகலைக் கோட்டத்தின்
முற்ற மதனில் முளைத்த மழகளிடே
கற்றவர்கள் போற்றுங் கணேசப் பெருமானே!
உற்றோம்; பணிந்தோம்; உவப்போ டெழுந்தருள்வாய்;
பற்றுடனே யோகப் பயண யெமக்களிப்பாய்!
செற்றமிலா நெஞ்சிற் றிகழ்கின்ற நல்லவிலை
வெற்றியுறத் தூண்டி விரைந்தகுள்வாய்! எம்பாவாய்

24. அற்புதக் கம்பன் அடிப்பொடியாம் எம் அண்ணன்
கற்பனைபோல் செந்தமிழ்த்தாய் காதலூடன் வீற்றிருக்கப்
பொற்பி ஞுடனெடுத்த பூங்கோவில் காக்கின்ற
விற்புருவ வாணுதலீர்! மேவுந் தடங்குடைந்து
வற்புடைய நெஞ்சில் மருவும் அழுக்ககற்றிச்
சிற்பவையாம் தாயருளைச் சேவிக்க வந்துள்ளோம்
சொற்களால் எம்மைத் துறக்கா துயர்தேவப்
பற்பம் மலரப் பரிந்தருள்மின்! எம்பாவாய்.

25. தன்னை மறந்த தகவார் அழகப்பர்
பொன்னிதயம் போலப் பொலிவார் தமிழகம்போல்
மன்னு நிலத்தில் மருவுகலைக் கோவிலின்கண்
மன்னன் இளங்கோ மதியுரைக்கும் வள்ளுவனார்

துன்னும் கவிகம்பன் தொழுப்பொலியும் பூரணியே!
 தெள்ளன் மடியிற் சிறக்கத் தவழ்ந்தவனே।
 வன்னக் கலையாய் வளங்கொழிக்கும் பூங்கொடியே।
 பன்னுதவத் தாயே! பரிந்தெழுவாய்! எம்பாவாய்.

26. சந்ததமும் அன்பிற் தழைக்கின்ற காரைவளர்
 செந்தமிழ்த்தாய் கோவில் சிறக்கவளர் சான்றோரே
 சிந்தை மகிழ்ந்து திருக்குறளாம் பொன்னிலிக்கால்
 புந்தியெளி யெய்தப் பொலிகின்ற வள்ளுவரே
 சந்தங் கமழும் துணையாற் சிதைவெய்தாச்
 சுந்தர மார்பாற் றுவங்கும் இளங்கோவே!
 விந்தைத் தமிழில் வியப்பை விளைவித்த
 முந்துபுகழ்க் கம்பா முகிழ்ததெழுமின்! எம்பாவாய்.
27. வன்னமுறும் அன்னக் கொடியேந்தி மாநிலத்தை
 நன்மையாய் ஆட்சிபுரி நங்காய்! மகிழ்ந்தெழுவாய்!
 மன்னுபுகழ்க் காரை வளக்கோவிற் நாப்பண்ணே
 தன்னிகரில் தீபமெனச் சார்ந்து பொலிந்தொளிர்வாய்
 மின்னிடையாய்! அன்பால் விளங்கும் எமதுளப்பு
 தன்னனயே அர்ப்பணிப்போம் சால்புட்டனே ஏற்றமர்வாய்!
 பன்னு கலைச் செல்வி! பல்லாண்டு பல்லாண்டு
 துள்ளியருள் ஒங்கிச் சுடர் தருவாய்! எம்பாவாய்.
28. ஞாலமே ஆதனமாய் நண்ண அதன் முகட்டில்
 கோலமுற வீற்றிருக்கும் கோற் றொடியே! பல்லாண்டு!
 காலங் கடந்தோக்கும் கம்பன் அடிப்பொடியார்
 சிலமதில் நெஞ்சுவக்கும் சேயிழையே! பல்லாண்டு!
 வாலறிஞர் நெஞ்சுமென மன்னுகலைக் காரைநகர்
 காலமெலாம் போற்றவொளி தற்பறையே பல்லாண்டு!
 மாலறியா நெஞ்சில் மலர்வோய்: அருட்சுடராய்
 சாலமகிழ் பல்லாண்டு சார்த்தொளிர்க் பல்லாண்டு!
29. வையந் தெளியும்முன் வானஞ் சிவக்கும்முன்
 பைய எழுந்து பதுமத் தடங்குடைந்தோம்
 செய்ய கலைகள் செழிக்கின்ற காரையினில்
 மெய்யத்தொழு வீற்றிருக்கும் வித்தகியே! தாரணியே!
 மைய வகற்றி வளங்கொடுக்கும் பூரணியே
 உய்யாவெம துள்ளத் தொளியை வளர்த்திடுவாய்!

துய்ய வளத்தில் துலங்கி நிறைந்திடுவாய்!
தையலே இன்பத் தகவளிப்பாய்! எம்பாவாய்.

30. கம்பன் புகழ்பாடிக் கண்ணித் தமிழ்வளர்க்கும்
செம்பொற் பதியிற் சிறக்கும் தமிழ்த்தாயே!
ஜம்பெரும் பூத் தமைவுணர்த்தும் விஞ்ஞானம்
வெம்பலை போட்டி வியப்பருளம் மெய்ஞ்ஞானம்
அம்புவிவில் எங்கட் கருளோ டினிதுரைத்தி
இம்ப ருவகத் திணையற் றுயர்ந்தோங்கப்
பம்பும் அறம்சயரப் பண்புக் கலைமினிர
நம்பிக்கை ஒங்க நயந்தருள்வாய்! எம்பாவாய்.

(க்கிணை வியந்தது.) மார்கழித் திங்களில் நீராடச் செல்லும்
கண்ணியர்கள் ஒருவரையொருவர் அழைத்துச் சென்று நீராடும்
வகையாகப் புகழ்ந்து பாடுதல்.

ஊசற் பத்து

[கம்பள் அடிப்பொடி]

மன்னுபுகழ்¹ நாவலந்தி வதனில், மாண்பே
 வளருதிருப்² பாரதமாம் வருடம் தன்னில்,
 துன்னுபெரும்³ பரதகண்டச் சுடராய் ஒங்கும்
 தொன்மைமிகு தமிழ்நாட்டில், தூயோர்ப் போற்றும்,
 தன்னிகரில் தமிழ்ப்பாண்டி மண்ட வத்தில்,
 தனிக்காரைக் குடிநகரில், சாற்றும் மேரு
 அன்னதிருக் கோயிலுள்ளாய்! ஆமர் ஊசல்,
 ஆரமுதோ தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

1

1. தீவுகள் ஏழில் உவர்க் கடலால் குழப்பட்ட ஒன்று நாவலந்திவு.
2. வடதிமயம் தென்குமரிக்கு இடைப்பட்டது பாரத வருடம்.
3. விந்திய மலைக்கும் குமரிக்கும் இடைப்பட்ட பாரத கண்டம்.

★ ★ ★

முக்கோண் நன்னிலத்தின் மூலை சார்ந்து,
 முறையாக அமைந்தொளிரும் கோட்டம் மூன்றில்,
 எக்களிக்கும் வள்ளுவனோ டிளங்கோ கம்பள்
 இருந்தருள், அவைநடுவே இலங்கு கின்ற,
 மிக்குயர்ந்த, அறுகோண் விமானக் கோயில்!
 மேவியருள் சுரக்கின்ற விமலை அன்னாய்!
 அக்கரத்தோ டொலியானாய்! ஆமர் ஊசல்
 ஆண்டவனோ தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்

2

★ ★ ★

முன்னெமாழி யாவுக்கும் முன்னை ஆனாய்;
 மூன்றுபெரும் கவடாக முனைத்து நிற்பாய்;
 தன்னிருந்து பலமொழிகள் தழையச் செய்தாய்;
 தான்குமரி நிலைநின்றும் தளர மாட்டாய்;
 கன்னலெனப் பிரசமெனக் கவிதை வார்த்த
 கம்பள்மணி மண்டபத்தைக் காக்கும் வாழ்வே!
 அன்னெமாளிர் கொடியுடையாய்! ஆமர் ஊசல்
 அனைத்துமருள் தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

3

★ ★ ★

இல்லவகில் சிவமொழிக்கே¹ எழுத்துண் டாமால்;
² என்னைனச் சிவசிவவே எய்தி நிற்கும்;
 செவ்விழிறை³ இலக்கமது செந்தமிழ்க்கே
 சிறப்பாகும்; எண்ணெழுத்தோ டிலக்கம் சேர்ந்து
 முவ்வகையாம் பெருமைநிறை மொழினன் என்றால்
 முத்தமிழே அஃதென்பர் முற்று யூர்ந்தோர்.
 அவ்வரிய சீர்த்தியளே ஆமர் ஊசல்
 ஆகியளே! தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்

4

1. அ, ஆ, ஈ, உ, ஒ போன்ற எழுத்துக்கள்.
2. க, ங, ட, டி, டீ போன்ற எண்கள்.
3. வ, இ போன்ற இலக்கங்கள்

★ ★ ★

முந்துதமிழ் அகத்தியனார் முதல்வ ரான
 முதுபுலவோர் பற்பலரும், முற்றும் தூய
 சிந்தையுடன் நாடாண்ட செங்கோல் மன்னர்
 செழியருடன் பல்லவர்கள் சேர் சோழர்,
 சந்தமும் கொடைமடத்தால் தம்நேர் இல்லாச்
 சால்புடைய வள்ளல்பலர் தலைவ ணங்கும்
 அந்தமிலாக் கலைமயிலே! ஆமர் ஊசல்
 அருள்விளக்கே! தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

5

★ ★ ★

இந்தியநாட் டிலங்குமொழி எல்லாம் போற்ற,
 இலக்கியமும் இலக்கணமும் இசையப் பெற்றே
 'எந்த ஒரு மொழிதனக்கும் இடைவே னில்லை'
 எனக்செழித்து வளருகின்ற இயல்போ டோங்கிப்
 பிந்தமொழி பலான்றும் பேராக் கண்ணிப்
 பேரிளமை வளம்கொழிக்கும் பெற்றி மிக்க,
 நந்தவிலா மொழிவிளக்கே! ஆமர் ஊசல்
 நலஞ்சுரக்கும் தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

6

★ ★ ★

மாணிக்க¹ அடிப்பாதம் வகுத்து, மேலே
 வளரிறண்டு பவளக்கால் வாகாய்ச் சேர்த்துப்
 பூனூற்ற மரகதநற்²: போதி கைத்துப்,
 பொங்கொளிசேர் வயிர³ விட்டம் பொருத்தி, ஆங்கே

ஏனூற்ற முத்துவடம் இணைத்துப் பூட்டி,
 இவங்குநவ மணித் 'தூரி ஏறி, யாங்கள்
 கானூற்று மகிழ்ச்சர ஆமர் ஊசல்.
 காரைநகர்த் தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

7

1. தரையில் நிலைத்த கால் தங்கி.
2. காலில்மேல் விட்டம் படிய அமைந்த போதினை.
3. இரு கால்களிலும் படிந்த குறுக்குச் சட்டம்.
4. தூரி = ஊஞ்சல்.

★ ★ ★

பணிவோடு பக்திஎனும் இருகல் நாட்டிப்
 பவித்திரமாம் தொண்டென்னும் விட்டம் கைத்துத்
 தணியாத அன்பறமாம் கயிறு பூட்டிச்
 சலியாத ஆர்வமெனும் பலகை சேர்த்து
 மணியாக விளங்குமொரு தூரி தன்னை
 வரித்தாயும் ஒலித்தாயும் இருபால் ஆட்ட
 அணியாக அமர்ந்தருளி ஆமர் ஊசல்!
 அருமருந்தே! தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

8

★ ★ ★

பூவுலகின் மொழிஎல்லாம் போற்றி நிற்பப்,
 புவிசிறந்த புலவரெல்லாம் புகழ்ந்து பாடக்,
¹ காவுதரு மலரெல்லாம் கழல்மேல் தூவிக்
 கன்னியர்கள் பரதநடம் களிப்போ டாடப்,
 பாவையர்கள் சங்கொலித்துப் பல்லாண் டோதப்,
² பல்வியங்கள் தேன்விளம்பப், ³ பம்பை பம்ப,
⁴ ஆவிகையே! யாழ்மகளே! ஆமர் ஊசல்
 ஆருயிரே தமிழ்த்தாயே ஆமர் ஊசல்

9

1. காவு = பூஞ்சோலை;
2. பல்வியம் = பலவகை வாத்தியங்கள்;
3. பம்பை = ஒருவகைத் தோற்கருவி;
4. ஆவிகை = பற்றுக்கோடு.

★ ★ ★

தில்லவச்சிற் ரம்பலத்தே திகழும் கூத்தன்
 தினமும்தின் திருக்கோயில் நோக்கி ஆட,
 மல்லமரும் மால்வனும் மருவி ஆட,
 மாமறையோன் தானுமுடன் மகிழ்வால் ஆட,
 பல்லமரர் குழுவெல்லாம் பாரித் தாட,
 பார்வதியும், திருவும், நா மகனும், ஆட,
 அல்லிமலர்த் தானுடையாய்! ஆமர் ஊசல்
 அலிலமுணர் தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

10

★ ★ ★

இந்தரையின் மக்களெலாம் இன்பால் ஆட,
 எழிலான மயிலினங்கள் இசையோடாட,
 சித்தரெலாம் களிப்பொடுநின் திருமுன் ஆட,
 செழுங்கலைஞர் நினதடிகள் சேவித் தாட,
 பத்தரெலாம் நின்கழல்கள் பரவி ஆட,
 பாவாணர் பண்ணிசைத்துப் பாடி ஆட,
 வித்தகமார் மாமகளே! ஆமர் ஊசல்
 மிளிர்காரைத் தமிழ்த்தாயே! ஆமர் ஊசல்.

11

தமிழ்த்தாய் தாலாட்டு

[கம்பன் அடிப்பொடி]

மன்னுதிருத் தென்பொதிய மலைப்பிறந்த மாமயிலே!
துண்ணுபுகம் அகத்தியனார் சுடர்வளர்த்த மணிவிளக்கே!
முன்னிருந்த தமிழ்ச்சங்கம் மூன்றவையால் செழித்தவளே!
தன்னிகரில் மொழியரசே தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ.

1

★ ★ ★

எத்தனையோ கவைகளெலாம்· எழிற்சிறக்கச் செய்தவளே!
பத்தியுடன் தத்துவம்சேர் பலநூல்கள் தந்தவளே!
சித்தமெலாம் களிதுளும்பிச் செம்மைபெற வைத்தவளே!
சத்தியம்போல் நிலைத்தவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ.

2

★ ★ ★

நக்கிரன் முதலாக நல்லபெரும் புலவரெலாம்
திக்கோடிப் படர்கிர்த்திச் செழும்பாடல் செய்தனிக்க,
முக்கோடித் திருநாட்டில் முடிகுடிப் புகழ்குடித்
தக்கபடி வாழ்பவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ.

3

★ ★ ★

மூன்றுதிரு மூலையிழும் முப்புவர் வீற்றிருப்ப
ஆன்றதிரு¹ வுண்ணாழி அகத்தியன்தொல் காப்பியனும்தாம்
ஊன்றிநிற்பத² திருமுற்றத் தொலிமகளும் வரிமகளும்
³ சான்றோராய்க் கடைகாப்பத் தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ.

4

1. திருவுண்ணாழி = கப்பக்கிருக்கும்; 2. திருமுற்றம் = சந்திதி; 3. சான்றோர் = வீரர்.

★ ★ ★

கந்தவெண் தாமரைப்பு கழுத்தாங்கும் பேறுபெற
பந்துவக ஆசனத்தில் பவித்திரமாய் அமர்ந்தவளே!
நந்தவிலாக் காப்பியங்கள், நல்லபல சாத்திரத்தால்
சந்ததமும் வாழ்பவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ.

5

★ ★ ★

மாணிக்கம் முதலொன்பான் மணிபொறிந்த வளமாகும்
ஆணிப்பொன் தொட்டில்மினை அன்னத்தின் பூந்துவி
பேணிவைத்த பட்டுமெந்தைப் பெரும்பாயல் தான்மைத்தோம்;
‘ தாழூதர வந்தவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ. ’ 6

1. நாஜு - சிவன்.

★ ★ ★

முக்கோடித் தமிழ்மக்கள் முயன்றுடைய பெருந்தவமே!
எக்கோடி யாராலும் ஏத்துபுகழ்க் கற்பகமே!
தங்கவர்கள் தமைக்காத்துத் தகவில்லார் தமைத்திருத்தும்
தங்கண்த்துத் தனிமகளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ. 7

★ ★ ★

முத்துறிறம் ஆளவளே! முக்கிளளையாய் முளைத்தவளே!
உத்தமயாழ், மணிமாலை, ஒளி, ஏடு, தரித்தவளே!
நித்தம்-அறம் காப்பவளே! நெடிதன்பு நோற்பவளே!
‘ தந்துபுகழ் மிக்கவளே! தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ. ’ 8

★ ★ ★

ஆன்பாலும் மலைத்தேனும், ² அரம்பைமுதல் முக்களியும்,
கேள்போலும் நறும்பாகும், சிறந்தபல ³ முதிரைகளும்,
போனகமாய் யாம்படைத்துப் போற்றுவிடோம் நின்னடிகள்;
தானவற்றை மகிழ்ந்தேற்றுத் தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ. 9

★ ★ ★

ஆரியமே முதலாக அமைந்தமொழி பதினெட்டும்,
வீரியமார் ஆங்கிலமும், வேறுமொழி பற்பலவும்,
சிரிய நின் திறம்வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்தினைப்பத்
‘ தாரியலும் மொழியமுதே! தமிழ்த்தாயே! தாலேவோ. ’ 10

1. தந்துபுகழ் = பரவும் கீர்த்தி; 2. அரம்பை = வாஸம்.
3. முதிரை = பருப்பு வகை; 4. தார் = ஒழுங்குமுறை

★ ★ ★

கண்ட பத்து [கம்பன் அடிப்பொடி]

மன்னும் சங்க இலக்கியத்துள்
 மண்டும் நெறியாய் ஒளிர்பவளை,
 பின்னர் மலர்ந்த திருக்குறளில்
 பேற்றும் அறமாய் மிளிர்பவளை,
 மன்னன் இளங்கோ தருசிலம்பில்
 வளமார் கடையாய் மலர்பவளை,
 கள்ளித் தெய்வம் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே?

1

★ ★ ★

நாவி ருடைய ஆழ்வார்கள்
 நாலா யிரத்தில் இனிப்பாளை,
 மூவர் ஈந்த திருமுறையில்
 முந்தும் பண்ணாய் ஒலிப்பாளை,
 தேவன் மணிவா சகனருளும்
 திருவா சகத்தில் கனிவாளை,
 காவிக் கண்ணான் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

2

★ ★ ★

எந்தை கம்பன் காப்பியத்தில்
 என்றும் குடியாய் இருப்பாளை,
 சிந்தை முற்றும் பக்திநிறை
 சேக்கி மூரில் திகழ்வாளை,
 சந்தம் கொழிக்கும் திருப்புகழில்
 தாள மாக ஒலிப்பாளை,
¹ கந்தாய் விளங்கும் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

3

I. கந்து = பற்றுக்கொடு.

★ ★ ★

அன்பார் அடிகள் அருட்பாவில்
ஆழந்த கருளை ஆவாளை,
இன்பார் சிந்தா மணியதனில்
எழிலாய் நின்று பொலிவாளை,
பம்பும் இவிளை தன்பொருளாய்
படர என்றும் வளர்வாளை,
கம்பற் பயந்த நமிழ்த்தாயைக்
காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

4

★ ★ ★

பொடியில் முனிவன் வகுத்தனித்த
புனித¹ முதனூல் அக்தியத்தும்,
விதியாய் வளர்தொல் காப்பியத்து,
மேலும் நன்றால் முதலாகத்
நிதியாய் ஒளிர்பல் நூலகத்தும்,
செழித்து விளங்கி எமக்கெல்லாம்
கடியாய் நிலவும் நமிழ்த்தாயைக்
காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

5

★ ★ ★

பேசும் பதிலெண் கீழ்க்கணக்கில்
பெயறா நீதி உரைப்பவளை,
ஒசு புகழ்தேம் பாவளியில்
ஏத்தும் அருளை இசைப்பவளை,
மாசில் சீறாப் புராணமதில்
மகமத் மாண்பை விரிப்பவளை,
காசில் கொற்றத் தமிழ்த்தாயைக்
காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

6

★ ★ ★

பண்ணில் அமுதாய் இனிப்பவளை,
பரத நடமாய் குனிப்பவளை,
வண்ணச் சிற்பத் துதிப்பவளை
மாடத் தழகாய்க் கதிப்பவளை,
மண்ணில் சிறந்த மொழியாளை
வாளை அளந்த விழியாளை,
கண்ணில் அருள்செய் தமிழ்த்தாயைக்
காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

7

★ ★ ★

மூலம் தானே ஆளவளை,
 மொழிகட் கெல்லாம் முன்னவளை,
 சால நூல்கள் படைத்தவளை,
 சாற்றும்³ ஏழு அளவைகளால்
 ஞாலம் முற்றும் கணித்தவளை,
 நாடும் யாவும் சுரப்பவளை,
 காலம் அறியாத் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

8

1. முதல்நூல் - முதலில் தோன்றிய இலக்கணம்; 2. நிலைபெற் றதாக; 3. ஏழு அளவைகள் - எண்ணல், நிறுத்தல், முகத்தல், பெய்தல், நிட்டல், தெறித்தல், சார்த்தல் என எழுவகைப்பட்ட அளவை முறை.

★ ★ ★

வயல்சேர் உழவர் மணிக்கரத்தும்,
 வணிகர் தங்கள் நாணயத்தும்,
 அயில்வேல் 'மழவர் வயப்புயத்தும்
 அந்தன் மறையோர் நாலுகத்தும்,
 மயில்நேர் மாதர் கற்பினிலும்,
 மைந்தர் அறத்தும், உறைவாளை,
 கயல்நேர் விழியாள் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

9

★ ★ ★

உற்றார் உலகோர் என்பவளை,
 உலகோர் குலமாய்க் கொள்பவளை,
² செற்றார் எவரும் இல்லவளை,
 தெளிந்த ஞானம் உள்ளவளை
 ஒற்றைத் தெய்வம் சொல்பவளை,
 ஒவ்வாச் செருக்கைக் கொல்பவளை,
 கற்றார் பரவும் தமிழ்த்தாயைக்
 காரைக் குடியிற் கண்டோமே!

10

1. மழவர் = வீரர்; 2. செற்றார் = பகவர்;

★ ★ ★

(நிருத்த தரிசும்.) ஆனந்தக் கூத்தை ஞானக் கண்ணால் கண்டு பாடுதல்.

தமிழ்த்தாய் திருக்காட்சி [கம்பன் அடிப்பொடி]

பூவலக்த் தவிசொன்று பொலிந்து தோன்றும்;
 பொறிமலர்மேல் பாவுபதப் பொற்புத் தோன்றும்;
 மேவுமிரு பாதமிசைச் சிலம்பு தோன்றும்;
 மிலிருமணிப் பரிபுரம்சேர் மெட்டி தோன்றும்;
 தூவிளிகர் துவெவள்ளள ஆடை தோன்றும்;
 துவில்தழுவா இடைச்செறியும் குழ்ந்து தோன்றும்;
 தாவுமொளி விரிசிகையும் தழுவித் தோன்றும்;
 தவக்காரரைக் குடியோங்கு தமிழ்த்தா யார்க்கே!

1

★ ★ ★

வலதுதன் கரத்துமணி மாலை தோன்றும்;
 வலதுமேற் கரத்தில்லை விளக்கம் தோன்றும்;
 இலகும்ஹூட மேற்கரத்தில் யாழும் தோன்றும்;
 இடதுதன் கரமதவில் ஏடு தோன்றும்;
 நவமருள் கரங்கள்வை நாலும் தோன்றும்;
 நாற்கரத்தில் வைச்சரியும், தொடியும், தோன்றும்;
 குலமணிகள் இழைதருமோ திரங்கள் தோன்றும்;
 கோக்காரைப் பதிவளரும் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

2

★ ★ ★

மணிப்புயத்தில் பரியகங்கள் வங்கி தோன்றும்;
 வளர்தோனில் அங்கதம் தோன் வளையும் தோன்றும்;
 அணிக்கழுத்தில் மணிவடம், முத் தாரம், தோன்றும்;
 அவற்றோடு சரப்பளியும் கொத்தும் தோன்றும்;
 இணைச்செலியில் தோட்டோடு கொப்பும் தோன்றும்;
 இருண்டநறுப் கருங்கந்தல் எழிலும் தோன்றும்;
 கணமணிகள் பொதிகரண்ட மகுடம் தோன்றும்;
 காலரந்தர் மகிழ்கன்னித் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

3

★ ★ ★

கஞ்சமலர் மதிவென்ற முகமும் தோன்றும்;
 கவிஇதழில் தவழுசிறு முறுவல் தோன்றும்;
 விஞ்சமொளி என்மலர்போல் நாசி தோன்றும்;
 மிகுக்குணை பொழியுமிரு விழிகள் தோன்றும்;

கொஞ்சதமிழ் பருகுமிரு காது தோன்றும்;
கோதண்டப் புருவங்கள் குளிந்து தோன்றும்;
விஞ்சகநல் திலகமொளிர் நெற்றி தோன்றும்;
கிழுமையுடன் காரைவதி தமிழ்த்தா யார்க்கே!

4

★ ★ ★

முக்கூடல் மதிலவைமுத் தமிழாய்த் தோன்றும்;
முன்வாயிற் கோபுரம்நல் அறமாய்த் தோன்றும்;
உட்கோயில் நிருவாயில் உவந்து காக்கும்
ஒலிமகளும் வரிமகளும் உடனே தோன்றும்;
அக்கோயில் உண்ணாழி அகத்தே நிற்கும்
அசத்தியள்தொல் காப்பியனும் அருகே தோன்றும்;
திக்கோடிப் படர்க்கீர்த்திச் செழியர் நாட்டில்
திகழ்காரைக் குடியுறையும் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

5

★ ★ ★

விண்முட்டும் அறுகோண விமானம் தோன்றும்;
வெளிநிலையில் தோரணமும் விளங்கித் தோன்றும்;
திண்பெற்ற கற்கோயில் சிறப்புத் தோன்றும்;
திசைமூன்றில் புலவர்தனி செழித்துத் தோன்றும்;
எண்ணெண்முத்தோ டிலக்கமதாய் இலங்கும் மூன்றும்;
எழிற்பிர காரமாக இங்கே தோன்றும்;
உண்ணாழித் தூணாறும் ஒங்கித் தோன்றும்;
உயர்காரைக் குடிவளரும் தமிழ்த்தா யார்க்கே!

6

★ ★ ★

அறுதூணில் அறுசமயம் அமைந்து தோன்றும்;
அதுகாட்டும் சமரசத்தின் அருமை தோன்றும்;
மறுவேதும் இல்லாத மையப் போதில்
மணிச்சிலையாம் தமிழ்த்தாயின் வடிவம் தோன்றும்;
செறியுமதன் முன்புற்றதே செம்பொன் மேனித்
திருவருவாய் மிளிர்தமிழ்த்தாய் சிறந்து தோன்றும்;
குறுமுனிவன் அருளுதமிழ் நாட்டில் காரைக்
குடிப்பதியில் தமிழ்த்தாயார் கோயில் மாட்டே!

7

★ ★ ★

நங்கையர்கள் சங்கொலிக்கும் நன்மை தோன்றும்;
நமையமைக்கும் மணிமூங்கும் நாதம் தோன்றும்;

தோங்குபல சரவிளக்கின் ஜோதி தோன்றும்;
 கடர்பரப்பும் நிலைவிளக்கின் ஜோதி தோன்றும்;
 மங்கலங்கள் எட்டும்நிறை மாண்பு தோன்றும்;
 மலர்மாலை பற்பலவின் வணப்புத் தோன்றும்;
 வங்கியங்கள் தேன்வழங்கும் வளமும் தோன்றும்;
 வண்தமிழ்த்தாய் திருக்கோயில் மாட்சி தானோ!

8

★ ★ ★

வெறியர்கள் மறையோதி விளங்கல் தோன்றும்;
 வீரர்பலர் கரங்குவித்து மேவல் தோன்றும்;
 சிதுதமிழ் வாணர்த்துசை ஒங்கித் தோன்றும்;
 உயர்வணிகர் சிரம்பணியும் ஒழுங்கு தோன்றும்;
 திதவயல் உழவர்தொழு சீர்த்தி தோன்றும்;
 செழுந்தொழில்கள் புரிபவர்கள் சேவை தோன்றும்;
 சாமிமத் பேதமெலாம் தகர்ந்து விட்ட
 தமிழ்த்தாயார் திருமுற்றம் தன்னில் மாதோ!

9

★ ★ ★

பலவேறு மதிநெறியோர் பரவல் தோன்றும்;
 பரம்பொருளை நம்பாரும் பணிதல் தோன்றும்;
 நலம்பலசெய் கூலஞ்சிரலாம் நயத்தல் தோன்றும்;
 ஞானநெறி நிற்போரும் நாடல் தோன்றும்;
 மலங்கலிலா ஆசான்கள் வணங்கல் தோன்றும்;
 மாணாக்கர் அவரெல்லாம் வழுத்தல் தோன்றும்;
 தலமோங்கு காரைநகர்த் தழைக்கும் எங்கள்
 தமிழ்த்தாயார் அருள்கரக்கும் தளியில் மன்னோ!

10

எங்கள் தனித்தெய்வம் [கம்பள் அடிப்பொடி]

அருவமதாய் உருவமதாய் ஆகி நின்று
 அலிலமுடன் யாவையுமே ஆக்கிக் காத்துத்
 திருவருளைப் புரிவதுவே தெய்வம் என்று
 செழுஞான மேவையர்கள் செப்பக் கேட்டோம்
 வரும்ஒவியே அருவமாக மற்றும் காணும்
 வரிவடிவே உருவமாக வயங்கு கிண்ற
 பெருமைநிறை தமிழ்த்தாயே பிறிதொன் நில்லாப்
 பெரும்பொருளாய் எஞ்ஞான்றும் பிறங்கு வாளோ!

1

★ ★ ★

உலகமெலாம் படைத்தளித்துத் துடைக்கும் ஒன்றே
 உயிராகி, உடலாகி, உயிர்மெய் தாளாய்,
 நிலவுமென்றும் உண்மையைத் தீர்மை ரான்
 நிலையறிவுச் சான்றோர்கள் நிகழ்த்தி நிற்பார்;
 உலவுயிராய் மெய்யாகி உயிர்மெய் ஆகி
 ஒருபொருளை எழுத்தாலே உணர்த்து கிண்ற
 கலையுருவாம் தமிழ்த்தாயே கடவுள் என்று
 காலமெலாம் யாம்வணங்கிக் களிக்கின் ரோமே!

2

★ ★ ★

மூலமின்றி, நடுவின்றி, முடிவும் இன்றி,
 முற்றறிந்தோர் அளவைவழி முயன்று காணும்
 காலமொடு கணக்கெல்லாம் கடந்து நிற்கும்
 கருதரிய முழுமுதல்போல் களிக்கின் றாளை,
 ஞாலமுடன் பிறந்தவளை, நலிவே இன்றி
 நான்நானும் செழிப்பவளை, நங்கட் கெல்லாம்
 சிலமருள் தமிழ்த்தாயை, தெய்வம் என்று
 தினந்தினமும் தொழுதேத்திச் செழிப்போம் யாமே!

3

★ ★ ★

ஒன்றான பரம்பொருளே ஒங்கி நின்று
 உருத்திரன், திருமார்வள், ஒதும் வேதன்
 என்றான மூவருவாய் இலங்கல் போல
 இயலிசையும் நாடகமும் என்ன முன்றாய்

நின்றாளை, ஒருதலியாப் நிமிஸ்வான் தன்னை,
நிலவுவக்க் தவிசில்மிசை நிலைகொன் வாளை,
நன்றாள தமிழ்த்தாயை, நயந்து பாடி
நான்தோறும் வணங்கிவளர் நலம்கொன் வோமே!

4

★ ★ ★

பூவுவிலில் உள்ளள்ளலாம் புகுந்து பார்க்கின்
பூதமைந்தின் கலவைனனப் புரிந்து போகும்;
மேவயிரும், மெய்யும், சயிர் மெய்யும், எண்ணும்
மிலிருகின்ற இலக்கமுமாய் விரிந்த பூகும்
பாவுமென்ற தான்விளங்கும் எம்பி ராட்டி,
என்றுமுள தனிமொழியாய் இலங்கும் தேவி,
தாவுகயல் வயற்கானை தன்னுர் என்று
தங்கிலிதம் அருள்கரப்பான் தமிழ்த்தாய் தானே!

5

★ ★ ★

மண்டுபல தன்னமள்ளாம் வடித்துக் காட்டி,
வளர்கோடிப் பெயர்க்கறி, வடிவத் தோற்றம்
உண்டில்லை என்றுரைத்தே உறுதி கூறும்
ஒதுபல சமயமெலாம் ஒக்க நோக்கி
விண்டுரைக்க ஒண்ணாத மேலாம் தெய்வ
விளையாடல் முழுவதையும் விளக்கி நிற்கும்,
தண்டமிழர் தினம்பரவும் தமிழ்த்தாய் தானே
தனிக்கெய்வ முழுமுதலாய்த் தழைக்கின் நாளே!

6

★ ★ ★

¹ அகரமுதல் னெளகாரம் அந்த மாக
அம்மழுத்து இருந்து நாற்பத் தேழாம்;
² பகருமெண்கள் உருவமது பன்னி ரண்டாம்;
³ பகும் இலக்க வடிவங்கள் பத்தோ டெட்டாம்;
⁴ தொகுகுறுக்கம் பற்பலவாம்; ⁵ சொல்லை விட்டுத்
துன்னுபொருள் உணர்த்துவது குறியீட் டாகும்
தகுமுறையில் இவைவரியாய்த் தந்து காக்கும்
தமிழ்த்தாயின் மலரடிகள் தலைமேற் கொள்வாம்

7

-
1. உயிர் 12, ஆய்தம் 1, மெய் 18, உயிர்மெய் 216, ஆக 247 எழுத்துக்கள்.
 2. ஈ, உ, ப, ச, கு, எண்கள் 12.
 3. க, வ, இ, இலக்கம் 18.
 4. ம போன்றவை குறுக்கம்.
 5. ஏ : கலம்; கு : தீலம் போன்றவை குறியீடு.

நிறுப்பதுபொன்; முகப்பதுநீர், பெய்தல் கூலம்;
 நீட்டலது மரம்துணிகள் நிவத்திற் காரும்;
 தெறிப்பதுகா வக்கணிப்பு; சார்த்தல் ஒப்பாம்;
 திகழுமலை ஆறுக்கும் தேவை எண்ணல்;
 உறுப்பளவை இவ்வேழும் உரைக்கும் மேன்மை
 உயர்தனிச்செம் மொழியாளாய் உவக மீது
 பொறிப்பதுமம் தனிற்பாதம் பொருந்து தெய்வம்
 புனிதநிறை தழிழ்த்தாயைப் போற்றி வாழ்வாம்.

8

★ ★ ★

மன்னுதினை துறைங்கலாம் வகுத்துத் தீட்டி
 வாழுமெந்தி கடைப்பிடிக்க வைத்த தெய்வம்;
 துன்னும்அறம் பொருள்ளுன்பம் துலக்கிக் காட்டித்
 தூயபெரும் வீடுபெறத் துணையாம் தெய்வம்;
 தென்னுவகில் பண்ணோடு திறமும் கூட்டிச்
 சிந்தைலாம் குதுகவிக்கச் செய்த தெய்வம்;
 தன்னுவமை இல்லாத தமிழ்த்தாய் எங்கள்
 தனித்தெய்வம் அன்னவட்டே சரண்நாம் ஆவோம்.

9

★ ★ ★

இந்துமதம் சார்ந்த பல இயல்பி னோரும்,
 எழிற்சமணம், புத்தமதம், இஸ்லாம், ஏச
 தந்தமத நெறியினரும், சாரும் தெய்வந்
 தலைநம்பா தொழுகுநரும் தம்முள் ஒன்றாய்
 வந்திருந்து தமிழ்த்தாயார் மணிப்பூம் பாதம்
 வணங்கியகம் மகிழ்ந்துமிக வாழ்த்து கின்ற
 விந்தையதை நம்தமிழ்த்தாய் மேவும் காரை
 வியண்பதியில் காணமனம் விம்முந் தாளே!

10

நிறுப்பது = எடைதூக்கி அளப்பது; முப்பது = எண்ணை முதலியவற்றை
 மொண்டளப்பது; பெய்தல் = தாணியம் முதலியவற்றைச் சொரிந்தளப்
 பது; நீட்டல் = முழும், மிட்டர் கோல் கொண்டு நீளம் காண அளப்பது.
 தெறிப்பது = விநாடி, நாழிகை, நாள், மாதம் என்று காலத்தை அளப்பது.
 சார்த்தல் = ஒன்றை நன்கெறிந்த ஒன்றோடு ஒப்பிட்டு அளத்தல். எண்ணல்
 = ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என எண்ணிக் கணக்கிட்டு அளப்பது.
 தென்னுவகு = இசையுவகம்.

திருப்பொன்னூசல்

[கி.வா.ஜ]

1. ஏரார் பவளஸ்கால் முத்து வடமாக
கொரும் பொற்பலை சேர்ந்தே இவிதமர்ந்து
பாரோர் புகழும்படி குறளைப் பெற்ற அன்னை
வாரார் முலைமங்கை வண்டமிழ்த்தாய் எம்மணத்துள்
சேராத பேரின்பம் சேர்க்கும் பெருமாட்டி
பேரோதுப் பொன்னூசல் பீடுறவே ஆடாமோ.
2. சங்கப் புலவோர்கள் சாற்றியபத்துப் பாட்டும்
துங்க எட்டுத்தொகையும் தொன்றை நலம்கெழுமும்
தங்கமெனவே சுவைகள் சாரும் சிலம்பினொடு
மங்கவிலா மேகவையும் மாண்பார் சிந்தாமணியும்
கொங்குவேளிர் தந்த கோதில் பெருங்கதையும்
இங்கருள் சிர்பாடி இன்னூசல் ஆடாமோ.
3. முக்கணன் சிர்பாடும் முத்தமிழ்த் தேவாரமும்
சொக்கக்செய் வாக்கமும் தொண்டர் புராணமும்
தக்கவை சேர் பதிவோராயிரமும் தந்தருளித்
தொக்க எழில்பெற்றுத் துவங்கும் தமிழன்னை
செக்கர்ச்சையான் திருவருளால் வாழுமலவள்
மிக்குயர் சிர்பாடி மினிருசல் ஆடாமோ.
4. ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் அற்புதமாய் மால்புகளை
ஏழுலகம் போற்ற இசைரார் பிரபந்தம்
வாழ்புவியை நன்குயாத்தி மாண்பே வழங்குதற்குச்
குழ்ந்தி சாற்றுவின்ற தொன்னூலாம் கீழ்க்கணக்கும்
மாழைமணி மாலைபெண் வாய்ந்த தமிழன்னை
கேழிலிசை பாடிக்கிளருசல் ஆடாமோ.
5. எத்தனையோ கோவைகள் ஏரார் உலாநூல்கள்
புத்தமுதம் என்னும் பொலியும் கலம்பகங்கள்
வித்தமென ஒங்கி விளங்குகவை மாலைகள்
நத்துவின்ற அந்தாதி தாடுமிசைப் பாடவ்கள்
முத்தமிழின் மேன்மை முழங்கவின்த அன்னை
உத்தமச் சிர்பாடி ஒவிருசல் ஆடாமோ.

6. சிந்து குறவுஞ்சி சேர்னொண்டி நாடகங்கள் சந்தத் திருப்புகழ்ப் பாச்சாரும் அலங்காரம் சிந்தை உருகச் செய்தெய்வ அனுபுதி விந்தையறும் கந்தர் அந்தாதியொடு மேன்மைநல்கும் முந்தும் திருவகுப்பு மொய்த்தளமு கூற்றிருக்கை தந்தருள்தாய் சீர்பாடிச் சாருசல் ஆடாமோ.
 7. அன்று முதல் இன்றுவரை ஆய்ந்த எழில் மொழியா என்றுமருள் கண்ணி என்னில்லை பொங்களுளி துன்றும் பெருமாட்டி தொன்மை புதுமையொடு நின்றிலங்கும் தெய்வமகள் நீடு குமரிமுதல் என்றுமுள வெங்கடத்தின் எல்லைவரை ஒங்கிவளர்ந்து ஒன்றுமவள் சீர்பாடி ஒங்கூசல் ஆடாமோ.
 8. பாரதியைத் தந்தாள் பரவுபுகழ்த் தாசளெள சிரதிகழ் சேரும் திருவார் பேராசிரியர் பாடறியச் சங்கநூல் பண்புறவே தங்கமென ஏரூறத் தந்தேற்ற எம்சாமி நாதனென்னும் பேருடைய பெம்மாளை பீடுறவே பெற்றருள்தாய் ஒரிசையைப் பாடி உயருசல் ஆடாமோ.
 9. வாழி தமிழன்னை வாழியவள் சேய்களெல்லாம் வாழி தமிழ்நாடு வாழி தமிழ்மக்கள் வாழியரோ அன்னாள் வழங்கும் பலநூல்கள் வாழியவே என்றும் வளரும் அவள் இளமை வாழியிக் வாழி அன்னாள் வாய்மைத் திருநாமம் வாழிய என்றே பரவி மன்னாசல் ஆடாமோ.
- (அருட்ட சுத்தி: அதாவது அருளொடு கலத்தல்.) ஊன்சல் பாட்டின் வழியாக புகழ்ந்து பாடுதல்.

வருகைப் பதிகம்

[“கங்கி சர்வைன்”]

1. அமிழ்தமாகத் தோன்றினாய்	வா! வா! வா!
அழினின் எல்லை ஆயினாய்	"
குமிழ்நகை முகத்தினாய்	"
குளிர்ந்து நோக்கும் கண்ணினாய்	"
கமமும் மூல்லை மாலையாய்	"
கற்பகத்தைப் போன்றுளாய்	"
தமிழெழும்பே ரின்பமே	"
தரணி காக்கும் தெய்வமே	"
2. தெனிவுகொண்ட சொல்வினாய்	வா! வா! வா!
தேவிகர்ந்த பேச்சினாய்	"
எளிமையோ டிலங்குவாய்	"
இமயமொத்த மேன்மையாய்	"
கனிவிளைக்கும் நடையினாய்	"
கனிவுநல்கும் பண்பினாய்	"
ஒளிபொருந்தும் வாழ்வினாய்	"
உலகம் போற்றும் நாயகி	"
3. கண்ணை யொத்த செல்வியே	வா! வா! வா!
காட்சி யாவும் தோற்றுவாய்	"
பண்ணவிலை பரந்துளாய்	"
பாடலின்பம் பேஜுவாய்	"
விண்ணனாவு சொல்வினாய்	"
விரைந்துணர்ந்து மாற்றலாய்	"
மண்ணின் ஆதிக்கியே	"
வையகத்தை வாழ்த்துவாய்	"
4. தண்ணிகர் விவாதுளாய்	வா! வா! வா
தனித்தியங்கு வீரினாய்	"
கண்ணித் தண்ணம மாறிவாய்	"
காலமெல்லாம் வாழுவாய்	"

மன்னர் சென்னி மன்னினாய்	வா!
மக்கள் வாழ்வைப் பேணினாய்	வா!
பொன்னிபோல் வளத்தினாய்	வா!
பூரண வாழ்வளிப்பாய்	வா!
5. நவிலூம் நாவின் தேவனாய்	வா!
நலத்தை நெஞ்சள் கூட்டுவாய்	வா!
செவியமிழ்தம் ஶாட்டுவாய்	வா!
செய்கை செம்மை ஆக்குவாய்	வா!
கவிதை மாலை குடுவாய்	வா!
கலையெலாம் படைத்துளாய்	வா!
புவியிள் மாண்புயர்த்தினாய்	வா!
புதுமை கோடி தந்துளாய்	வா!
6. அறத்தை யேவிளக்கினாய்	வா!
அகத்தையே துவக்கினாய்	வா!
மறத்தையே விலக்கினாய்	வா!
மளிதப் பண்புயர்த்தினாய்	வா!
திறத்தினை முடுக்கினாய்	வா!
செயலுணர்த்தித் தூண்டினாய்	வா!
உறக்க மற்ற கண்ணினாய்	வா!
உலகம் காக்கக் தோண்றினாய்	வா!
7. சமயம் யாவும் போற்றுவாய்	வா!
சமரசத்தைக் காட்டுவாய்	வா!
அமரர் வாழ்வணர்த்துவாய்	வா!
அன்பினைப் புணர்த்துவாய்	வா!
குமரியில் குலாவுவாய்	வா!
குளிர்ந்த வேங்கடத்தினாய்	வா!
நிமிரும் வாழ்வு நல்குவாய்	வா!
நீண்ணிலத்தை வாழ்த்துவாய்	வா!
8. பொதுகை சார் மணத்தினாய்	வா!
பொருந்திலக் கணத்தினாய்	வா!
மதிதுவக்கு நூலினாய்	வா!
மறையெலாம் விளக்குவாய்	வா!
விதிவிஞ்ஞான மூட்டுவாய்	வா!
மெய்மை ஆய்ந்து காட்டுவாய்	வா!

புதுமை குவ்நா சக்தியே	வா!
புவிதிருத்தும் செய்கையாய்	வா!
9. ஆழிபோல் கருத்தினாய்	வா!
அருவிபோல் விரைவினாய்	"
யாழின் நாத மாயினாய்	"
இதயமே யுருக்குவாய்	"
ஏழிலை கொள்பாடலாய்	"
இனிய நாடகத்தினாய்	"
ஆழி ஆழி வாழுவாய்	"
உலகம் காக்கும் சக்தியே	"
10. சங்க மேவு நங்கையே	வா!
சக்கரஞ் செலுத்துவாய்	"
மங்கலங்கள் நல்குவாய்	"
மாலாந தேகினாய்	"
எங்குலத்தின் தெய்வமே	"
எம்மையாஞும் அம்மையே	"
செங்கை கூப்பிப் போற்றினோம்	"
திணைகளெட்டும் வாழவே.	"

இருபா இருபது [இராசிபுரம் ந. கந்தசாமி]

வெண்பா

தேவி தமிழ்த்தாயைச் சிந்தைதளிற் போற்றிடுவோம்
பூவில் அரியமகிழ் பூத்திடுவோம் - நாவில்
வற்றா அமுதாற வாழ்த்தியே அவ்வள்ளன
நற்றாள் தொழுதிடுவோம் நாம்.

1

விருத்தம்

நாளிலக் காட்சி யெல்லாம்
நந்தமிழ் அள்ளள யீண்டே
ஊனமில் கவிதை யென்னும்
ஓப்பில் கண்ணாடி யாகி
மானினம் குயிலி ஓங்கள்
மயிலினம் மலைகள் சோலை
மீனினம் கடலின் ஆர்ப்பும்
வியப்புறக் காட்டு மன்றே.

2

வெண்பா

அன்றொரு பாவாணருக்காய் அன்னாய் தலைகொடுக்க
வென்றிகொள் தோளான்குமணன் வேட்கையுற்றாள் - நின்றெதிர்
பித்தனென்று பேசியவன் பின்சென் றலைந்திடநி
கர்த்தனையும் ஆட்டுவிப்பாய் காணி

3

விருத்தம்

காணுகின் மனமக்கள் கழனி தோட்டம்
கருதுவரோ தமிழ்க்கடலில் கால்வைத் திட்டால்
பூணுகின்ற பொற்பணிபட் டாடை நெஞ்சு
பொருந்துவரோ அக்கடலில் புகுந்து விட்டால்
வேணுமென்ற பசிக்குணவு விரும்பு வாரோ
மேவுதமிழ்க் கடல்முழுக்கில் மிகுந்த பேர்கள்
கோணுகின்ற மனம்விடுந்து தமிழ்த்தாய் பாதம்
குலவுமன்புத் தேன்குடிக்கக் குழுமுவிரே.

4

வெண்பா

விருஞ் செறிந்தவராய் வேல்கைப் பிடித்தவராய்க்
கோருஞ் செறிந்தலிழி கொண்டவராய்ப் - பார
அடக்கும் படைமறவர் ஆளோர்தம் நெஞ்சும்
மடக்கும் தமிழ்க்கவிதை வாள்.

5

விருந்தம்

வாள்பிடித்த மன்னவரும் தமிழுக் காக
வாழ்வளிக்கும் நறுங்களியும் வழங்கு வாரே
தாள்பிடித்துத் தலைவண்ணிப் பாவா ணர்க்காய்த்
தன்மகனின் உயிர்தரவும் தழுங்கி டாரே
தோள்பிடித்துக் கொஞ்சுகின்ற மனைவி காதல்
துறந்திடினும் தமிழ்மறவாத் தொண்டர் சில்லோர்
கேள்பிடித்துத் தேவிதனக் கணிகள் செய்தார்
கிளர்ந்தவைகள், விளங்குவபார், கேழ் பொதிந்தே.

6

வெண்பா

பொதுமறையும் எட்டைநூர்ப் போர்புலவன் மூடம்
அதுமறைய ஆர்த்தமூர சாமே - புதுமறையும்
வாழ்வதனைச் செம்மைசெய்யும் மாமருந்தாம் மாந்தரே
தாழ்வகலக் கற்கஅவை தாம்.

7

விருந்தம்

தாம் கண்ட கவையிறிரும் காண வென்று
தடவரையும் கொடுங்கானும் சார்ந்து சென்று
தீங்கொன்று வழிநடத்து கவிதைத் தேணாம்
திங்கமிழில் இன்பினிலே தினைக்கச் செய்து
பாங்கொன்று நிலையினிலே வாழ்வு செய்யப்
பாரானும் மன்னரையும் பண்பிலுய்த்து
கங்கென்றும் பண்புரிந்த தமிழ்ப்பா வாணர்
இதயத்தின் செந்தன்மை இணையில் ஒன்றே.

8

வெண்பா

ஒன்றே குலமென் நொகுவனே தேவனென்று
நன்றே தமிழ்த்தாய் நவின்றனள்காண் - சென்றவ்
வழியில் தடத்தக்கால் வாழ்கும்நம் நாடு
கிழியும் மடையென்றும் கீழ்!

9

விருத்தம்

கீழ்க்கணக்கும் மேற்கணக்கும் கிளறலுற்றோம்
 கிடைப்பரிய பலசெய்தி கிடைத்த தம்மா
 கூழ்க்கணக்குப் பார்த்தமுகு ஏழைதுன்பக்
 குறள்கண்டோம் நெஞ்சுமிகக் குழைந்தோம் கூறும்
 யாழ்க் கணக்குப் பாணர்களின் கூட்டம் கண்டோம்
 யாளைகளும் அவர்க்களிக்கும் வள்ளல் கண்டோம்
 பாழ்க்கணக்கு யாதொன்றுமில்லை நந்தம்
 பழம்புலவர் திறம்பெரிது பெரிது பாரிர்.

10

வெள்பா

பாரே தமிழ்த்தேவி பட்டதுயர் கோடியுண்டு
 நீரே நெருப்பே நெறியில்மனத் - தாரே
 ஆளுஇவை கண்டாலும் அள்ளையவள் வாழ்வினிலே
 கூளவணு வில்லையெனக் கூறு.

11

விருத்தம்

கூறுமுன்றன் உள்ளமது குறளெள் பார்கள்
 கொள்ளுமதன் உள்ளகலம் குறிப்ப தாரோ
 விறுமுன்றன் தாளணியும் சிலம்பு கொல்லவர்
 வினையன்றாம் என்பர்அதன் மேள்ளம நுண்ணம
 தேறுமதி வள்ளமெநல்லார் அன்றி யாரே
 தெளிவுபெறக் கூறவல்லார் தேவி நீ பூண்
 பேறுயர்சிந் தாமணியோ கல்லில் மண்ணில்
 பேசும் உவர்க் கடற்பிறவாப் பெருமைத் தாமே!

12

வெள்பா

ஆமென்று சொல்வதன்றி ஆரே தமிழ்க்கு நிகர்
 ஆமென் நொருமொழி ஆடவல்லார் - போமொன்று
 நெஞ்சார நம்தேவர் நெய்தகுற ளைப்பயில்லீர்
 பஞ்சாகத் தீயும் படர்.

13

விருத்தம்

படர்ந்துவரும் விழிக்கணலுக் கஞ்சி டாமல்
 பட்டதனை எழிர்நின்று பகர்ந்த வீரம்
 தொடர்ந்தாகு பொய்ப்பயியைச் சுமந்து நின்று
 சடுகாட்டில் நெருப்பினிடைப் புகுதும் நேரம்

அடர்ந்துவிட்டு மன்னைவனும் மற்றுள் னோரும்
அரியபெரும் உண்மையினை அறியச் செய்து
உடல்வனது நண்பனுறு சிகித்தியிற் பாய்தல்
ஒங்குதமிழ்ப் புலவரன்றி ஒநிர் யாரே?

14

வென்பா

யாரும் புகல்வதுவாய் யாவர்களும் ஏற்பதுவாய்ப்
பாருள் உளதுமனப் பண்பதுவாய் - சிர்கள்
எழு முடிர்கவைகள் எட்டு பழுவலதில்
ஆழும் இலக்கணங்கள் ஜூந்து.

15

விருத்தம்

ஜூந்தெலும் காப்பி யங்கள்
அன்னைநின் அணிகள் என்பார்
பைந்தமிழ்ப் பாண்டி நாட்டுப்
பாவலன் பார நந்தாள்
நெந்திடும் வாழ்வு தீர்ந்து
நாடகும் மேன்மை வாழ்வில்
உய்ந்திடப் பாடி வைத்த
ஒண்மைசேர் அணியும் உண்டே.

16

வென்பா

உண்டே தமிழ்மொழியில் ஓரா விரம்பனுவல்
கண்டே கீர்த்திடுக்க் காதலொடு - பண்டோன்
மூன்றாய்ப் பகுந்த மொழியாம் அதன்விரிவில்
ஹன்றாய் மலமே உயிர்.

17

விருத்தம்

உயிர்என்றும் மெய்யென்றும் உயிர்மெய் யென்றும்
உரைக்கின்ற எழுத்துகளை உத்தி யாலே
செயிரின்றிப் பற்பல பாவாக்க் செய்தார்
தெருள்மிக்க கம்பனிளாச் கோஇன் னோர்கள்
தயிரென்றும் தெய்யென்றும் கனிதேன் என்றும்
சாகாத வாழ்வீயும் அழுத மென்றும்
பலில்கின்ற அக்கவிக்கள் தம்மை நாம்தாம்
பாடிதிதம் வருநுயரைச் சாடு வோமே.

18

வெள்பா

ஏதென்று சொல்லிடுவோம் எங்கோ இருட்புவியில்
தீதொன்று வெஞ்சினையில் செய்தவத்தின் - போதன்று
நம்பிரான் காந்தியவர் நற்றமிழைக் கற்றாரே
எம்பியே பஞ்சமுனக் கெள்ள?

19

விருத்தம்

பஞ்சதனை நூலாக்கிப் பாவு மாக்கிப்
பற்பலவாம் நிறமுடனே பசையு மூட்டி
வஞ்சியர்கள் விழிகவர நெய்வார் போல
மதியூகப் பாவாளர் வள்ளமை யாலே
செஞ்சொல்பல பலகூட்டிச் சீர்க் ளாக்கிச்
செறிவாகக் கற்பணையும் சேர்த்துக் கேட்போர்
நெஞ்சக்ருகப் பற்பலபாப் புளைந்தார் அள்ளை
நெடியபுகழ் பேசிடுவோம் நிதம கிழ்ந்தே!

20

திரு அம்மானை [தமிழ்னால்]

ஒராயிரம் ஆண்டு தவம்செய்து நாம்பெற்ற

சிராயிரம் கொண்டபுகழ்ச் சேவியையார் அம்மானை?

சிராயிரம் கொண்டபுகழ்ச் சேவியையாள் ஏற்றியுள்ள
பாராயிரம் போற்றவந்த பைந்தமிழ்காண் அம்மானை!
பைந்தமிழின் சிரவைத்தும் பாடுவேளர் அம்மானை!!

ஒவ்காப் புகழோடு உலகாண்டு நூல்பவவும்

பல்லிப் பெருகப் படைத்தவன்யார் அம்மானை?

பல்லிப் பெருகப் படைத்துத் தமிழ்காத்தான்

தொல்காப் பியனென்றும் தொல்லாகான் அம்மானை!
தொல்லாகான் நற்புகழைப் பாடுவேளர் அம்மானை!!

பொங்கு கடல்குழ்ந்து பூவுவகைக் கொண்டதால்

மஸ்காத் தமிழ்ச்செல்வம் காத்தவர்யார் அம்மானை?

மஸ்காத் தமிழ்ச்செல்வம் காத்துத் தரவிக்கே

சப்கத் தமிழ்தந்தார் சான்றோர்கள் அம்மானை!

சான்றோர் திறம் எல்லாம் பாடுவேளர் அம்மானை!!

பாருவகை நேசிக்கும் பண்பாட்டைப் பாராட்டிச்

சிருவு நூல்தன்று செய்தவன்யார் அம்மானை?

சிருவு நூல்தன்று செய்து பொதுமறையாப்

பாருக்குத் தந்திட்டான் வள்ளுவன்காண் அம்மானை!

வள்ளுவனின் சிருமுழுதும் பாடுவேளர் அம்மானை!!

பெண்ணின் பெருமையைப் பேருவகம் பேசதற்கு

கண்ணவியின் காப்பியத்தைக் கண்டவன்யார் அம்மானை?

கண்ணவியின் காப்பியத்தைக் கண்டுநம் நெஞ்சையள்ள

எண்ணும் அரசன் இளங்கோகான் அம்மானை!

இளங்கோ திறம்வியந்து பாடுவேளர் அம்மானை!!

புறச்சமயம் வேற்றுமொழி பொப்பிவத்த காலம்

அறப்போர்கள் ஆற்றி எதிர்த்தவன்யார் அம்மானை?

அறப்போர்கள் ஆற்றி அருந்தமிழூக் காத்தவித்தான்

கிறந்திகு நாவுக் கரச்காண் அம்மானை!

நாவநான் பேர்ப்பறவிப் பாடுவேளர் அம்மானை!!

ஒங்கும் வடமொழிக்கும் ஒப்பாய்த் தமிழ்மொழியில்
பாங்குடைய காப்பியத்தைத் தந்தவள்ளயார் அம்மாளை?
பாங்குடைய காப்பியத்தைத் தந்து தமிழ்த்தாய்க்கு
நீங்காத செல்வம் நிறைவித்தான் அம்மாளை!
நிறைவித்த கம்பண்புகழ் பாடேலோர் அம்மாளை!!

காசிக்கும் சென்றங்கே காசிருடன்பேசி
மாசற்ற செந்தமிழைப் போற்றின்யார் அம்மாளை?
மாசற்ற செந்தமிழைப் போற்றிப் பரப்பியவள்
தேசற்ற செல்வன் குருபரண்கான் அம்மாளை
குமர குருபரணைப் பாடேலோர் அம்மாளை!!

தெள்ளாட்டார் போற்றும் சமயங்கள் தேனமுதாய்
எந்நாடும் போற்ற எழுச்சிதந்தார் அம்மாளை
எந்நாடும் போற்ற எழுச்சிதஞ்சு சண்மார்க்கம்
அன்பொழுகத் தந்திட்டார் வள்ளலார் அம்மாளை
வள்ளலார் சிர்பரவிப் பாடேலோர் அம்மாளை!!

மறுமலர்ச்சி தந்துநம் மாண்தமிழைக் காத்த
உருதிப்பா இள்ள உயர்ச்சிவள்ளயார் அம்மாளை?
உறுதிப்பாட் டோடு விடுதலைப் பள்ளிசைத்தான்
சிறுமை அகற்றவந்த பாரதிகான் அம்மாளை
பாரதியின் சிந்தனைகள் பாடேலோற் அம்மாளை!!

(ஆயந்தக் களிப்பு: அதாவது சுகமேல்டு). அம்மாளை என்றும்
மகளிர் விளையாட்டில் பாடும் பாட்டில் புகழ்ந்து பாடுதல்.

திருப்பூவல்லி

[சொ.சொ.மீ. சந்தரம்]

மன்றும் சிவபெருமான் வடிவேலன் என்றிவர்கள்
தன்னை யறிந்து தமிழ்ப்புலவர் ஆகிவரக்
கண்ணி வடிவாகிக் கடவுள்குக் காட்டுகின்ற
பொன்னார் தமிழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ!

1

முத்தோன் அரசாள முத்தமிழழத் தான்ஆண்டு
சிர்திமிகு கண்ணவிக்குச் செந்தமிழால் மானலகட்டிச்
சார்த்தி மகிழ்ந்த தமிழ்த்துறவி மலர்வாயில்
பூத் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ!

2

மஸ்கலமாய் இந்தாட்டில் வந்தவரை ஆட்கொண்டு
திங்கள் முகமதியர் சேசபிரான் திருச்சபையார்
இங்கிவர்கள் பாராட்ட இறைவன்போல் மதங்கடந்து
பொங்கும் தமிழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ!

3

கற்ற தமிழ்தந்த கடவுளரே யானாலும்
குற்றம் உரைத்தால் குணமாகா தென்றுரைக்க
வற்றாத ஆற்றல் வழங்கும் தமிழ்மதுரைப்
பொற்றா மரைபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

4

நாவண்ணம் காட்டி நயங்காட்டி நற்றமிழின்
பாவண்ணம் காட்டிப் பரமன் உரைநெஞ்சுக்
காவண்ணம் காட்டுகின்ற கம்பன் திருக்கவிதைப்
பூவண்ணம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ!

5

நெயாத நெஞ்சங்கள்நைந்துருகச் செந்துரான்
வெய்யக்கொடும் கானகத்தில் வேலொடு தான்மறித்து
வையகத்தில் தன்பெயரை வளர்மூல “முட்டை”யென்ற
பொய்யா மொழிபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

6

திருந்தியவாப்க் கலசமடே தீர்த்தக் குளமாக,
அருந்தியசுன் உணவாக, அன்பொன்றே குறியாக,
மருந்தாகக் கானிவேடன் வலக்கண்ணே சிவலூக்குப்
பொருந்தும் எழில்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

7

சீரான வெவெவடுத்துச் செருக்களத்தில் யானையிள்மேல்
வீரமுடன் விட்டமகன் வேறொருவன் எதிர்த்தவுடன்
ஸரமுடன் தன்னுடம்பில் இருந்ததனி வேல்லருவும்
போராற்றல் பாடிநாம் பூவல்வி கொய்யாமோ.

8

வித்தகமாய்ப் பாம்பள்ளைய வேண்டுமட்டும் தான்சருட்டி
வைத்துக்கொண் டாழ்வார்பிள் வழிநடந்த காரணத்தால்
அத்தா அரியென்றே அளைத்துலகும் பாடவந்த
புத்தமுதைப் பாடிநாம் பூவல்வி கொய்யாமோ.

9

பண்சமந்த பாட்டென்றால் பரிசுதரும் எம்பெருமான்
கண்சமந்த நெற்றியினைக் காட்டாமல் வந்திக்காய்
மண்சமந்து தமிழ்கேட்க வழுதியின்கைப் பிரம்பாலே
புண்சமந்த வாபாடிப் பூவல்வி கொய்யாமோ.

10

கருத்திருத்தி ஆண்டபிரான் கனிதமிழ்மேல் காதலினால்
விருத்த வடிவெவடுத்து விளங்குதிரு வாசகத்தை
அருத்தியுடன் எழுதிவைத்தே அம்பலத்தில் பொருளாள
பொருத்தத்தைப் பாடிநாம் பூவல்வி கொய்யாமோ.

11

வையத்தில் மெய்ப்பொருளாம் வள்ளலவர் திருமுன்பு
மையாள நெஞ்சத்தாள் வஞ்சகமே செய்தாலும்
நையாத உள்ளத்தால் 'நமர்' என்று சொன்னசொல்லின்
பொய்யாப் பொருள்பாடிப் பூவல்வி கொய்யாமோ.

12

குானக் கனியாள நாயகளாம் பட்டிணத்தார்
மோனம் கலைந்திடவே முந்துதமிழ்ப் பாட்டுரைக்க
ஏளை மலங்களைப்போல் இருந்தகழு மரம்ளரிந்து
போள திறம்பாடிப் பூவல்வி கொய்யாமோ.

13

ஆகாப் புறப்பகைவர் அரியமதில் தானுடைத்த
வேகத் தனிக்களிறு வியன்தந்தம் மழுங்கிவிடத்
தாகமுடன் வந்தாலும் தன்பிடிபால் நாணத்தால்
போகாத் திறம்பாடிப் பூவல்வி கொய்யாமோ.

14

சாவாப் புகழ்பெற்ற சங்கத் தமிழ்நூற்கள்
யாவும் திரட்டிடவே எந்தளையோ ஊர்நடந்த
ஐவேசா என்னும் ஒளிவிளக்கு மாமேதை
பூவார் கழல்பாடிப் பூவல்வி கொய்யாமோ.

15

குன்றில் மயிலாடும் கோட்டையூர் வந்தமகன்
அன்றுமலை யாளத்தில் அருந்தமிழைக் காப்பாற்ற
நன்றாக ஒரிலக்கம் நாடி அளித்துயர்ந்த
பொன்றாக் கொடைபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

16

விடிவுக்குக் காரணமாய் விளங்குதமிழ்க் கம்பளனத்தன்
மடியினிலே கட்டிவந்து மற்றவர்க்குக் கைகாட்டி
அடிமரமாய் ஆக்கிவைத்த அருட்காரைக் கம்பளடிப்
பொடியைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ.

17

தன்னம் பலத்தில் தமிழேறாத் தன்மையினால்
என்னம் பலம்வேண்டாம் என்றிருந்த நடராசன்
மன்னுகுட நீராட்டில் வளர்த்தமிழை ஏறவைத்த
பொன்னம் பலம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

18

கண்ணித் தமிழுக்கும் கடவுளுக்கும்கொடுக்கும்
மன்னுதமிழ்ப் பண்புக்கும் வற்றாத ஊற்றாகி
இன்னமுதக் காவிரியாய் யார்தடுத்தும் பாய்ந்துவரும்
பொன்னிப் புனல்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

19

வழிகாட்டி நிற்கின்ற வள்ளுவர்க்கும் கம்பலூக்கும்
எழிலார் விழாக்கான எத்தனையோ பேர்திருந்த
அழகான சொல்பொழியும் அருட்செல்வர் அவர்நாவில்
பொழியும் தமிழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.

20

(மாயா விசயம் நீங்குதல்: அதாவது மாயையின் பலத்தை
மறுத்தல்) மகளிர் பூக் கொய்யும்போது பாடுவதாக அமைத்துப்
புகழ்ந்து பாடுதல்.

காவடிச் சிந்து [இளங்தேவன்]

பொன்னழு மின்னிவரும்
கன்னியென மன்னுமெழிற்
போதவிழ்ந்த தாமரப்பு வல்லியே-உனை
ஒதும்மனம் ஆடுதடி துள்ளியே-ஒளி
பொங்கி நீந்திவரு தங்க வானிலவு
மங்கை மார்கள்களி கொண்டு பாடிவரும்
பூவிழியே செந்தமிழே செல்லியே-இளங்
தேவர்களும் கற்பதுள்ளன் கல்லியே!

தென்றலுக்கு மென்மைதந்து
அன்றிலுக்குக் காதல்தந்து
தேன்மலர்க்குள் யார்மணத்தைப் பெய்தது-அந்த
வாளவில்லில் யார்அழுகை எய்தது-பழந்
தேவ ரோடோரு மூவ ரும்பெரும்
ஆவ லோடுமுப் பால ருந்திடத்
தேடிளங்கள் நாடுவரச் செய்தது-அந்த
நீடுபுகழ் நின்விரலே நெய்தது!

என்றுபுவி அன்றுமுதல்
ஒன்றுமொழி என்றநிலை
கொண்டிருக்கும் எங்கள்தமிழ்த் தேவியே-பிரைத்
துண்டிருக்கும் செஞ்சடையன் ஆவியே-கரு
நீல வாளமது போல வேதிகழ்
ஏல வார்குழலி நாம மேநவில்
உம்பருக்கும் ஞாளமது சேருமே-புகழ்
கம்பரைப்போல் கற்பள்ளகள் ஊறுமே!

எட்டுகின்ற எண்ணிசைக்கும்
எட்டநிற்கும் அற்புத்ததைச்
சுட்டுகின்ற சொல்வளங்கள் சொந்தமே-வாளை
முட்டுகின்ற அர்த்தமதில் பந்தமே-ஒரு
சோதி யாகவே ஆதி நாதனது
பாதி பாகமே மேவு மாதுளது
சொற்களுக்கும் கண்சிமிட்டும் சந்தமே-கண்ட
கற்களுக்குள் தேன்துளிகள் சிந்துமே!

நறுமனை அகமங்கள்
கறுவின்ற வான்பொருளின்
ஶாறுதனை ஒர்வரியில் அற்றுவாய்-வீடு
பேறுதந்து தேவநிலை ஏற்றுவாய்-முச்
சங்க காலமுதல் எங்கள் காலம்-வரை
எங்கும் ஒங்குமொழிக் குஞ்சம் வாழுநிதம்
ஏந்துணவு தந்துபடி யாற்றுவாய்-மொழி
அத்தனைக்கும் நின்வயிற தோற்றுவாய்!

தமிழ்த்தாய் திருக்கோயில்

